

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Principatul Liechtenstein privind normele suplimentare referitoare la Instrumentul de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize, ca parte a Fondului pentru securitate internă pentru perioada 2014-2020 1

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/906 al Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 224/2014 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Republica Centrafricană 2
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/907 al Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria 15
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/908 al Comisiei din 11 mai 2017 de aprobare a unei modificări care nu este minoră a caietului de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Picodon (DOP)] 23
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/909 al Comisiei din 11 mai 2017 de aprobare a unei modificări care nu este minoră a caietului de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Huile d'olive de Corse/Huile d'olive de Corse – Olieu di Corsica (DOP)] 25
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/910 al Comisiei din 11 mai 2017 de aprobare a unei modificări care nu este minoră a caietului de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Cornish Sardines (IGP)] 27

★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/911 al Comisiei din 24 mai 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95 în ceea ce privește stabilirea prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor, precum și pentru ovalbumină	28
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/912 al Comisiei din 29 mai 2017 privind autorizarea preparatului de <i>Lactobacillus plantarum</i> DSM 29024 ca aditiv în hrana tuturor speciilor de animale ⁽¹⁾	30
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/913 al Comisiei din 29 mai 2017 privind autorizarea unui preparat de fumonisină esterază produsă de <i>Komagataella pastoris</i> (DSM 26643) ca aditiv pentru hrana tuturor speciilor aviare ⁽¹⁾	33
Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/914 al Comisiei din 29 mai 2017 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	36

DECIZII

★ Decizia (PESC) 2017/915 a Consiliului din 29 mai 2017 privind activitățile Uniunii de informare în sprijinul punerii în aplicare a Tratatului privind comerțul cu arme	38
★ Decizia de punere în aplicare (PESC) 2017/916 a Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/798/PESC privind măsuri restrictive împotriva Republicii Centrafricane	49
★ Decizia (PESC) 2017/917 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei	62
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/918 a Comisiei din 23 mai 2017 de identificare a statului Saint Vincent și Grenadinele ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat	70
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/919 a Comisiei din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/1942 privind specificațiile Portalului european de proiecte de investiții	78

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Informare privind intrarea în vigoare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Principatul Liechtenstein privind normele suplimentare referitoare la Instrumentul de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize, ca parte a Fondului pentru securitate internă pentru perioada 2014-2020

Acordul dintre Uniunea Europeană și Principatul Liechtenstein a intrat în vigoare la 1 mai 2017, procedura prevăzută la articolul 19 alineatul 3 din acord fiind finalizată la 28 aprilie 2017.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/906 AL CONSILIULUI

din 29 mai 2017

**privind punerea în aplicare a articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 224/2014
privind măsuri restrictive având în vedere situația din Republica Centrafricană**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 224/2014 al Consiliului din 10 martie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Republica Centrafricană ⁽¹⁾, în special articolul 17 alineatul (3),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 10 martie 2014, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 224/2014.
- (2) La 12 ianuarie 2017, Comitetul Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, instituit în temeiul Rezoluției 2127 (2013) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, a actualizat informațiile referitoare la zece persoane și două entități cărora li se aplică măsuri restrictive.
- (3) Prin urmare, anexa I la Regulamentul (UE) nr. 224/2014 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (UE) nr. 224/2014 se modifică astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu

Președintele

C. CARDONA

⁽¹⁾ JOL 70, 11.3.2014, p. 1.

ANEXĂ

Rubricile referitoare la persoanele și entitățile enumerate mai jos se înlocuiesc cu rubricile următoare:

„A. Persoane**1. François Yangouvonda BOZIZÉ (alias: Bozize Yangouvonda)**

Data nașterii: 14 octombrie 1946.

Locul nașterii: Mouila, Gabon.

Cetățenia: Republica Centrafricană.

Adresă: Uganda.

Data desemnării de către ONU: 9 mai 2014.

Alte informații:

Numele mamei este Martine Kofio. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802796>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Bozizé a fost inclus pe listă la 9 mai 2014, în temeiul punctului 36 din Rezoluția 2134 (2014) pentru «implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte».

Informații suplimentare

În colaborare cu susținătorii săi, Bozizé a încurajat atacul din 5 decembrie 2013 asupra orașului Bangui. De atunci, acesta încearcă în continuare să desfășoare operațiuni de destabilizare pentru a menține tensiunile în capitala RCA. Potrivit relatărilor, Bozizé a creat gruparea de miliție anti-balaka înainte ca acesta să părăsească RCA la 24 martie 2013. Într-un comunicat, Bozizé a solicitat miliției sale să continue atrocitățile împotriva regimului actual și a islamiștilor. Potrivit relatărilor, Bozizé a furnizat sprijin financiar și material persoanelor din milițiile care acționează pentru a destabiliza tranziția în curs și pentru a-l aduce înapoi la putere pe Bozizé. Cea mai mare parte a persoanelor din gruparea anti-balaka provin din forțele armate centrafricane care s-au dispersat în zonele rurale după lovitura de stat și au fost reorganizate de Bozizé. Bozizé și susținătorii săi controlează mai mult de jumătate din unitățile anti-balaka.

Forțe loiale lui Bozizé au fost înarmate cu puști de asalt, mortiere și lansatoare de rachete și s-au implicat din ce în ce mai mult în represalii împotriva populației musulmane din RCA. Situația din RCA s-a deteriorat rapid după atacul din 5 decembrie 2013 de la Bangui al forțelor anti-balaka, care s-a soldat cu peste 700 de morți.

2. Nourredine ADAM [alias: (a) Nureldine Adam; (b) Nourreldine Adam; (c) Nourreddine Adam; (d) Mahamat Nouradine Adam)

Desemnare: (a) director general al «Comitetului extraordinar de apărare a realizărilor democratice»; (b) ministru al securității; (c) general.

Data nașterii (a) 1970; (b) 1969; (c) 1971; (d) 1 ianuarie 1970.

Locul nașterii: Ndele, Republica Centrafricană.

Cetățenia: Republica Centrafricană. Pașaport nr.: D00001184.

Adresă: Birao, Republica Centrafricană.

Data desemnării de către ONU: 9 mai 2014

Alte informații:

Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802798>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Nourredine a fost inclus pe listă la 9 mai 2014, în temeiul punctului 36 din Rezoluția 2134 (2014) pentru «implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte».

Informații suplimentare

Nourredine este unul dintre liderii inițiali ai Séléka. Acesta a fost identificat ca fiind atât general, cât și președintele uneia dintre grupările rebele armate ale Séléka, PJCC centrală, un grup cunoscut în mod oficial drept Convenția patrioților pentru justiție și pace și al cărui acronim este, de asemenea, recunoscut ca fiind CPJP. În calitate de fost șef al grupării «fundamentale» desprinse din Convenția patrioților pentru justiție și pace (CPJP/F), a fost coordonatorul militar al ex-Séléka în timpul ofensivelor în fosta rebeliune din Republica Centrafricană între începutul lunii decembrie 2012 și martie 2013. Fără ajutor din partea lui Nourredine și fără relația strânsă a acestuia cu forțele speciale ciadiene, Séléka nu ar fi putut probabil să preia cu forța puterea de la fostul președinte al RCA, François Bozizé.

De la numirea în calitate de președinte interimar a lui Catherine Samba-Panza la 20 ianuarie 2014, acesta a fost unul dintre principalii artizani ai retragerii tactice a ex-Séléka în Sibut cu obiectivul de a pune în aplicare planul său de a crea un bastion musulman în nordul țării. Acesta a îndemnat în mod clar forțele sale să reziste ordinelor guvernului de tranziție și ale liderilor militari ai Misiunii internaționale de sprijin pentru Republica Centrafricană sub conducere africană (MISCA). Nourredine conduce în mod activ ex-Séléka, fostele forțe Séléka care, potrivit relatărilor, au fost dizolvate de Djotodia în septembrie 2013, și conduce operațiuni împotriva vecinătăților creștine și continuă să ofere sprijin semnificativ și îndrumare pentru ex-Séléka care operează în RCA.

Nourredine a fost de asemenea inclus pe listă la 9 mai 2014 în temeiul punctului 37 litera (b) din Rezoluția 2134 (2014) pentru «implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz».

După ce Séléka a preluat controlul asupra orașului Bangui la 24 martie 2013, Nourredine Adam a fost numit ministru al securității, apoi director general al «Comitetului extraordinar de apărare a realizărilor democratice» (*Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques – CEDAD*, un serviciu de informații al RCA care nu mai există în prezent). Nourredine Adam a utilizat CEDAD drept poliția sa politică personală, care a întreprins numeroase arestări arbitrare, acte de tortură și execuții sumare. În plus, Nourredine a fost una dintre principalele persoane aflate în spatele operațiunii sângeroase de la Boy Rabe. În august 2013, forțele Séléka au luat cu asalt Boy Rabe, o vecinătate a RCA considerată drept bastion al susținătorilor lui François Bozizé și al grupării sale etnice. Sub pretextul căutării de depozite de arme, trupele Séléka ar fi ucis zeci de civili și s-ar fi dat la jafuri însoțite de violență. Atunci când aceste raiduri s-au extins în alte cartiere, mii de rezidenți au invadat aeroportul internațional, care a fost perceput ca un loc sigur datorită prezenței trupelor franceze, și au ocupat pista acestuia.

Nourredine a fost de asemenea inclus pe listă la 9 mai 2014 în temeiul punctului 37 litera (d) din Rezoluția 2134 (2014) pentru «oferirea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale».

La începutul anului 2013, Nourredine Adam a jucat un rol important în rețelele de finanțare ale ex-Séléka. Acesta a călătorit în Arabia Saudită, Qatar și Emiratele Arabe Unite pentru a strânge fonduri pentru fosta rebeliune. De asemenea, acesta a acționat ca traficant într-un lanț ciadian de trafic de diamante desfășurat între Republica Centrafricană și Ciad.

4. **Alfred YEKATOM [alias: (a) Alfred Yekatom Saragba (b) Alfred Ekatom (c) Alfred Saragba (d) Colonel Rombhot (e) Colonel Rambo (f) Colonel Rambot (g) Colonel Rombot (h) Colonel Romboh]**

Desemnare: caporal-șef al Forțelor Armate Centrafricane (Forces Armées Centrafricaines) (FACA)

Data nașterii: 23 iunie 1976.

Locul nașterii: Republica Centrafricană

Cetățenia: Republica Centrafricană

Adresă: (a) Mbaiki, provincia Lobaye, Republica Centrafricană (Tel. +236 72 15 47 07/+236 75 09 43 41)
(b) Bimbo, provincia Ombella-Mpoko, Republica Centrafricană (adresa anterioară)

Data desemnării de către ONU: 20 august 2015

Alte informații:

A controlat o miliție armată importantă și s-a aflat la comanda acesteia. Numele tatălui (tatăl adoptiv) este Ekatom Saragba (ortografiat și ca Yekatom Saragba). Fratele lui Yves Saragba, comandant anti-balaka în Batalimo, provincia Lobaye și fost soldat în cadrul FACA. Descriere fizică: culoarea ochilor: negri; culoarea părului: închisă; culoarea pielii: neagră; înălțime: 170 cm; greutate 100 kg. Fotografia sa este disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891143>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Alfred Yekatom a fost inclus pe listă la 20 august 2015 în temeiul punctului 11 din Rezoluția 2196 (2015) pentru participarea sa la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea Republicii Centrafricane sau pentru sprijinirea acestor acte, incluzând acte care periclitează sau încalcă acordurile tranzitorii ori care periclitează sau obstrucționează procesul de tranziție politică, inclusiv tranziția către alegeri democratice libere și echitabile, sau care alimentează manifestările de violență.

Informații suplimentare:

Alfred Yekatom, cunoscut, de asemenea, sub numele Colonel Rombhot, este liderul unei miliții a unei facțiuni a mișcării anti-balaka, cunoscute drept «anti-balaka din Sud». Acesta a deținut funcția de caporal-șef în *Forces Armées Centrafricaines* (FACA – Forțele Armate Centrafricane).

Yekatom a participat la acte care subminează pacea, stabilitatea și securitatea Republicii Centrafricane sau a sprijinit aceste acte, incluzând acte care periclitează acordurile tranzitorii sau care periclitează procesul de tranziție politică. Yekatom a controlat o miliție armată importantă și s-a aflat la comanda acesteia, miliția respectivă fiind prezentă în cartierul PK9 din Bangui și în orașele Bimbo (provincia Ombella-Mpoko), Cekia, Pissa și Mbaïki (capitala provinciei Lobaye) și și-a stabilit cartierul general într-o concesiune forestieră din Batalimo.

Yekatom a deținut controlul asupra unui număr de 12 puncte de trecere a frontierei, fiecare fiind dotat cu un număr mediu de 10 membri ai miliției armate care purtau uniforme militare și armament, inclusiv puști de asalt militare, de la podul principal dintre Bimbo și Bangui până la Mbaïki (provincia Lobaye) și de la Pissa până la Batalimo (lângă frontiera cu Republica Congo), colectând taxe neautorizate de la vehicule și motocicletele particulare, microbuze pentru călători și camioane care exportau resurse forestiere în Camerun și Ciad, dar și de la ambarcațiunile care navigau pe râul Oubangui. Yekatom a fost văzut în timp ce colecta personal o parte a acestor taxe neautorizate. De asemenea, conform relatărilor, Yekatom și miliția sa au ucis civili.

5. Habib SOUSSOU (alias: Soussou Abib)

Desemnare: (a) coordonator anti-balaka pentru provincia Lobaye (b) caporal în cadrul Forțelor Armate Centrafricane (FACA)

Data nașterii: 13 martie 1980

Locul nașterii: Boda, Republica Centrafricană

Cetățenia: Republica Centrafricană

Adresă: Boda, Republica Centrafricană (Tel. + 236 72198628)

Data desemnării de către ONU: 20 august 2015

Alte informații:

Numit în funcția de comandant zonal (COMZONE) pentru Boda la 11 aprilie 2014, iar la 28 iunie 2014, pentru întreaga provincie Lobaye. Sub comanda sa au continuat asasinatele selective, confruntările și atacurile împotriva organizațiilor umanitare și a asistenților umanitari. Descriere fizică: culoarea ochilor: căprui; culoarea părului: neagră; înălțime: 160cm; greutate: 60 kg. Fotografia sa este disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891199>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Habib Soussou a fost inclus pe listă la 20 august 2015, în temeiul punctului 11 și al punctului 12 literele (b) și (e) din Rezoluția 2196 (2015) pentru «participarea sa la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea din Republica Centrafricană sau sprijinirea acestor acte, incluzând acte care periclitează sau încalcă acordurile tranzitorii ori care periclitează sau împiedică procesul de tranziție politică, inclusiv tranziția către alegeri democratice libere și echitabile, sau care alimentează manifestările de violență»; pentru «implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului, în Republica Centrafricană, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri din motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, precum și răpiri și strămutare forțată»; și «împiedicarea furnizării de asistență umanitară în Republica Centrafricană sau a accesului la asistență umanitară sau a distribuției acesteia în Republica Centrafricană».

Informații suplimentare:

Habib Soussou a fost numit comandant zonal anti-balaka (COMZONE) pentru Boda la 11 aprilie 2014 și a susținut că, prin urmare, este responsabil de situația în materie de securitate din *sous-préfecture* (subprefectură). La 28 iunie 2014, coordonatorul general anti-balaka Patrice Edouard Ngaïssona l-a numit pe Habib Soussou drept coordonator provincial pentru orașul Boda începând de la 11 aprilie 2014, iar de la 28 iunie 2014, pentru întreaga provincie Lobaye. În zonele pentru care Soussou este comandant sau coordonator anti-balaka au avut loc săptămânal asasinat selective, confruntări și atacuri împotriva organizațiilor umanitare și a asistențelor umanitare din partea forțelor anti-balaka din orașul Boda. Soussous și forțele anti-balaka din aceste zone au vizat, de asemenea, și au amenințat civilii.

6. **Oumar YOUNOUS ABDOULAY** [*alias*: (a) Oumar Younous; (b) Omar Younous; (c) Oumar Sodiam; (d) Oumar Younous M'Betibangui].

Dezsemnare: fost general Séléka

Data nașterii: 2 aprilie 1970.

Cetățenia: Sudan, pașaport diplomatic nr. D00000898 emis de RCA, eliberat la 11 aprilie 2013 (valabil până la 10 aprilie 2018)

Adresă: (a) Bria, Republica Centrafricană (Tel. +236 75507560); (b) Birao, Republica Centrafricană; (c) Tullus, Darfurul de Sud, Sudan (adresa anterioară)

Data desemnării de către ONU: 20 august 2015

Alte informații:

se ocupă de contrabanda cu diamante și deține funcția de general cu trei stele al Séléka, fiind un om de încredere apropiat al fostului președinte interimar al Republicii Centrafricane, Michel Djotodia. Descriere fizică: culoarea părului: neagră; înălțime: 1,80 m; face parte din grupul etnic Fulani. Fotografia sa este disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Se presupune că a decedat la 11 octombrie 2015. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5903116>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Oumar Younous a fost inclus pe listă la 20 august 2015 în temeiul punctului 11 și al punctului 12 litera (d) din Rezoluția 2196 (2015) pentru «participarea sa la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea Republicii Centrafricane sau pentru sprijinirea acestor acte, incluzând acte care periclitează sau încalcă acordurile tranzitorii ori care periclitează sau obstrucționează procesul de tranziție politică, inclusiv tranziția către alegeri democratice libere și echitabile, sau care alimentează manifestările de violență» și «pentru acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice și a produselor derivate, în RCA».

Informații suplimentare:

Oumar Younous, în calitatea sa de general al fostei Séléka și prin activitatea sa de contrabandă cu diamante, a oferit sprijin unei grupări armate prin exploatarea ilicită a resurselor naturale și comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, în Republica Centrafricană.

În octombrie 2008, Oumar Younous, fost conducător auto pentru firma SODIAM, specializată în cumpărarea diamantelor, s-a alăturat grupului rebel *Mouvement des Libérateurs Centrafricains pour la Justice* (MLCJ). În decembrie 2013, Oumar Younous a fost identificat ca general cu trei stele al Séléka și ca om de încredere apropiat al președintelui interimar Michel Djotodia.

Younous este implicat în comerțul cu diamante de la Bria și Sam Ouandja către Sudan. Sursele au relatat că Oumar Younous a participat la colectarea coletelor cu diamante ascunse la Bria și la transportul acestora către Sudan, spre vânzare.

7. **Haroun GAYE** [*alias*: (a) Haroun Geye; (b) Aroun Gaye; (c) Aroun Geye].

Dezsemnare: raportor pentru coordonarea politică a Frontului Popular pentru Renașterea Republicii Centrafricane (FPRC).

Data nașterii: (a) 30 ianuarie 1968; (b) 30 ianuarie 1969.

Număr de pașaport: pașaport nr. O00065772 (litera O urmată de 3 zerouri) emis de Republica Centrafricană, expiră la 30 decembrie 2019.

Adresă: Bangui, Republica Centrafricană.

Data desemnării de către ONU: 17 decembrie 2015.

Alte informații:

Gaye este unul dintre liderii Frontului Popular pentru Renașterea Republicii Centrafricane (FPRC) (neinclus pe listă), un grup armat marginalizat al ex-Séléka din Bangui. De asemenea, este unul dintre liderii așa-numitului «Comitet pentru apărare» al PK5 din Bangui (cunoscut drept «Rezistența PK5» sau «Texas») (neinclus pe listă), care extorchează bani de la rezidenți, proferează amenințări și recurge la violența fizică. Gaye a fost numit la 2 noiembrie 2014 de către Nourredine Adam (CFi.002) în calitate de raportor pentru coordonarea politică a FPRC. La 9 mai 2014, Comitetul Consiliului de Securitate instituit prin Rezoluția 2127 (2013) privind Republica Centrafricană l-a inclus pe Adam pe lista sa de sancțiuni. Fotografia sa este disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5915753>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Haroun Gaye a fost inclus pe listă la 17 decembrie 2015, în temeiul punctului 11 și al punctului 12 literele (b) și (f) din Rezoluția 2196 (2015) pentru «implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte»; pentru «implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului în RCA, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri pe motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, precum și răpiri și strămutare forțată»; și pentru «implicare în planificarea, orchestrarea, sponsorizarea sau desfășurarea de atacuri împotriva misiunilor ONU sau ale prezențelor internaționale pentru asigurarea securității, inclusiv MINUSCA, misiunile Uniunii Europene și operațiile franceze care le sprijină».

Informații suplimentare:

De la începutul anului 2014, Haroun Gaye a fost unul dintre liderii unei grupări armate care își desfășoară activitatea în cartierul PK5 din Bangui. Reprezentanții societății civile din cartierul PK5 afirmă că Gaye și gruparea sa armată alimentează conflictul din Bangui, opunându-se reconcilierii și împiedicând deplasarea populației către și dinspre sectorul 3 din Bangui. La 11 mai 2015, Gaye și 300 de demonstrați au blocat accesul la Consiliul Național de Tranziție pentru a perturba ultima zi a Forumului de la Bangui. Se raportează că Gaye a colaborat cu funcționarii anti-balaka pentru a coordona perturbarea respectivă.

La 26 iunie 2015, Gaye și câteva persoane din anturajul său au perturbat deschiderea unei campanii de înregistrare a votanților din cartierul PK5 din Bangui, cauzând închiderea campaniei respective.

MINUSCA a încercat să îl aresteze pe Gaye la 2 august 2015, în conformitate cu prevederile de la punctul 32 litera (f) punctul (i) din Rezoluția Consiliului de Securitate 2217 (2015). Gaye, care ar fi fost informat în prealabil cu privire la tentativa de arestare, era pregătit cu susținători înarmați cu arme grele. Forțele lui Gaye au deschis focul asupra Forței operative comune MINUSCA. În cursul unui schimb de focuri care a durat șapte ore, oamenii lui Gaye au folosit împotriva MINUSCA arme de foc, lansatoare de grenade și grenade de mână, ucigând un membru MINUSCA și rănind opt. Gaye a fost implicat în încurajarea protestelor și confruntărilor violente de la sfârșitul lunii septembrie 2015, în ceea ce pare să fi fost o tentativă de lovitură de stat împotriva guvernului de tranziție. Tentativa de lovitură de stat a fost cel mai probabil condusă de susținătorii fostului președinte Bozizé, într-o alianță de conveniență cu Gaye și alți lideri ai FPRC. Se pare că Gaye viza organizarea unui ciclu de atacuri represive care să pună în pericol viitoarele alegeri. Gaye a fost responsabil de coordonarea acțiunii împreună cu elemente anti-balaka marginalizate.

La 1 octombrie 2015, a avut loc o reuniune în cartierul PK5 între Eugène Barret Ngaïkosset, un membru al unui grup anti-balaka marginalizat, și Gaye în vederea planificării unui atac comun asupra orașului Bangui sâmbătă, 3 octombrie. Grupul lui Gaye a împiedicat persoanele din cartierul PK5 să îl părăsească, pentru a consolida identitatea comunitară a populației musulmane în vederea exacerării tensiunilor interetnice și a evitării reconcilierii. La 26 octombrie 2015, Gaye și grupul său au întrerupt o reuniune între arhiepiscopul din Bangui și imamul Moscheii Centrale din Bangui și a amenințat delegația, care a trebuit să se retragă din Moscheea Centrală și să părăsească cartierul PK5.

8. **Eugène BARRET NGAÏKOSSET** [*alias*: (a) Eugene Ngaïkosset; (b) Eugene Ngaïkoisset; (c) Eugene Ngakosset; (d) Eugene Barret Ngaïkosse; (e) Eugene Ngaïkouesset; (f) «The Butcher of Paoua»; (g) Ngakosset]

Desemnare: (a) fost căpitan, garda prezidențială a RCA; (b) fost căpitan, forțele navale ale RCA.

Număr național de identificare: numărul militar de identificare 911-10-77 al forțelor armate ale Republicii Centrafricane militare (FACA).

Adresă: (a) Bangui, Republica Centrafricană.

Data desemnării de către ONU: 17 decembrie 2015.

Alte informații:

Căpitanul Eugène Barret Ngaïkosset este fost membru al gărzii prezidențiale a fostului președinte François Bozizé și este asociat cu mișcarea anti-balaka. A evadat din închisoare la 17 mai 2015, după ce a fost extrădat din Brazzaville, și și-a creat propria facțiune anti-balaka, din care fac parte foști luptători ai forțelor FACA.

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Eugène Barret Ngaïkosset a fost inclus pe listă la 17 decembrie 2015, în temeiul punctului 11 și al punctului 12 literale (b) și (f) din Rezoluția 2196 (2015) pentru «participarea sa la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau pentru sprijinirea acestor acte», pentru «implicare în planificarea, orchestrarea sau comiterea unor acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului, în RCA, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri din motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, răpiri și strămutări forțate» și pentru «implicare în planificarea, orchestrarea, sponsorizarea sau desfășurarea de atacuri împotriva misiunilor ONU sau ale prezențelor internaționale pentru asigurarea securității, inclusiv MINUSCA, misiunile Uniunii Europene și operațiile franceze care le sprijină».

Informații suplimentare:

Ngaïkosset este unul dintre principalii autori ai actelor de violență care au izbucnit la sfârșitul lui septembrie 2015 la Bangui. Ngaïkosset și alți reprezentanți ai mișcării anti-balaka au colaborat cu membri marginalizați ai ex-Séléka într-un efort de a destabiliza guvernul de tranziție din RCA. În noaptea din 27 spre 28 septembrie 2015, Ngaïkosset și alții au avut o tentativă eșuată de luare cu asalt a taberei de jandarmerie «Izamo», cu scopul de a fura arme și muniții. La 28 septembrie, grupul a înconjurat birourile postului național de radio al RCA.

La 1 octombrie 2015, în cartierul PK5 a avut loc o reuniune între Ngaïkosset și Haroun Gaye, unul dintre liderii Frontului Popular pentru Renașterea Republicii Centrafricane (FPRC), în vederea planificării unui atac coordonat asupra orașului Bangui, prevăzut pentru sâmbătă, 3 octombrie.

La 8 octombrie 2015, ministrul justiției din RCA a anunțat intenția de a deschide o anchetă împotriva lui Ngaikosset și a altor persoane pentru rolul jucat de aceștia în violențele de la Bangui din septembrie 2015. Ngaikosset și ceilalți au fost identificați drept persoane care au manifestat «comportamente reprobabile constituind o încălcare a securității interne a statului, uneltire, incitare la război civil, nesupunere civică, ură și complicitate». Autoritățile judiciare din RCA au primit consemnul de a deschide o anchetă pentru căutarea și arestarea făptașilor și a complicilor acestora.

La 11 octombrie 2015, se crede că Ngaikosset a ordonat miliției anti-balaka aflate sub comanda sa să comită răpiri, axându-se în special pe resortisanți francezi, dar și pe personalități politice din RCA și pe funcționari ai ONU, cu scopul de a forța plecarea președintelui interimar, Catherine Samba-Panza.

9. **Joseph KONY [alias: (a) Kony; (b) Joseph Rao Kony; (c) Josef Kony; (d) Le Messie sanglant]**

Desemnare: comandant al Armatei de Rezistență a Domnului

Data nașterii: (a) 1959; (b) 1960; (c) 1961; (d) 1963; (e) 18 septembrie 1964; (f) 1965; (g) (august 1961); (h) (iulie 1961); (i) 1 ianuarie 1961; (j) (aprilie 1963)

Locul nașterii: (a) Palaro Village, Palaro Parish, Omoro County, Gulu District (satul Palaro, parohia Palaro, regiunea Omoro, districtul Gulu), Uganda; (b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda; (c) Atyak, Uganda

Cetățenia: pașaport ugandez

Adresa: (a) Vakaga, Republica Centrafricană; (b) Haute-Kotto, Republica Centrafricană; (c) Basse-Kotto, Republica Centrafricană; (d) Haut-Mbomou, Republica Centrafricană; (e) Mbomou, Republica Centrafricană; (f) Haut-Uolo, Republica Democratică Congo; (g) Bas-Uolo, Republica Democratică Congo; [Adresa presupusă: Kafia Kingi (un teritoriu aflat la frontiera dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut definitiv nu a fost încă stabilit). Conform relatărilor, în ianuarie 2015, 500 de elemente ale Armatei de Rezistență a Domnului au fost expulzate din Sudan.

Data desemnării de către ONU: 7 martie 2016.

Alte informații:

Kony este fondatorul și conducătorul Armatei de Rezistență a Domnului (LRA) (CFe.002). Sub conducerea acestuia, LRA s-a implicat în răpirea, uciderea și mutilarea a mii de civili din întreaga Africă Centrală. LRA se face responsabilă de răpiri, strămutări, acte de violență sexuală și omuciderea a sute de persoane din RCA; de asemenea, LRA și a jefuit și a distrus bunuri civile. Numele tatălui acestuia este Luizi Obol. Numele mamei acestuia este Nora Obol. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932340>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Joseph Kony a fost inclus pe listă la 7 martie 2016, în temeiul punctului 12 și al punctului 13 literele (b), (c) și (d) din Rezoluția 2262 (2016) pentru «implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte»; pentru «implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului în RCA, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri pe motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, precum și răpiri și strămutare forțată»; pentru «recrutarea sau folosirea de copii în conflictul armat din RCA, încălcând astfel dreptul internațional aplicabil»; și pentru «acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice, în interiorul RCA sau provenite din RCA».

Informații suplimentare:

Kony a fondat Armata de Rezistență a Domnului (LRA) și a fost descris ca fondator al grupului, lider religios, președinte și comandant-șef. Apărută în nordul Ugandei, în anii '80, LRA s-a implicat în răpirea, uciderea și mutilarea a mii de civili din întreaga Africă Centrală. Sub presiunea crescândă din partea armatei, Kony a dispus ca LRA să se retragă din Uganda în 2005 și 2006. De atunci, LRA și-a desfășurat activitatea în Republica Democratică Congo (RDC), RCA, Sudanul de Sud și, conform relatărilor, în Sudan.

Kony, în calitate de conducător al LRA, concepe și pune în aplicare strategii ale LRA, inclusiv ordine permanente de a ataca și de brutaliza populațiile civile. Începând cu decembrie 2013, sub comanda lui Joseph Kony, LRA a săvârșit răpiri, strămutări, acte de violență sexuală și omucideri a sute de persoane din RCA; de asemenea, LRA a jefuit și a distrus bunuri civile. Concentrată în estul RCA și, conform relatărilor, în Kafia Kingi, un teritoriu de la granița dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut final nu a fost încă stabilit, dar este controlat militar de Sudan, LRA efectuează incursiuni de jaf în sate, pentru hrană și materiale. Luptătorii organizează ambuscade pentru a ataca forțele de securitate și a le fura echipamentele atunci când acestea răspund la atacurile LRA, iar luptătorii LRA vizează și jefuiesc și sate care nu au o prezență militară. LRA și-a intensificat, de asemenea, atacurile asupra exploatărilor miniere de aur și diamante.

Kony face obiectul unui mandat de arestare emis de Curtea Penală Internațională. CPI îi impută acestuia douăsprezece capete de acuzare pentru crime împotriva umanității, inclusiv omucideri, sclavie, sclavie sexuală, viol, acte inumane de vătămare corporală gravă și provocarea de suferințe, precum și douăzeci și unu de capete de acuzare pentru crime de război, inclusiv omucidere, tratamentul cu cruzime al civililor, atacarea cu intenție a populației civile, jaf, provocarea de violuri și înrolarea, în urma răpirii, a unor minori cu vârsta sub 15 ani.

Kony a emis ordine permanente pentru luptătorii rebeli de a jefui diamantele și aurul minerilor artizanali din estul Republicii Centrafricane. Conform relatărilor, unele minereuri sunt transportate de grupul lui Kony în Sudan sau fac obiectul unor schimburi comerciale cu civili și membri ai fostei Séléka.

De asemenea, Kony a dat instrucțiuni luptătorilor săi să braconeze elefanți în Parcul Național Garamba din Republica Democratică Congo, de unde, conform relatărilor, colți de elefant sunt transportați prin estul Republicii Centrafricane către Sudan, unde, conform relatărilor, ofițeri de rang înalt ai LRA vând și fac schimburi comerciale cu comercianți sudanezi și cu funcționari locali. Comerțul cu fildeș reprezintă o sursă importantă de venit pentru grupul Kony. Conform relatărilor, în ianuarie 2015, 500 de elemente ale Armatei de Rezistență a Domnului au fost expulzate din Sudan.

10. **Ali KONY** [*Alias: (a) Ali Lalobo (b) Ali Mohammad Labolo (c) Ali Mohammed (d) Ali Mohammed Lalobo (e) Ali Mohammed Kony (f) Ali Mohammed Labola (g) Ali Mohammed Salongo (h) Ali Bashir Lalobo (i) Ali Lalobo Bashir (j) Otim Kapere (k) «Bashir» (l) «Caesar» (m) «One-P» (n) «1-P»*]

Desemnare: comandant adjunct al Armatei de Rezistență a Domnului

Data nașterii (a) 1994; (b) 1993; (c) 1995; (d) 1992.

Adresă: Kafia Kingi (un teritoriu aflat la frontiera dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut definitiv nu a fost încă stabilit).

Data desemnării de către ONU: 23 august 2016.

Alte informații:

Ali Kony este comandant adjunct în Armata de Rezistență a Domnului (LRA), o entitate desemnată, și fiul lui Joseph Kony, liderul LRA, o persoană desemnată. Ali a fost inclus în ierarhia de conducere a LRA în 2010. Acesta face parte dintr-un grup de înalți ofițeri ai LRA care îl susțin pe Joseph Kony. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971056>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Kony a fost inclus pe listă la 23 august 2016, în temeiul punctului 12 și al punctului 13 literele (d) și (g) din Rezoluția 2262 (2016) pentru «implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte»; pentru «acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice și a produselor derivate, în RCA»; pentru «conducerea unei entități desemnate de comitet în temeiul punctului 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau în temeiul Rezoluției 2262 (2016) sau pentru oferirea de sprijin sau acționarea pentru ori în numele ori conform instrucțiunilor unei persoane sau entități desemnate de comitet în temeiul punctului 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau în temeiul Rezoluției 2262 (2016) sau ale unei entități deținute sau controlate de o persoană sau o entitate desemnată de comitet».

Ali Kony este considerat un potențial succesor al lui Joseph Kony în calitatea de lider al LRA. Ali este din ce în ce mai implicat în planificarea operațională a LRA și este văzut ca o poartă de acces către Joseph Kony. Ali este, de asemenea, un ofițer de informații al LRA, având sub comanda sa până la 10 subordonați.

Ali și fratele acestuia, Salim Kony, au fost responsabili pentru întărirea disciplinei din cadrul LRA. Ambii frați sunt recunoscuți ca fiind parte a cercului de apropiați ai lui Joseph Kony, fiind responsabili pentru executarea ordinelor lui Kony. Cei doi au luat decizii disciplinare de a pedepsi sau ucide membrii LRA care au încălcat regulamentul LRA. Pe baza ordinelor lui Joseph Kony, Salim și Ali sunt implicați în traficul de fildeș din Parcul Național Garamba din nordul Republicii Democratice Congo (RDC) prin Republica Centrafricană (RCA) către disputata regiune Kafia Kingi spre vânzare sau schimburi comerciale cu comercianții locali.

Ali Kony este responsabil de negocierea prețului fildeșului și schimburile comerciale cu comercianții. Ali se întâlnește o dată sau de două ori pe lună cu comercianții pentru a negocia prețul fildeșului LRA în USD sau lire sudaneze sau pentru a-l oferi în schimbul armelor, munițiilor și alimentelor. Joseph Kony a ordonat ca Ali să utilizeze colții cei mai mari pentru achiziționarea de mine antipersonal pentru a înconjura tabăra lui Kony. În iulie 2014, Ali Kony a supravegheat operațiunea de mutare a 52 de bucăți de fildeș în scopul livrării către Joseph Kony și al vânzării finale.

În aprilie 2015, Salim a plecat din Kafia Kingi pentru a recupera un transport de colți. În luna mai, Salim a participat la transportul a 20 de bucăți de fildeș din RDC către Kafia Kingi. În același timp, Ali s-a întâlnit cu comercianții pentru a achiziționa materiale și pentru a planifica o viitoare reuniune pentru a efectua tranzacții suplimentare și a conveni asupra condițiilor de cumpărare în numele LRA pentru ceea ce părea a fi fildeșul escortat de Salim.

11. **Salim KONY** [*Alias: (a) Salim Saleh Kony (b) Salim Saleh (c) Salim Ogaro (d) Okolu Salim (e) Salim Saleh Obol Ogaro (f) Simon Salim Obol*]

Desemnare: comandant adjunct al Armatei de Rezistență a Domnului

Data nașterii: (a) 1992; (b) 1991; (c) 1993

Adresa: (a) Kafia Kingi (un teritoriu aflat la frontiera dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut definitiv nu a fost încă stabilit) (b) Republica Centrafricană.

Data desemnării de către ONU: 23 august 2016

Alte informații:

Salim Kony este comandant adjunct în Armata de Rezistență a Domnului (LRA), o entitate desemnată, și fiul lui Joseph Kony, liderul LRA, o persoană desemnată. Salim a fost inclus în ierarhia de conducere a LRA în 2010. Acesta face parte dintr-un grup de înalți ofițeri ai LRA care îl susțin pe Joseph Kony. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971058>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Salim Kony a fost inclus pe listă la 23 august 2016, în temeiul punctului 12 și al punctului 13 literele (d) și (g) din Rezoluția 2262 (2016) pentru «implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte»; pentru «acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice și a produselor derivate, în RCA»; pentru «conducerea unei entități desemnate de comitet în temeiul punctului 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau în temeiul Rezoluției 2262 (2016) sau pentru oferirea de sprijin sau acționarea pentru ori în numele ori conform instrucțiunilor unei persoane sau entități desemnate de comitet în temeiul punctului 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau în temeiul Rezoluției 2262 (2016) sau ale unei entități deținute sau controlate de o persoană sau o entitate desemnată de comitet».

Salim Kony este comandantul șef al «postului de comandă» al LRA și, de la o vârstă fragedă, a planificat împreună cu Joseph Kony atacuri și măsuri defensive ale LRA. Anterior, Salim a condus grupul care se ocupa cu securitatea lui Joseph Kony. Mai recent, Joseph Kony i-a încredințat lui Salim gestionarea rețelelor financiare și logistice și financiare ale LRA.

Salim și fratele acestuia, Ali Kony, au fost responsabili pentru întărirea disciplinei din cadrul LRA. Ambii frați sunt recunoscuți ca fiind parte a cercului de apropiați ai lui Joseph Kony, fiind responsabili de executarea ordinelor lui Kony. Cei doi au luat decizii disciplinare de a pedepsi sau ucide membrii LRA care au încălcat regulamentul LRA. Conform relatărilor, Salim ar fi ucis membrii LRA care aveau intenția de a părăsi organizația și a raportat activitățile grupului LRA și ale membrilor acestuia către Joseph Kony.

Pe baza ordinelor lui Joseph Kony, Salim și Ali sunt implicați în traficul de fildeș din Parcul Național Garamba din nordul Republicii Democratice Congo (RDC) prin Republica Centrafricană (RCA) către disputata regiune Kafia Kingi spre vânzare sau schimburi comerciale cu comercianții locali.

Salim se deplasează adesea la frontiera RCA împreună cu aproximativ 12 luptători pentru a se întâlni cu alte grupuri LRA care transportă fildeș din nord, din Garamba, și a le escorta. În aprilie 2015, Salim a plecat din Kafia Kingi pentru a recupera un transport de colți. În luna mai, Salim a participat la transportul a douăzeci de bucăți de fildeș din RDC către Kafia Kingi.

Anterior, în iunie 2014, Salim a traversat frontiera în RDC împreună cu un grup de luptători ai LRA pentru a braconă elefanți în Garamba. Joseph Kony l-a însărcinat, de asemenea, pe Salim cu escortarea a doi comandanți LRA în Garamba, pentru a descoperi depozitele de fildeș care au fost ascunse acolo cu ani în urmă. În iulie 2014, LRA Salim s-a întâlnit cu un al doilea grup LRA pentru a transporta fildeșul, 52 de bucăți în total, spre Kafia Kingi. Salim a fost responsabil pentru situația fildeșului în fața lui Joseph Kony și pentru transmiterea unor informații cu privire la tranzacțiile cu fildeș către grupurile LRA.

B. Entități

1. BUREAU D'ACHAT DE DIAMANT EN CENTRAFRIQUE/KARDIAM [*alias*: (a) BADICA/KRDIAM (b) KARDIAM]

Adresa: (a) BP 333, Bangui, Republica Centrafricană (Tel. +32 3 2310521, Fax. +32 3 2331839, e-mail: kardiam.bvba@skynet.be, site web: www.groupeabdoukarim.com) (b) Anvers, Belgia

Data desemnării de către ONU: 20 august 2015

Alte informații:

condus de Abdoul-Karim Dan-Azoumi, începând cu 12 decembrie 1986, și de Aboubakar Mahamat, începând cu 1 ianuarie 2005. Printre sucursale se numără MINAiR și SOFIA TP (Douala, Camerun). Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/une/5891200>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Bureau d'achat de Diamant en Centrafrique/KARDIAM a fost inclus pe listă la 20 august 2015, în temeiul punctului 12 litera (d) din Rezoluția 2196 (2015) pentru oferirea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a faunei și florei sălbatice și a produselor derivate, în Republica Centrafricană.

Informații suplimentare:

BADICA/KARDIAM a oferit sprijin pentru grupările armate din Republica Centrafricană, și anume fosta Séléka și anti-balaka, prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor și a aurului.

În 2014, *Bureau d'achat de Diamant en Centrafrique* (BADICA) a continuat să cumpere diamante de la Bria și Sam-Ouandja (provincia Haute Kotto) din estul Republicii Centrafricane, unde fostele forțe Séléka impun taxe aeronavelor care transportă diamante și primesc plăți de garantarea securității din partea colecționarilor de diamante. O parte a colecționarilor furnizori ai BADICA de la Bria și Sam-Ouandja sunt asociați îndeaproape cu foști comandanți ai Séléka.

În mai 2014, autoritățile belgiene au confiscat două colete cu diamante trimise reprezentanței BADICA din Anvers, înregistrată oficial în Belgia sub denumirea KARDIAM. Experții în diamante au apreciat că există o probabilitate ridicată ca diamantele confiscate să fie originare din Republica Centrafricană și că prezintă caracteristici tipice pentru Sam-Ouandja și Bria, precum și pentru Nola (provincia Sangha Mbaéré) din sud-vestul țării.

Comercianții care au cumpărat diamante care au făcut obiectul traficului ilegal din Republica centrafricană către piețele externe, inclusiv din partea de vest a țării, au acționat în Camerun în numele BADICA.

De asemenea, în mai 2014, BADICA a exportat aur produs la Yaloké (Ombella-Mpoko), unde minele de aur artisanale au căzut sub controlul Séléka până la începutul lunii februarie 2014, când au fost preluate de grupările anti-balaka.

2. **LORD'S RESISTANCE ARMY (ARMATA DE REZISTENȚĂ A DOMNULUI) [alias: (a) LRA; (b) Lord's Resistance Movement (Mișcarea de Rezistență a Domnului) (LRM); (c) Lord's Resistance Movement/Army (Armata/Mișcarea de Rezistență a Domnului) (LRM/A)]**

Adresa: (a) Vakaga, Republica Centrafricană; (b) Haute-Kotto, Republica Centrafricană; (c) Basse-Kotto, Republica Centrafricană; (d) Haut-Mbomou, Republica Centrafricană; (e) Mbomou, Republica Centrafricană; (f) Haut-Uolo, Republica Democratică Congo; (g) Bas-Uolo, Republica Democratică Congo; [Adresa presupusă: Kafia Kingi (un teritoriu aflat la frontiera dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut definitiv nu a fost încă stabilit). Conform relatărilor, în ianuarie 2015, 500 de elemente ale Armatei de Rezistență a Domnului au fost expulzate din Sudan.

Data desemnării de către ONU: 7 martie 2016.

Alte informații:

Apărută în nordul Ugandei, în anii '80. A fost implicată în răpirea, uciderea și mutilarea a mii de civili în Africa Centrală, inclusiv a sute de civili în Republica Centrafricană. Conducătorul acesteia este Joseph Kony. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/une/5932344>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Armata de Rezistență a Domnului a fost inclusă pe listă la 7 martie 2016, în temeiul punctului 12 și al punctului 13 literele (b), (c) și (d) din Rezoluția 2262 (2016) pentru «implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte»; pentru «implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului în RCA, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri pe motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, precum și răpiri și strămutare forțată»; pentru «recrutarea sau folosirea de copii în conflictul armat din RCA, încălcând astfel dreptul internațional aplicabil»; și pentru «acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice, în interiorul RCA sau provenite din RCA».

Informații suplimentare:

Apărută în nordul Ugandei, în anii '80, LRA s-a implicat în răpirea, uciderea și mutilarea a mii de civili din întreaga Africă Centrală. Sub presiunea crescândă din partea armatei, Joseph Kony, conducătorul LRA, a dispus ca LRA să se retragă din Uganda în 2005 și 2006. De atunci, LRA și-a desfășurat activitatea în Republica Democratică Congo (RDC), RCA, Sudanul de Sud și, conform relatărilor, în Sudan.

Începând cu decembrie 2013, LRA a săvârșit răpiri, strămutări, acte de violență sexuală și omucideri a sute de persoane din RCA; de asemenea, LRA a jefuit și distrus bunuri civile. Concentrată în estul RCA și, conform relatărilor, în Kafia Kingi, un teritoriu de la granița dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut final nu a fost încă stabilit, dar este controlat militar de Sudan, LRA efectuează incursiuni de jaf în sate, pentru hrană și materiale. Luptătorii organizează ambuscade pentru a ataca forțele de securitate și a le fura echipamentele atunci când acestea răspund la atacurile LRA, iar luptătorii LRA vizează și jefuiesc și sate care nu au o prezență militară. LRA și-a intensificat, de asemenea, atacurile asupra exploatărilor miniere de aur și diamante.

Celulele LRA sunt adesea însoțite de prizonieri, care sunt nevoiți să lucreze ca hamali, bucătari și sclavi sexuali. LRA comite acte de violență de gen, inclusiv violarea femeilor și fetelor.

În decembrie 2013, LRA a răpit zeci de persoane în Haute-Kotto. Conform relatărilor, LRA a fost implicată în răpirea a sute de civili în RCA de la începutul anului 2014.

Luptători ai LRA au atacat Obo, în prefectura Haut-Mbomou din estul RCA, în mai multe rânduri, la începutul anului 2014.

LRA a continuat să desfășoare atacuri în Obo și în alte locuri din sud-estul RCA între mai și iulie 2014, inclusiv atacuri aparent coordonate și răpiri comise în prefectura Mbomou la începutul lunii iunie.

Cel puțin din 2014, LRA a fost implicată în braconajul de elefanți și traficul de elefanți pentru generarea de venituri. Se pare că LRA comercializează ilegal fildeșul din Parcul Național Garamba din nordul RDC în Darfur, în schimbul armelor și materialelor. Se pare că LRA transportă colți de elefanți braconaj prin RCA către Darfur, Sudan, în vederea vânzării acestora. În plus, de la începutul anului 2014, se pare că Kony a ordonat luptătorilor LRA să jefuiască diamantele și aurul minerilor din estul RCA pentru a le transporta în Sudan. Conform relatărilor, începând cu ianuarie 2015, 500 de elemente ale Armatei de Rezistență a Domnului au fost expulzate din Sudan.

La începutul lunii februarie 2015, luptători ai LRA înarmați cu armament greu au răpit civili în Kpangbayanga, Haut-Mbomou, și au furat produse alimentare.

La 20 aprilie 2015, un atac al LRA și răpirea de copii din Ndambissoua, sud-estul RCA, au forțat majoritatea locuitorilor satului să fugă. Iar la începutul lunii iulie 2015, LRA a atacat mai multe sate din sudul prefecturii Haute-Kotto; atacurile au implicat jaful, violență împotriva civililor, incendierea locuințelor și răpiri.

Începând cu ianuarie 2016, atacurile imputate LRA s-au înmulțit în Mbomou, Haut-Mbomou și Haute-Kotto, afectând în special zonele miniere din Haute-Kotto. Aceste atacuri au implicat jaful, violența împotriva civililor, distrugerea de bunuri și răpiri. Acestea au dus la strămutări ale populației, inclusiv aproximativ 700 de persoane care s-au refugiat în Bria.”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/907 AL CONSILIULUI**din 29 mai 2017****privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 ⁽¹⁾, în special articolul 32 alineatul (1),

întrucât:

- (1) La 18 ianuarie 2012, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 36/2012.
- (2) Rubricile aferente anumitor persoane, entități și organisme cărora li se aplică măsuri restrictive, prevăzute în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012, ar trebui actualizate și modificate.
- (3) Prin urmare, anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu
Președintele
C. CARDONA

⁽¹⁾ JO L 16, 19.1.2012, p. 1.

ANEXĂ

Anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012 se modifică după cum urmează:

1. În partea A („Persoane”), următoarele rubrici înlocuiesc rubricile referitoare la persoanele enumerate mai jos:

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
„13.	Munzir (منذر) (alias Mundhir, Monzer) Jamil Al-Assad (الأسد)	Data nașterii: 1 martie 1961; Locul nașterii: Kerdaha, provincia Latakia; Pașaport nr. 86449 și nr. 842781	Implicat în violențe împotriva populației civile în calitate de membru al miliției Shabiha.	9.5.2011
37.	General de brigadă Rafiq (رفيق) (alias Rafeeq) Shahadah (شهادة) (alias Shahada, Shahade, Shahadeh, Chahada, Chahade, Chahadeh, Chahada)	Locul nașterii: Jablah, provincia Latakia	Fostul șef al secției 293 (Afaceri Interne) din Damasc a Serviciului Sirian de Informații Militare (SMI). Implicat direct în represiune și în violențe împotriva populației civile din Damasc. Consilier al președintelui Bashar Al-Assad pe probleme strategice și de informații militare.	23.8.2011
53.	Adib (أديب) Mayaleh (ميال) (alias André Mayard)	Data nașterii: 15 mai 1955; Locul nașterii: Bassir	Fost ministru al economiei și comerțului exterior aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție în iulie 2016). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile. Adib Mayaleh a fost responsabil și pentru acordarea de sprijin economic și financiar regimului sirian în funcția sa anterioară de guvernator al Băncii Centrale a Siriei.	15.5.2012
59.	General Ghassan (غسان) Belal (بلال)		General aflat la comanda biroului de rezerviști al diviziei a 4-a. Consilier al lui Maher al-Assad și coordonator al operațiunilor de securitate. Răspunzător pentru represiunea împotriva populației civile pe întreg teritoriul sirian și implicat în mai multe încălcări ale ordinelor de încetare a ostilităților în Ghouta.	14.11.2011
66.	Kifah (كفاح) Moulhem (ملحم) (alias Moulhim, Mulhem, Mulhim)		Fost comandant de batalion în cadrul diviziei a 4-a. Numit adjunct al șefului Diviziei de Informații Militare în iulie 2015. Răspunzător pentru represiunea împotriva populației civile la Deir ez-Zor.	14.11.2011
106.	Dr. Wael (وائل) Nader (نادر) Al-Halqi (الحلقي) (alias Al-Halki)	Anul nașterii: 1964; Locul nașterii: provincia Dara'a	Fost prim-ministru, în funcție până la 3 iulie 2016, și fost ministru al sănătății. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	27.2.2012
109.	Imad (عماد) Mohammad (محمد) (alias Mohamed, Muhammad, Mohammed) Deeb Khamis (خميس) (alias: Imad Mohammad Dib Khamees)	Data nașterii: 1 august 1961; Locul nașterii: lângă Damasc	Prim-ministru și fost ministru al electricității. În calitate de membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă a populației siriene.	23.3.2012

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
110.	Omar (عمر) Ibrahim (إبراهيم) Ghalawanji (غلاونجي)	Anul nașterii: 1954; Locul nașterii: Tartus	Fost viceprim-ministru pentru servicii, fost ministru al administrației locale, în funcție până la 3 iulie 2016. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	23.3.2012
117.	Adnan (عدنان) Hassan (محمود) Mahmoud (حسن)	Anul nașterii: 1966; Locul nașterii: Tartus	Ambasadorul Siriei în Iran. Fost ministru al informațiilor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	23.9.2011
157.	Ing. Bassam (بسام) Hanna (حنا)		Fost ministru al resurselor de apă aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
162.	Dr. Mahmoud (محمود) Ibraheem (إبراهيم) (alias Ibrahim) Sa'iid (سعيد) (alias Said, Sa'eed, Saeed)		Fost ministru al transporturilor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
166.	Dr. Lubana (لبانة) (alias Lubanah) Mushaweh (مشوح) (alias Mshaweh, Mshawweh, Mushawweh)	Anul nașterii 1955; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al culturii aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
168.	Omran (عمران) Ahed (الزعيبي) Al Zu'bi (عاهد) (alias Al Zoubi, Al Zo'bi, Al Zou'bi)	Data nașterii 27 septembrie 1959; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al informațiilor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
170.	Najm (نجم) (alias Nej'm) Hamad (حماد) Al Ahmad (الأحمد) (alias Al-Ahmed)		Fost ministru al justiției aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
171.	Dr. Abdul- Salam (السلام) (عبد السلام) Al Nayef (النأيف)		Fost ministru al sănătății aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
173.	Dr. Nazeera (نظيرة) (alias Nazira, Nadheera, Nadhira) Farah (فرح) Sarkees (سر كيس) (alias Sarkis)		Fost ministru de stat pentru mediu aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
176.	Abdullah (اللهعبد) (alias Abdallah) Khaleel (خائل) (alias Khalil) Hussein (حسين) (alias Hussain)		Fost ministru de stat aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
177.	Jamal (جمال) Sha'ban (شعبان) (alias Shaaban) Shaheen (شاهين)		Fost ministru de stat aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
181.	Suleiman Al Abbas		Fost ministru al petrolului și resurselor minerale aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă a populației siriene.	24.6.2014
182.	Kamal Eddin Tu'ma	Data nașterii: 1959	Fost ministru al industriei aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
183.	Kinda al-Shammat (alias Shmat)	Data nașterii: 1973	Fost ministru al afacerilor sociale aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
184.	Hassan Hijazi	Data nașterii: 1964	Fost ministru al muncii aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
185.	Ismael Ismael (alias Ismail Ismail sau Isma'Il Isma'il)	Anul nașterii: 1955	Fost ministru al finanțelor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
186.	Dr. Khodr Orfali (alias Khud/Khudr Urfali/Orphaly)	Data nașterii: 1956	Fost ministru al economiei și comerțului exterior aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
187.	Samir Izzat Qadi Amin	Data nașterii: 1966	Fost ministru al comerțului interior și protecției consumatorilor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
189.	Dr. Malek Ali (alias Malik)	Data nașterii: 1956	Fost ministru al învățământului superior aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
191.	Dr. Hassib Elias Shammas (alias Hasib)	Data nașterii: 1957	Fost ministru de stat aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
1.	Houmam Jaza'iri (alias Humam al- Jazaeri, Hammam al-Jazairi)	Anul nașterii: 1977	Fost ministru al economiei și comerțului exterior aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă a populației siriene.	21.10.2014
2.	Mohamad Amer Mardini (alias Mohammad Amer Mardini)	Data nașterii: 1959; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al învățământului superior aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
3.	Mohamad Ghazi Jalali (alias Mohammad Ghazi al-Jalali)	Data nașterii: 1969; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al comunicațiilor și tehnologiei aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
4.	Kamal Cheikha (alias Kamal al-Sheikha)	Data nașterii: 1961; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al resurselor de apă aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
5.	Hassan Nouri (alias Hassan al-Nouri)	Data nașterii: 9 februarie 1960	Fost ministru al dezvoltării administrative aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
7.	Khalaf Souleymane Abdallah (alias Khalaf Sleiman al-Abdullah)	Data nașterii: 1960; Locul nașterii: Deir ez-Zor	Fost ministru al muncii aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
9.	Hassan Safiyeh (alias Hassan Safiye)	Data nașterii: 1949; Locul nașterii: Latakia	Fost ministru al comerțului interior și protecției consumatorilor aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
10.	Issam Khalil	Data nașterii: 1965; Locul nașterii: Banias	Fost ministru al culturii aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
11.	Mohammad Mouti' Mouayyad (alias Mohammad Muti'a Moayyad)	Data nașterii: 1968; Locul nașterii: Ariha (Idlib)	Fost ministru de stat aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
12.	Ghazwan Kheir Bek (alias Ghazqan Kheir Bek)	Data nașterii: 1961; Locul nașterii: Latakia	Fost ministru al transporturilor aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
217.	Atef Naddaf (عاطف نذاف)	Data nașterii: 1956; Locul nașterii: Guvernoratul Damasc	Ministrul învățământului superior. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
218.	Hussein Makhoulf (alias Makhoulf) (حسين مخلوف)	Data nașterii: 1964; Locul nașterii: Lattakia; Fost guvernator al Guvernoratului Damasc	Ministru al administrației locale. Numit în iulie 2016. Văr al lui Rami Makhoulf.	14.11.2016
219.	Ali Al-Zafir (alias al-Dafeer) (علي الظفير)	Data nașterii: 1962; Locul nașterii: Tartus	Ministrul comunicațiilor și tehnologiei. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
220.	Ali Ghanem (علي غانم)	Data nașterii: 1963; Locul nașterii: Damasc	Ministrul petrolului și al resurselor minerale. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
221.	Mohammed (alias Mohamed, Muhammad, Mohammad) Ramez Tourjman (alias Tourjuman) (محمد رامز ترجمان)	Data nașterii: 1966; Locul nașterii: Damasc	Ministrul informațiilor. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
222.	Mohammed (alias Mohamed, Muhammad, Mohammad) al-Ahmed (alias al-Ahmad) (محمد الأحمد)	Data nașterii: 1961; Locul nașterii: Lattakia	Ministrul culturii. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
223.	Ali Hamoud (alias Hammoud) (علي حمود)	Data nașterii: 1964; Locul nașterii: Tartus	Ministrul transporturilor. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
224.	Mohammed Zuhair (alias Zahir) Kharboutli (محمد زهير خربوطلي)	Locul nașterii: Damasc	Ministrul electricității. Numit în iulie 2016.	14.11.2016

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
225.	Maamoun (alias Ma'moun) Hamdan (مأمون حمدان)	Data nașterii: 1958; Locul nașterii: Damasc	Ministrul finanțelor. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
226.	Nabil al-Hasan (alias al-Hassan) (نبيل الحسن)	Data nașterii: 1963; Locul nașterii: Alep	Ministrul resurselor de apă. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
227.	Ahmad al-Hamu (alias al-Hamo) (أحمد الحمو)	Data nașterii: 1947	Ministrul industriei. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
228.	Abdullah al-Gharbi (alias al-Qirbi) (عبدالله الغربي)	Data nașterii: 1962; Locul nașterii: Damasc	Ministrul comerțului intern și al protecției consumatorilor. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
229.	Abdullah Abdullah (عبدالله عبدالله)	Data nașterii: 1956	Ministru de stat. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
230.	Salwa Abdullah (سلوى عبدالله)	Data nașterii: 1953; Locul nașterii: Quneitra	Ministru de stat. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
231.	Rafe'a Abu Sa'ad (alias Saad) (رافع أبو سعد)	Data nașterii: 1954; Locul nașterii: Satul Habran (provincia Sweida)	Ministru de stat. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
232.	Wafiqa Hosni (وفيقة حسني)	Data nașterii: 1952; Locul nașterii: Damasc	Ministru de stat. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
233.	Rima Al-Qadiri (alias Al-Kadiri) (ريما القادري)	Data nașterii: 1963; Locul nașterii: Damasc	Ministrul afacerilor sociale (din august 2015).	14.11.2016
236.	Saji' Darwish (alias Saji Jamil Darwish; Sajee Darwish; Sjaa Darwis) (سجي درويش)	Data nașterii: 11 ianuarie 1957; Grad: general-maior, forțele aeriene arabe siriene	Deține gradul de general-maior, ofițer superior și comandant al Diviziei 22 a forțelor aeriene arabe siriene, aflat în funcție din mai 2011. Acționează în sectorul de proliferare a armelor chimice și este responsabil de represiunea violentă împotriva populației civile: în calitate de ofițer de rang înalt al forțelor aeriene arabe siriene și de comandant al Diviziei 22, este responsabil pentru utilizarea armelor chimice de către aeronavele care operează de pe bazele aeriene aflate sub controlul Diviziei 22, inclusiv pentru atacul asupra Talmenes cu privire la care mecanismul de anchetă comun a raportat că a fost întreprins de elicoptere ale regimului cu baza pe aerodromul Hama.	21.3.2017"

2. În Partea A („Persoane”) se introduc următoarele rubrici referitoare la persoanele enumerate mai jos:

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
„239.	Hisham Mohammad Mamdouh al-Sha'ar	Data nașterii: 1958; Locul nașterii: Damasc (Siria)	Ministrul justiției. Numit în martie 2017.	30.5.2017
240.	Mohammad Samer Abdelrahman al-Khalil		Ministrul economiei și comerțului exterior. Numit în martie 2017.	30.5.2017
241.	Salam Mohammad al-Saffaf	Data nașterii: 1979	Ministrul dezvoltării administrative. Numit în martie 2017.	30.5.2017”

3. În partea B („Entități”), următoarea rubrică înlocuiește rubrica referitoare la entitatea enumerată mai jos:

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
„36.	Ebla Petroleum Company (alias Ebco)	Head Office Mazzeh Villat Ghabia Dar Es Saada 16, P.O. Box 9120, Damasc, Siria; Tel: +963 116691100	Societate mixtă a GPC. Acordă sprijin financiar regimului.	23.1.2012”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/908 AL COMISIEI**din 11 mai 2017****de aprobare a unei modificări care nu este minoră a caietului de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Picodon (DOP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 53 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia a examinat cererea Franței de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini al denumirii de origine protejate „Picodon”, înregistrată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/96 al Comisiei ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1143/2009 al Comisiei ⁽³⁾.
- (2) Prin scrisoarea din 11 martie 2016, autoritățile franceze au comunicat Comisiei că, în temeiul articolului 15 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, s-a acordat o perioadă de tranziție, cu încheiere la 31 decembrie 2016, pentru doi operatori stabiliți pe teritoriul Franței care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul menționat, în conformitate cu Decretul din 17 februarie 2016 privind denumirea de origine protejată „Picodon” (*Arrêté du 17 février 2016 relatif à l'appellation d'origine protégée „Picodon”*), publicat la 26 februarie 2016 în Jurnalul Oficial al Republicii Franceze. În cursul procedurii naționale de opoziție, doi operatori au depus o declarație de opoziție referitoare la obligația de a utiliza lapte crud la fabricarea „Picodon”, indicând faptul că nu erau în măsură să respecte imediat această dispoziție și că le era necesară o perioadă de tranziție pentru a-și adapta mijloacele de producție. Acești operatori, care au comercializat „Picodon” legal și fără întrerupere pe o perioadă de cel puțin cinci ani înainte de data depunerii cererii, îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Prin urmare, în acest context le-a fost acordată o perioadă de tranziție care a luat sfârșit la 31 decembrie 2016. Operatorii în cauză sunt: Fromagerie du Vivarais, Les Pélissons, 07570 Désaignes; Eurial, rue Henri Barbusse, 26400 Crest.
- (3) Deoarece modificarea respectivă nu este minoră în sensul articolului 53 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia a publicat cererea de modificare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁴⁾, în conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv.
- (4) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, modificarea caietului de sarcini trebuie aprobată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*Se aprobă modificarea caietului de sarcini publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu privire la denumirea „Picodon” (DOP).*Articolul 2*

Protecția acordată în temeiul articolului 1 este limitată la perioada de tranziție acordată de Franța, ca urmare a Decretului din 17 februarie 2016 privind denumirea de origine protejată „Picodon”, publicat la 26 februarie 2016 în Jurnalul Oficial al Republicii Franceze, în temeiul articolului 15 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, în favoarea operatorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul în cauză.

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/96 al Comisiei din 12 iunie 1996 privind înregistrarea indicațiilor geografice și a denumirilor de origine în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 din Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului (JO L 148, 21.6.1996, p. 1).⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1143/2009 al Comisiei din 26 noiembrie 2009 de aprobare a unor modificări care nu sunt minore din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Picodon de l'Ardèche ou Picodon de la Drôme (DOP)] (JO L 312, 27.11.2009, p. 14).⁽⁴⁾ JO C 25, 25.1.2017, p. 5.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 mai 2017.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Phil HOGAN
Membru al Comisiei*

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/909 AL COMISIEI**din 11 mai 2017****de aprobare a unei modificări care nu este minoră a caietului de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Huile d'olive de Corse/Huile d'olive de Corse – Oliu di Corsica (DOP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 53 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia a examinat cererea Franței de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini al denumirii de origine protejate „Huile d'olive de Corse”/„Huile d'olive de Corse – Oliu di Corsica”, înregistrată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 148/2007 al Comisiei ⁽²⁾.
- (2) Prin scrisoarea din 18 februarie 2016, autoritățile franceze au comunicat Comisiei că, în temeiul articolului 15 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, s-a acordat o perioadă tranzitorie, cu încheiere la 31 decembrie 2025, pentru 12 operatori care sunt stabiliți pe teritoriul Franței și care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul menționat, în conformitate cu Decretul din 26 ianuarie 2016 privind denumirea de origine protejată „Huile d'olive de Corse”/„Huile d'olive de Corse – Oliu di Corsica”, publicat la 5 februarie 2016 în Jurnalul Oficial al Republicii Franceze. În cadrul procedurii naționale de opoziție, acești operatori, care au comercializat în mod legal și neîntrerupt „Huile d'olive de Corse”/„Huile d'olive de Corse – Oliu di Corsica” timp de cel puțin cinci ani înainte de depunerea cererii, depuseseră deja o opoziție referitoare la eliminarea calendarului de reconversie privind soiurile de măslină, precizând că ar avea nevoie de o perioadă pentru a adapta compoziția livezii lor. Operatorii în cauză sunt: EARL de Marquilliani, 20270 Aghione; Arthur Antolini, 11, lotissement Orabona, 20220 Monticello; Dominique Arrighi, 20290 Lucciana; Dominique Bichon, Le Regino, 20226 Speloncato; EARL Casa Rossa, Pianiccia, 20270 Tallone; William Delamare, Domaine de Valle, 20213 Querciolo; Roselyne Hubert, Pietra Macchja, 20279 Ville di Paraso; EARL Domaine de Torraccia, 20137 Lecci; Josette Lucciardi, Domaine de Pianiccione, 20270 Antisanti; Alfred Matt, plaine de Vallecalle, 20217 Saint-Florent; Jean-Luc Mozziconacci, Albaretto, 20240 Ghisonaccia și Jean-Louis Tommasini, 20225 Avapessa.
- (3) Deoarece modificarea respectivă nu este minoră în sensul articolului 53 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia a publicat cererea de modificare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾, în conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv.
- (4) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, modificarea caietului de sarcini trebuie aprobată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*Se aprobă modificarea caietului de sarcini publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu privire la denumirea „Huile d'olive de Corse”/„Huile d'olive de Corse – Oliu di Corsica” (DOP).⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 148/2007 al Comisiei din 15 februarie 2007 privind înregistrarea anumitor denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Geraardsbergse mattentaart (IGP) – Patata de Galicia sau Patata de Galicia (IGP) – Poniente de Granada (DOP) – Gata-Hurdes (DOP) – Patatas de Prades sau Patates de Prades (IGP) – Mantequilla de Soria (DOP) – Huile d'olive de Nîmes (DOP) – Huile d'olive de Corse sau Huile d'olive de Corse-Oliu di Corsica (DOP) – Clémentine de Corse (IGP) – Agneau de Sisteron (IGP) – Connemara Hill Lamb sau Uain Sléibhe Chonamara (IGP) – Sardegna (DOP) – Carota dell'Altopiano del Fucino (IGP) – Stelvio sau Stilsfer (DOP) – Limone Femminello del Gargano (IGP) – Azeitonas de Conserva de Elvas e Campo Maior (DOP) – Chouriça de Carne de Barroso-Montalegre (IGP) – Chouriço de Abóbora de Barroso-Montalegre (IGP) – Sanguêira de Barroso-Montalegre (IGP) – Batata de Trás-os-Montes (IGP) – Salpicão de Barroso-Montalegre (IGP) – Alheira de Barroso-Montalegre (IGP) – Cordeiro de Barroso, Anho de Barroso sau Borrego de leite de Barroso (IGP) – Azeite do Alentejo Interior (DOP) – Paio de Beja (IGP) – Linguíça do Baixo Alentejo sau Chouriço de carne do Baixo Alentejo (IGP) – Ekstra deviško oljčno olje Slovenske Istre (DOP)] (JO L 46, 16.2.2007, p. 14).⁽³⁾ JO C 9, 12.1.2017, p. 42.

Articolul 2

Protecția acordată în temeiul articolului 1 este limitată la perioada tranzitorie acordată de Franța în temeiul articolului 15 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 operatorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul menționat.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 mai 2017.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Phil HOGAN
Membru al Comisiei*

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/910 AL COMISIEI**din 11 mai 2017****de aprobare a unei modificări care nu este minoră a caietului de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Cornish Sardines (IGP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 53 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia a examinat cererea Regatului Unit de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini al indicației geografice protejate „Cornish Sardines”, înregistrată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1182/2009 al Comisiei ⁽²⁾.
- (2) Deoarece modificarea respectivă nu este minoră în sensul articolului 53 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia a publicat cererea de modificare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾, în conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv.
- (3) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, modificarea caietului de sarcini trebuie aprobată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*Se aprobă modificarea caietului de sarcini publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu privire la denumirea „Cornish Sardines” (IGP).*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 mai 2017.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Phil HOGAN
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1182/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Cornish Sardines (IGP)] (JO L 317, 3.12.2009, p. 32).

⁽³⁾ JO C 19, 20.1.2017, p. 6.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/911 AL COMISIEI**din 24 mai 2017****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95 în ceea ce privește stabilirea prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor, precum și pentru ovalbumină**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (¹), în special articolul 183 litera (b),având în vedere Regulamentul (UE) nr. 510/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1216/2009 și (CE) nr. 614/2009 ale Consiliului (²), în special articolul 5 alineatul (6) litera (a),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1484/95 al Comisiei (³) a stabilit normele de aplicare a sistemului de taxe la import suplimentare și a fixat prețurile reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor, precum și pentru ovalbumină.
- (2) Din controlul regulat al datelor pe baza cărora se stabilesc prețurile reprezentative pentru produsele din sectorul cărnii de pasăre și din cel al ouălor, precum și pentru ovalbumină, rezultă că este necesară modificarea prețurilor reprezentative pentru importurile de anumite produse, ținând cont de variațiile prețurilor în funcție de origine.
- (3) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1484/95 ar trebui modificat în consecință.
- (4) Deoarece este necesar să se asigure aplicarea măsurii respective cât mai rapid posibil după ce devin disponibile datele actualizate, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare la data publicării sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1484/95 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 mai 2017.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general*

Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 150, 20.5.2014, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1484/95 al Comisiei din 28 iunie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de drepturi de import suplimentare și de fixare a prețurilor reprezentative în sectoarele cărnii de pasăre și ouălor și pentru albumina din ouă, și de abrogare a Regulamentului nr. 163/67/CEE (JO L 145, 29.6.1995, p. 47).

ANEXĂ

„ANEXA I

Codul NC	Denumirea mărfurilor	Prețul reprezentativ (în EUR/100 kg)	Garanția menționată la articolul 3 (în EUR/100 kg)	Originea ⁽¹⁾
0207 12 10	Carcase de pui congelate, denumite «pui 70 %»	126,2	0	AR
0207 12 90	Carcase de pui congelate, denumite «pui 65 %»	120,8 151,5	0 0	AR BR
0207 14 10	Bucăți dezosate, congelate, de cocoși sau de găini	256,5 196,6 297,0 211,7	13 32 1 27	AR BR CL TH
0207 27 10	Bucăți dezosate, congelate, de curcani sau de curci	342,0 319,5	0 0	BR CL
0408 91 80	Ouă fără coajă, uscate	350,0	0	AR
1602 32 11	Preparate nefierte din cocoși sau din găini	214,8	22	BR

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul «ZZ» reprezintă «alte origini».

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/912 AL COMISIEI**din 29 mai 2017****privind autorizarea preparatului de *Lactobacillus plantarum* DSM 29024 ca aditiv în hrana tuturor speciilor de animale****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați utilizării în hrana animalelor și stabilește motivele și procedurile de acordare a unei astfel de autorizații.
- (2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, a fost transmisă o cerere de autorizare a preparatului de *Lactobacillus plantarum* DSM 29024. Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) Cererea respectivă se referă la autorizarea preparatului de *Lactobacillus plantarum* DSM 29024 ca aditiv în hrana tuturor speciilor de animale, urmând a fi clasificat în categoria „aditivi tehnologici”.
- (4) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară („autoritatea”) a concluzionat, în avizul ei din 6 decembrie 2016 ⁽²⁾, că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de *Lactobacillus plantarum* DSM 29024 nu are efecte adverse asupra sănătății animalelor, a sănătății umane sau asupra mediului. De asemenea, autoritatea a concluzionat că preparatul în cauză are potențialul de a îmbunătăți producția de furaje însilozate produse din materiale care sunt ușor sau relativ dificil de însilozat prin conservarea nutrienților. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. În plus, autoritatea a verificat raportul privind metodele de analiză a aditivului destinat hranei animalelor din hrana pentru animale, transmis de laboratorul de referință înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1831/2003.
- (5) Evaluarea preparatului de *Lactobacillus plantarum* DSM 29024 indică faptul că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea preparatului respectiv ar trebui autorizată, astfel cum se specifică în anexa la prezentul regulament.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Preparatul specificat în anexă, aparținând categoriei „aditivi tehnologici” și grupei funcționale „aditivi pentru însilozare”, este autorizat ca aditiv în hrana animalelor în condițiile menționate în anexa respectivă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2017; 15(1):4675.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Aditiv	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda de analiză	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
					CFU de aditiv/kg de material proaspăt			
Aditivi tehnologici: aditivi pentru însilozare								
1k20753	Lactobacillus plantarum DSM 29024	<p><i>Compoziția aditivului</i></p> <p>Preparat de <i>Lactobacillus plantarum</i> DSM 29024 cu un conținut minim de 8×10^{10} CFU/g de aditiv.</p> <p><i>Caracterizarea substanței active</i></p> <p>Celule viabile de <i>Lactobacillus plantarum</i> DSM 29024.</p> <p><i>Metodă de analiză</i> ⁽¹⁾</p> <p>Numărare în aditivul destinat hranei animalelor: metoda prin etalare pe placă utilizând agar Man, Rogosa și Sharpe (MRS) (EN 15787).</p> <p>Identificarea în aditivul pentru hrana animalelor: electroforeză în câmp pulsator (PFGE)</p>	Toate speciile de animale	—	—	—	<ol style="list-style-type: none"> În instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecurilor, se precizează condițiile de depozitare și stabilitatea la tratament chimic. Conținutul minim de aditiv atunci când este utilizat fără a fi combinat cu alte microorganisme ca aditivi pentru furajele însilozate: 5×10^7 CFU/kg de materie nouă ⁽²⁾ ușor și relativ dificil de însilozat. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a contracara riscurile potențiale care rezultă din utilizarea acestora. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de protecție individuală, inclusiv cu echipamente de protecție respiratorie. 	19 iunie 2027

⁽¹⁾ Detaliile metodelor de analiză pot fi consultate la următoarea adresă a laboratorului de referință: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

⁽²⁾ Furaj ușor de însilozat: > 3 % carbohidrați solubili în materie nouă. Furaj relativ dificil de însilozat: 1,5-3,0 % carbohidrați solubili în materie nouă. Regulamentul (CE) nr. 429/2008 al Comisiei din 25 aprilie 2008 privind normele de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la pregătirea și prezentarea cererilor, precum și la evaluarea și autorizarea aditivilor din hrana animalelor (JO L 133, 22.5.2008, p. 1).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/913 AL COMISIEI**din 29 mai 2017****privind autorizarea unui preparat de fumonisină esterază produsă de *Komagataella pastoris* (DSM 26643) ca aditiv pentru hrana tuturor speciilor aviare****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați utilizării în hrana animalelor și stabilește motivele și procedurile de acordare a unei astfel de autorizații.
- (2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, s-a depus o cerere de autorizare a unui preparat de fumonisină esterază produsă de *Komagataella pastoris* (DSM 26643). Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) Cererea vizează autorizarea unei noi utilizări a unui preparat de fumonisină esterază produsă de *Komagataella pastoris* (DSM 26643) ca aditiv pentru hrana tuturor speciilor aviare, urmând a fi clasificat în categoria de aditivi „aditivi tehnologici”.
- (4) Aditivul în cauză a fost deja autorizat ca aditiv pentru hrana porcilor pentru o perioadă de zece ani prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1115/2014 al Comisiei ⁽²⁾.
- (5) În avizul său din 18 octombrie 2016 ⁽³⁾, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de fumonisină esterază produsă de *Komagataella pastoris* (DSM 26643) nu are efecte adverse asupra sănătății animalelor, a sănătății umane sau asupra mediului. Ea a concluzionat, de asemenea, că preparatul are capacitatea de a degrada fumonisinele din hrana contaminată a puilor pentru îngrășare, a curcanilor pentru îngrășare și a găinilor ouătoare. Această concluzie poate fi extrapolată la toate speciile aviare. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. Ea a verificat, de asemenea, raportul privind metoda de analiză a aditivului în hrana pentru animale transmis de laboratorul de referință înființat prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (6) Evaluarea preparatului de fumonisină esterază produsă de *Komagataella pastoris* (DSM 26643) arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea preparatului respectiv ar trebui autorizată, astfel cum se specifică în anexa la prezentul regulament.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Preparatul menționat în anexă, aparținând categoriei de aditivi „aditivi tehnologici” și grupului funcțional „substanțe pentru reducerea contaminării furajelor cu micotoxine”, este autorizat ca aditiv pentru hrana animalelor, în condițiile prevăzute în anexa respectivă.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1115/2014 al Comisiei din 21 octombrie 2014 privind autorizarea unui preparat de fumonisină esterază produsă de *Komagataella pastoris* (DSM 26643) ca aditiv pentru hrana porcilor (JO L 302, 22.10.2014, p. 51).

⁽³⁾ EFSA Journal 2016; 14(11):4617.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda de analiză	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			
Aditivi tehnologici: substanțe pentru reducerea contaminării furajelor cu micotoxine: fumonisine									
1m03	—	Fumonisină esterază EC 3.1.1.87	<p><i>Compoziția aditivului</i></p> <p>Preparat de fumonisină esterază produsă de <i>Komagataella pastoris</i> (DSM 26643) conținând cel puțin 3 000 U ⁽¹⁾/g.</p> <p><i>Caracterizarea substanței active</i></p> <p>Preparat de fumonisină esterază produsă de <i>Komagataella pastoris</i> (DSM 26643).</p> <p><i>Metoda de analiză</i> ⁽²⁾</p> <p>Pentru determinarea activității fumonisinei esterază: cromatografie lichidă de înaltă performanță cuplată cu spectrometrie de masă în tandem.</p> <p>Metoda (HPLC-MS/MS) bazată pe cuantificarea acidului tricarbalilic eliberat ca urmare a acțiunii enzimei asupra fumonisinei B1, la un pH de 8,0 și la 30 °C.</p>	Toate speciile aviare	—	15 U	—	<ol style="list-style-type: none"> 1. A se menționa condițiile de depozitare și stabilitatea la tratament termic în instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecurilor. 2. Doza maximă recomandată: 300 U/kg de furaj complet. 3. Utilizarea aditivului este permisă în furaje care respectă legislația Uniunii Europene privind substanțele nedorite din furaje ⁽³⁾. 4. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a contracara riscurile potențiale care rezultă din utilizarea lor. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduce la minimum prin astfel de proceduri și măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de protecție individuală, inclusiv cu echipamente de protecție respiratorie. 	19 iunie 2027

⁽¹⁾ 1 U reprezintă activitatea enzimatică care eliberează 1 μmol de acid tricarbalilic pe minut din 100 μm fumonisină B1 în soluție tampon Tris-Cl 20 mM pH 8,0 cu 0,1 mg/ml albumină serică bovină la 30 °C.

⁽²⁾ Detalii privind metodele de analiză sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință pentru aditivi furajeri: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

⁽³⁾ Directiva 2002/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 mai 2002 privind substanțele nedorite din furaje (JO L 140, 30.5.2002, p. 10).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/914 AL COMISIEI**din 29 mai 2017****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 mai 2017.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general*

Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import	
0702 00 00	MA	115,8	
	TR	67,0	
	ZZ	91,4	
0707 00 05	TR	84,9	
	ZZ	84,9	
0709 93 10	TR	129,3	
	ZZ	129,3	
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	67,6	
	MA	55,3	
	TR	48,9	
	ZA	99,2	
	ZZ	67,8	
0805 50 10	AR	116,2	
	TR	123,7	
	ZA	150,8	
	ZZ	130,2	
0808 10 80	AR	100,8	
	BR	113,7	
	CL	128,0	
	CN	145,5	
	NZ	152,5	
	US	110,3	
	ZA	105,8	
	ZZ	122,4	
	0809 29 00	TR	367,5
		ZZ	367,5

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (PESC) 2017/915 A CONSILIULUI

din 29 mai 2017

privind activitățile Uniunii de informare în sprijinul punerii în aplicare a Tratatului privind comerțul cu arme

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 28 alineatul (1) și articolul 31 alineatul (1),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) Tratatul privind comerțul cu arme (TCA) a fost adoptat de Adunarea Generală a ONU la 2 aprilie 2013. TCA a fost ulterior deschis spre semnare la 3 iunie 2013 și a intrat în vigoare la 24 decembrie 2014. Toate statele membre sunt părți la TCA.
- (2) TCA urmărește stabilirea unor standarde internaționale comune la cel mai înalt nivel posibil pentru reglementarea comerțului legal cu arme convenționale, în prevenirea și eradicarea comerțului ilicit cu arme convenționale și în prevenirea deturnării acestora. Principalele provocări le reprezintă punerea în aplicare efectivă a acestuia de către statele părți și universalizarea acestuia, având în vedere faptul că reglementarea comerțului internațional cu arme este prin definiție un efort la scară mondială. Pentru a contribui la abordarea acestor provocări, Consiliul a adoptat Decizia 2013/768/PESC ⁽¹⁾, la 16 decembrie 2013, extinzând astfel portofoliul Uniunii în materie de asistență aferentă controlului exporturilor pentru a include activități specifice TCA.
- (3) Activitățile desfășurate în temeiul Deciziei 2013/768/PESC au abordat șaisprezece țări beneficiare și au acoperit o gamă extinsă de domenii relevante pentru instituirea și dezvoltarea unui sistem național de control al transferurilor de arme în conformitate cu TCA. Cooperarea a început cu succes cu o serie de țări care nu fuseseră abordate înainte în cadrul altor activități ale Uniunii de asistență aferentă controlului exporturilor, reflectând astfel caracterul global al TCA. Prin urmare, se recomandă activități ulterioare în ceea ce privește acest subset de țări pentru a asigura menținerea progreselor și pentru a încuraja aceste țări beneficiare să desfășoare propriile activități de informare la nivel regional.
- (4) Pe lângă continuarea activităților cu țările beneficiare abordate în temeiul Deciziei 2013/768/PESC, este de dorit să se urmeze o abordare bazată pe cerere, prin care activitățile de asistență ar putea fi activate la cererea țărilor cu nevoi identificate în ceea ce privește punerea în aplicare a TCA. O astfel de abordare s-a dovedit a fi echitabilă și fructuoasă în furnizarea de asistență către țările care au exprimat angajament și responsabilitate față de TCA prin intermediul cererilor lor de asistență din partea Uniunii. Prezenta decizie menține, așadar, un anumit număr de activități care vor fi disponibile la cerere.
- (5) Asistența acordată de Uniune în temeiul Deciziei (PESC) 2015/2309 a Consiliului ⁽²⁾ abordează o serie de țări din imediata vecinătate estică și sudică a Uniunii. De asemenea, Uniunea este un furnizor de lungă durată de asistență privind controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare în temeiul instrumentului său care contribuie la

⁽¹⁾ Decizia 2013/768/PESC a Consiliului din 16 decembrie 2013 privind activitățile UE de susținere a punerii în aplicare a Tratatului privind comerțul cu arme, în cadrul Strategiei europene de securitate (JO L 341, 18.12.2013, p. 56).

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2015/2309 a Consiliului din 10 decembrie 2015 privind promovarea controlului eficace al exporturilor de arme (JO L 326, 11.12.2015, p. 56).

stabilitate și pace (IcSP), sprijinind dezvoltarea cadrului juridic și a capacităților instituționale pentru instituirea și asigurarea respectării unor controale efective ale exporturilor de produse cu dublă utilizare. Prin intermediul instrumentului IcSP și prin Acțiunea comună 2006/419/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, Acțiunea comună 2008/368/PESC a Consiliului ⁽²⁾ și Decizia 2013/391/PESC a Consiliului ⁽³⁾, Uniunea sprijină de asemenea punerea în aplicare a Rezoluției Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite (RCSONU) 1540 (2004) care prevede controale efective ale transferurilor de mărfuri în legătură cu armele de distrugere în masă.

Controalele dezvoltate pentru punerea în aplicare a RCSONU 1540 (2004) și în temeiul programelor Uniunii de asistență privind controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare contribuie la capacitatea globală de punere în aplicare în mod efectiv a TCA, dat fiind că, în multe cazuri, actele legislative, procedurile administrative și agențiile însărcinate cu controlul produselor cu dublă utilizare se suprapun peste cele legate însărcinate cu controlul exporturilor de arme convenționale. Astfel, este esențial să se asigure o strânsă coordonare între activitățile întreprinse în cadrul controalelor exporturilor de produse cu dublă utilizare și activitățile care sprijină punerea în aplicare a TCA.

- (6) Numărul în general ridicat de activități prevăzute în prezenta decizie justifică utilizarea a două entități de punere în aplicare, astfel încât volumul de muncă să poată fi distribuit în mod eficient. Biroul Federal pentru Economie și Controlul Exporturilor („BAFA”) din Germania a fost însărcinat de către Consiliu și Comisie cu punerea în aplicare a proiectelor anterioare legate de controlul exporturilor. În consecință, BAFA a elaborat un vast corpus de cunoștințe și expertiză. Expertise France este însărcinată cu proiectele EU P2P legate de produsele cu dublă utilizare finanțate în cadrul IcSP. Rolul său în punerea în aplicare a prezentei decizii va contribui la asigurarea unei coordonări corespunzătoare cu proiectele legate de produsele cu dublă utilizare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) În scopul de a susține punerea în aplicare efectivă și universalizarea TCA, Uniunea întreprinde activități cu următoarele obiective:

- (a) susținerea unei serii de state în ceea ce privește consolidarea sistemelor acestora de control al transferurilor de arme pentru punerea în aplicare efectivă a TCA;
- (b) sporirea, la nivel național și regional, a sensibilizării și responsabilizării autorităților naționale și regionale relevante și a părților interesate din societatea civilă cu privire la TCA.

(2) Pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la alineatul (1), Uniunea întreprinde următoarele activități de proiect:

- (a) acordarea de asistență țărilor beneficiare în elaborarea, actualizarea și punerea în aplicare, după caz, a unor măsuri legislative și administrative relevante vizând crearea și dezvoltarea unui sistem eficient de control al transferurilor de arme în conformitate cu cerințele TCA;
- (b) consolidarea expertizei și a capacităților funcționarilor însărcinați cu acordarea licențelor și cu asigurarea respectării legii, în special prin schimbul de bune practici, formare și accesul la surse de informații relevante, pentru a asigura punerea în aplicare adecvată a controalelor transferurilor de arme;
- (c) promovarea transparenței în comerțul internațional cu arme pe baza cerințelor TCA în materie de transparență;
- (d) promovarea aderării susținute la TCA a țărilor beneficiare și a vecinilor acestora, cu implicarea părților interesate relevante de la nivel național și regional, cum ar fi parlamentele naționale, organizațiile regionale competente și reprezentanții societății civile care au un interes pe termen lung în monitorizarea punerii în aplicare efective a TCA.

În anexă figurează o descriere detaliată a activităților de proiect menționate în prezentul alineat.

⁽¹⁾ Acțiunea comună 2006/419/PESC a Consiliului din 12 iunie 2006 în sprijinul punerii în aplicare a Rezoluției 1540 (2004) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (JO L 165, 17.6.2006, p. 30).

⁽²⁾ Acțiunea comună 2008/368/PESC a Consiliului din 14 mai 2008 în sprijinul punerii în aplicare a Rezoluției 1540 (2004) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și în cadrul punerii în aplicare a Strategiei UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (JO L 127, 15.5.2008, p. 78).

⁽³⁾ Decizia 2013/391/PESC a Consiliului din 22 iulie 2013 în sprijinul punerii concrete în aplicare a Rezoluției 1540 (2004) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite cu privire la neproliferarea armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora (JO L 198, 23.7.2013, p. 40).

Articolul 2

- (1) Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (denumit în continuare „Înaltul Reprezentant”) este responsabil de punerea în aplicare a prezentei decizii.
- (2) Punerea în aplicare din punct de vedere tehnic a activităților de proiect menționate la articolul 1 alineatul (2) este organizată de BAFA din Germania și de Expertise France.
- (3) BAFA și Expertise France își îndeplinesc atribuțiile sub responsabilitatea Înaltului Reprezentant. În acest scop, Înaltul Reprezentant încheie acordurile necesare cu BAFA și cu Expertise France.

Articolul 3

- (1) Valoarea de referință financiară pentru punerea în aplicare a activităților de proiect menționate la articolul 1 alineatul (2) este de 7 178 924,36 EUR. Bugetul total estimat al întregului proiect este de 8 368 151,36 EUR. Partea din respectivul buget estimat care nu este acoperită de valoarea de referință este furnizată prin cofinanțare de către Guvernul Republicii Federale Germania și Expertise France.
- (2) Cheltuielile finanțate din valoarea de referință financiară prevăzută la alineatul (1) sunt gestionate în conformitate cu procedurile și normele aplicabile bugetului Uniunii.
- (3) Comisia supraveghează gestionarea corespunzătoare a cheltuielilor menționate la alineatul (1). În acest scop, aceasta încheie acordurile de finanțare necesare cu BAFA și cu Expertise France. Acordurile de finanțare stipulează că BAFA și Expertise France trebuie să asigure vizibilitatea contribuției Uniunii, corespunzător dimensiunii acesteia.
- (4) Comisia depune eforturi în vederea încheierii acordurilor de finanțare menționate la alineatul (3) cât mai curând posibil după intrarea în vigoare a prezentei decizii. Aceasta informează Consiliul cu privire la eventuale dificultăți întâmpinate și la data încheierii acordului de finanțare.

Articolul 4

- (1) Înaltul Reprezentant raportează Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii pe baza rapoartelor periodice pregătite de entitățile de punere în aplicare. Rapoartele stau la baza evaluării efectuate de Consiliu.
- (2) Comisia furnizează informații cu privire la aspectele financiare ale punerii în aplicare a activităților de proiect menționate la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Prezenta decizie expiră la 36 de luni de la data încheierii acordului de finanțare menționat la articolul 3 alineatul (3) sau la șase luni de la data adoptării sale, în cazul în care în perioada respectivă nu sunt încheiate acordurile de finanțare respective.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu
Președintele
C. CARDONA

ANEXĂ

1. Context și justificare pentru sprijinul din partea Uniunii

Prezenta decizie se bazează pe decizii anterioare ale Consiliului care susțin procesul ONU stând la baza Tratatului privind comerțul cu arme („TCA”) și promovarea punerii în aplicare și a universalizării efective a acestuia ⁽¹⁾. TCA a fost adoptat la 2 aprilie 2013 de Adunarea Generală a ONU și a fost deschis spre semnare la 24 decembrie 2014.

Obiectivul declarat al TCA constă în instituirea de standarde internaționale comune la cel mai înalt nivel posibil pentru reglementarea sau pentru ameliorarea reglementării comerțului internațional cu arme convenționale, în prevenirea și eradicarea comerțului ilicit cu arme convenționale și în prevenirea deturnării acestora. Scopul său declarat este contribuția la pacea, securitatea și stabilitatea la nivel internațional și regional, reducerea suferinței umane și promovarea cooperării, transparenței și acțiunilor responsabile de către statele părți în comerțul internațional cu arme convenționale, consolidând astfel încrederea în rândul statelor părți. Obiectivul și scopul TCA corespund prin urmare ambiției generale a Uniunii cu privire la politica externă și de securitate, astfel cum este consfințită la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Ca urmare a adoptării TCA privind comerțul cu arme în 2013, principalele provocări constă acum în punerea în aplicare efectivă și în universalizarea acestuia.

Asistența și informarea privind controlul exporturilor sunt esențiale pentru abordarea provocărilor respective și, prin urmare, constituie elementele centrale ale prezentei decizii. Referitor la asistența privind controlul exporturilor, prezenta decizie abordează anumite țări partenere și lasă deschisă posibilitatea pentru a acorda eventual asistență altor țări care cer acest lucru.

În ceea ce privește cele nouă țări partenere (Senegal, Burkina Faso, Ghana, Filipine, Georgia, Peru, Jamaica, Columbia, Costa Rica), prezenta decizie prevede dezvoltarea în continuare a cooperării inițiate în prima etapă a activităților de sprijinire a punerii în aplicare finanțate prin Decizia 2013/768/PESC.

În ceea ce privește domeniul de aplicare pentru țările beneficiare solicitante, prezenta decizia se bazează pe aceleași activități dovedite desfășurate în temeiul Deciziei 2013/768/PESC:

- o serie de programe de asistență dedicate prin care țările beneficiare vor fi sprijinite într-un mod specific și amplu în scopul îndeplinirii cerințelor TCA. Asistența va fi dezvoltată potrivit unei foi de parcurs care urmează a fi convenită cu țările beneficiare și care va specifica acțiunile prioritare, va asigura responsabilitatea locală și va demonstra, după caz, angajamentul față de ratificarea TCA;
- activități de asistență ad-hoc care vor aborda țările beneficiare cu nevoi limitate și specificate într-o mai mare măsură. Respectivul activități de asistență ad-hoc vor permite Uniunii să abordeze într-un mod flexibil și reactiv cererile de asistență.

În final, referitor la provocarea universalizării TCA, prezenta decizie include o componentă de informare regională care ia drept bază cele nouă țări partenere specifice, cu participarea celor mai relevante organizații regionale. O altă pârghie în sprijinul universalizării este informarea prin intermediul conferinței anuale a statelor părți la TCA.

Prin urmare, prezenta decizie furnizează o serie cuprinzătoare de activități de asistență și informare, pentru a contribui la abordarea provocărilor reprezentate de punerea în aplicare efectivă și de universalizare. Aceasta pornește de la rezultatele și lecțiile desprinse din etapa anterioară finanțată prin Decizia 2013/768/PESC și demonstrează sprijinul acordat în continuare și cu angajament pentru TCA de către Uniune și statele sale membre.

2. Obiective globale

Obiectivul central al prezentei decizii este susținerea unei serii de state în ceea ce privește consolidarea sistemelor acestora de control al transferurilor de arme în vederea punerii în aplicare efective a TCA și a promovării universalizării acestuia. În mod specific, acțiunea Uniunii va asigura:

- (a) consolidarea capacităților și a expertizei țărilor beneficiare în materie de control al transferului de arme;

⁽¹⁾ A se vedea Decizia 2009/1012/PESC, Decizia 2010/336/PESC, Decizia 2012/711/PESC, Decizia 2013/43/PESC și Decizia 2013/768/PESC.

(b) sporirea sensibilizării și responsabilității părților interesate relevante, cum ar fi organizațiile regionale competente, parlamentele naționale și reprezentanții societății civile care sunt interesați de eficiența punerii în aplicare a TCA pe termen lung;

(c) informarea altor țări pentru a susține universalizarea și punerea în aplicare efectivă a TCA.

3. Descrierea activităților de proiect

3.1. Consolidarea echipei de experți create prin Decizia 2013/768/PESC

3.1.1. Obiectivul proiectului

Echipele de experți create prin Decizia 2013/768/PESC au oferit o resursă bine identificată, competentă și fiabilă pentru a sprijini în mod corespunzător activitățile de asistență. Având în vedere experiența acumulată, este necesar ca, în prezent, să se extindă această echipă în ceea ce privește numărul de experți și diversitatea expertizei acestora, precum și tipul de experți utilizați, de exemplu, incluzând experții neguvernamentali; să se încurajeze implicarea pe termen lung a acestora în țările beneficiare; și să se elaboreze o componentă de „formare a formatorilor” în cadrul echipei.

3.1.2. Descrierea proiectului

Entitățile de punere în aplicare vor depune eforturi pentru a extinde echipa de experți, asigurând cât se poate de mult o reprezentare geografică amplă și o gamă largă de competențe largi. Mai cu seamă, acestea ar trebui să încurajeze participarea experților din țări care au dezvoltat recent cu succes sisteme naționale de control al transferului de arme, inclusiv cele dezvoltate în legătură cu asistența internațională primită. Entitățile de punere în aplicare trebuie să prezinte Grupului de lucru al Consiliului pentru exportul de arme convenționale (COARM) rapoarte periodice privind echipa, compoziția și capacitatea acesteia de a susține volumul de lucru generat de activitățile prevăzute în prezenta decizie. În cazul în care este necesar, COARM poate decide în privința unor măsuri corective.

Totalitatea expertizei echipei de experți ar trebui să acopere întreaga sferă a unui anumit sistem național de control al transferului de arme, aspectele juridice, acordarea de licențe, chestiunile vamale/asigurarea respectării legii, sensibilizarea, urmărirea penală/sancțiunile, raportarea/transparența.

3.1.2.1. Experți

Entitățile de punere în aplicare vor asigura condiții echitabile și transparente de angajare a experților și, în ceea ce privește expertiza Uniunii, vor utiliza pe deplin registrul Uniunii de experți în informare, care este difuzat și actualizat în cadrul COARM.

3.1.2.2. Reuniuni ale experților

Entitățile de punere în aplicare vor convoca patru reuniuni de câte două zile ale experților (fiecare va convoca două reuniuni) pe durata de valabilitate a prezentei decizii. Aceste reuniuni vor urmări în special:

- să dezvolte o înțelegere comună, în rândul experților, a provocărilor și a răspunsurilor legate de sprijinirea punerii în aplicare a TCA;
- să dezvolte, după caz, materialele comune care urmează să fie utilizat în asistența oferită de experți (cum ar fi un manual și orientări), astfel încât consultanța furnizată de experți să fie coerentă;
- să evalueze componenta de „formare a formatorilor” (a se vedea punctul 3.1.2.3) și să decidă eventualele modificări necesare.

Două reuniuni, inclusiv cea inițială de lansare, ar trebui să se desfășoare la Bruxelles. Celelalte două reuniuni vor avea loc în funcție de locul unde se va găsi entitatea de punere în aplicare. Până la 40 de experți vor fi invitați la fiecare reuniune, ținând seama de echilibrul geografic și de necesitățile impuse de componenta de „formare a formatorilor” (a se vedea punctul 3.1.2.3).

3.1.2.3. Componenta de „formare a formatorilor”

Această componentă intenționează să sprijine formarea unui număr de experți din țările beneficiare, pentru a le permite acestora să își formeze în mod eficace colegii într-o etapă ulterioară. În cazul în care este posibil, entitățile de punere în aplicare vor face publicitate pentru componenta de „formare a formatorilor” și vor identifica viitori formatori atunci când demarează activități de asistență în țările beneficiare în temeiul prezentei decizii. Acești funcționari vor fi înregistrați ulterior în echipa de experți și, în consecință, vor fi invitați la reuniunile experților menționate la punctul 3.1.2.2.

Componenta de „formare a formatorilor” se va desfășura într-o a treia zi suplimentară, imediat după reuniunile experților. Aceasta va reuni viitorii formatori și numărul corespunzător de experți din cadrul echipei care oferă formarea.

În perioadele dintre reuniunile anuale ale experților și componentele suplimentare de „formare a formatorilor” ale acestora vor fi încurajate contactele dintre experții în formare și viitorii formatori și, după caz, s-ar putea programa sesiuni de formare suplimentare în țările beneficiare, consecutive activităților de asistență planificate (de exemplu, un atelier de lucru dedicat cu durata de o jumătate de zi, menționat la punctul 3.2.3.1).

Până la 15 viitori formatori vor fi înscriși la fiecare sesiune.

Entitatea de punere în aplicare care este însărcinată cu reuniunile experților va fi responsabilă de componenta de „formare a formatorilor”.

3.2. Asistență suplimentară pentru țările partenere pe termen lung

3.2.1. Țările partenere pe termen lung

Senegal, Burkina Faso, Ghana, Filipine, Georgia, Peru, Jamaica, Columbia, Costa Rica.

Aceste țări partenere pe termen lung vor fi abordate de către entitățile de punere în aplicare după cum urmează:

- BAFA: Ghana; Georgia; Peru; Jamaica; Columbia; Costa Rica
- Expertise France: Senegal; Burkina Faso; Filipine

3.2.2. Obiectivul proiectului

Decizia 2013/768/PESC a permis Uniunii să inițieze o cooperare bazată pe o foaie de parcurs inițială împreună cu cele nouă țări partenere menționate la punctul 3.2.1. Finalizarea integrală sau parțială a foii de parcurs a adus, la rândul său, noi provocări care trebuie soluționate pentru a înregistra progrese către un stadiu superior de punere în aplicare a TCA. Prin urmare, o serie de activități vor fi disponibile și alocate în funcție de nevoile, interesele și capacitatea de absorbție a țărilor beneficiare.

3.2.3. Descrierea proiectului

3.2.3.1. Ateliere în țări

În total, vor fi organizate 45 de ateliere de două zile în țările beneficiare pentru cele nouă țări partenere pe termen lung ca acțiuni ulterioare activităților deja întreprinse și realizărilor deja înregistrate în temeiul Deciziei 2013/768/PESC.

3.2.3.2. Vizite de studiu în statele membre

Pentru a completa activitățile desfășurate în țările beneficiare, până la nouă vizite de studiu de trei zile la autoritățile relevante din statele membre vor fi puse la dispoziția funcționarilor administrațiilor publice, a celor însărcinați cu acordarea licențelor și a celor responsabili cu asigurarea aplicării legii din țările partenere pe termen lung. Organizarea vizitei de studiu va fi asigurată de entitatea de punere în aplicare responsabilă din țara parteneră pe termen lung care beneficiază de vizita de studiu (a se vedea punctul 3.2.1).

Dat fiind potențialul lor ridicat de formare, vizitele de studiu ar trebui, în principiu, să îi vizeze pe viitorii formatori din țările beneficiare, mai exact funcționarii țărilor beneficiare care participă la componenta de „formare a formatorilor” menționată la punctul 3.1.2.3.

3.3. Informare regională

3.3.1. Obiectivul proiectului

Cele nouă țări beneficiare identificate pot juca un rol fructuos de informare la nivel regional prin stabilirea de legături mai strânse cu țările vecine mai apropiate cu privire la chestiunile legate de transferul de arme și punerea în aplicare a TCA. Acest lucru ar putea încuraja cooperarea sud-sud pe termen mai lung.

Prin urmare, prezenta decizie le oferă posibilitatea de a găzdui, în comun sau individual, în funcție de capacități, până la trei dintre țările vecine lor pentru ateliere subregionale.

3.3.2. Descrierea proiectului

Vor fi planificate până la 12 ateliere de două zile în scopuri de informare la nivel regional. Cu excepția cazului în care se convine altfel cu țările-gazdă, atelierelor se vor desfășura după cum urmează:

- Senegal, Burkina Faso, Ghana: până la trei ateliere pentru până la trei țări ECOWAS, după caz în cooperare cu Comisia ECOWAS, prin rotație, cu excepția cazului în care cele trei țări gazdă în cauză decid altfel;
- Peru, Costa Rica și Columbia: până la trei ateliere pentru până la trei țări UNLIREC, după caz în cooperare cu Comisia UNLIREC, prin rotație, cu excepția cazului în care cele trei țări gazdă în cauză decid altfel;
- Filipine, Georgia, Jamaica: câte două ateliere maximum pentru până la trei dintre vecinii acestora. Georgia și Filipine găzduiesc secretariatul regional al Centrelor de excelență CBRN, ceea ce poate facilita sinergiile cu proiectele legate de controlul exporturilor, precum și identificarea țărilor invitate și contactele cu acestea.

Vor fi invitați până la zece funcționari pentru fiecare țară vecină.

Expertise France va organiza ateliere privind Senegal, Burkina Faso, Ghana și Filipine, iar BAFA va organiza ateliere referitoare la Peru, Costa Rica, Columbia, Georgia și Jamaica.

3.4. Programe de asistență bazate pe foi de parcurs

3.4.1. Obiectivul proiectului

Obiectivul programelor de asistență dedicate și al foilor de parcurs aferente este consolidarea capacităților țărilor beneficiare de a îndeplini cerințele TCA în mod global și susținut. Foaia de parcurs va asigura că noua țară beneficiară se bucură de predictibilitate în privința planificărilor în materie de asistență și va identifica îmbunătățirile preconizate cu privire la capacitățile sale de control al transferurilor. Țările beneficiare vor fi țările care solicită asistență după adoptarea prezentei decizii.

3.4.2. Descrierea proiectului

Se vor institui programe naționale de asistență pentru până la nouă țări beneficiare.

Programele de asistență dedicate ar trebui să fie elaborate avându-se în vedere următoarele etape:

- (a) cererea de asistență pentru punerea în aplicare a TCA. Această cerere ar trebui să fie cât mai bine justificată și să identifice deja, în mod ideal, domeniile specifice care urmează să fie vizate pentru a primi asistență. După caz, țara solicitantă ar trebui de asemenea să facă trimitere la asistența acordată în trecut sau în curs de către alți furnizori de asistență (a se vedea și secțiunea 6) și să informeze cu privire la strategia sa națională privind punerea în aplicare a TCA;
- (b) pe baza gradului de justificare a cererii și a criteriilor stabilite la punctul 4, Înaltul Reprezentant, în colaborare cu Grupul de lucru al Consiliului pentru exportul de arme convenționale (COARM) și cu entitatea de punere în aplicare, va decide cu privire la eligibilitatea țării solicitante;
- (c) în cazul în care cererea de asistență primește un răspuns pozitiv, entitatea de punere în aplicare va organiza o vizită de evaluare a experților. Vizita ar trebui să fie rezultatul contactelor strânse între entitatea de punere în aplicare și țara terță care solicită asistență și să îi includă pe unii dintre cei mai relevanți experți selectați din cadrul echipei de experți.

Vizita de evaluare a experților poate fi pregătită prin intermediul chestionarelor și al colectării informațiilor existente; aceasta va cuprinde o evaluare inițială a nevoilor și a priorităților țării care solicită asistență. În mod special, această vizită va permite clarificarea, împreună cu țara care solicită asistență, a cerințelor pentru punerea în aplicare efectivă a TCA și compararea acestor cerințe cu resursele existente ale țării. Vizita de evaluare inițială a experților va reuni toate agențiile și părțile interesate relevante de la nivel intern și va identifica parteneri locali motivați și fiabili;

- (d) pe baza rezultatelor vizitei de evaluare a experților, entitatea de punere în aplicare va elabora o foaie de parcurs referitoare la asistență. La elaborarea unei astfel de foi de parcurs referitoare la asistență, entitatea de punere în aplicare va ține cont de orice formă de asistență legată de TCA eventual furnizată prin intermediul Fondului voluntar de asistență pentru TCA, al Instrumentului fiduciar al ONU de sprijinire a cooperării referitoare la Regulamentul privind armele (UNSCAR) sau al altor organizații (a se vedea și secțiunea 6). În cazul în care țara care solicită asistență a elaborat deja o strategie națională de punere în aplicare pentru TCA, entitatea de punere în aplicare va asigura totodată că foaia de parcurs referitoare la asistență este coerentă cu strategia națională respectivă de punere în aplicare;

- (e) proiectul de foaie de parcurs referitoare la asistență va fi partajat cu țara beneficiară în vederea aprobării acestuia de către autoritatea competentă. Foaia de parcurs va fi adaptată țării beneficiare și va identifica prioritățile de asistență;
- (f) foaia de parcurs va fi pusă în aplicare cu implicarea experților competenți selectați din cadrul echipei de experți și cu implicarea altor părți interesate, după caz. Entitatea de punere în aplicare va avea posibilitatea să delege organizarea și/sau punerea în aplicare a procesului de evaluare și elaborarea foii de parcurs referitoare la asistență unuia sau mai multor experți externi, după caz. Acest aspect va face obiectul supravegherii de către entitatea de punere în aplicare.

Instrumentele de asistență vor cuprinde, în special, revizuirii juridice, seminarii de formare și ateliere și vor promova utilizarea unor instrumente și a unor surse de informații online, cum ar fi portalul web de informare EU P2P și buletinul informativ EU P2P. Aceste instrumente de asistență vor fi selectate de entitatea de punere în aplicare în funcție de nevoile precise și prioritățile identificate în urma vizitei de evaluare a experților și în concordanță cu foaia de parcurs.

3.4.3. Repartizarea geografică a foilor de parcurs

Ținând seama de activitățile deja desfășurate în temeiul Deciziei 2013/768/PESC și de acțiunile ulterioare dezirabile, cele nouă foi de parcurs vor fi puse în aplicare după cum urmează (entitatea de punere în aplicare responsabilă este indicată între paranteze):

- Africa de Vest, Centrală și de Nord: 5 (Expertise France)
- Africa de Sud și de Est: 1 (BAFA)
- Asia de Sud-Est: 2 (BAFA)
- Țările din Orientul Mijlociu și zona Golfului și Asia Centrală: 1 (Expertise France)

În conformitate cu practica ONU, contractele încheiate cu entitățile de punere în aplicare vor indica cu exactitate care sunt țările terțe din regiunile geografice menționate anterior care corespund entităților de punere în aplicare.

3.5. Ateliere de asistență ad-hoc

3.5.1. Obiectivul proiectului

Obiectivul atelierelor de asistență ad-hoc este consolidarea capacităților de control al transferurilor de arme ale țărilor beneficiare în vederea îndeplinirii cerințelor TCA în mod punctual și relevant. Aceste activități de asistență ad-hoc vor permite Uniunii să răspundă în mod flexibil și reactiv la cererile de asistență care identifică nevoi speciale cu relevanță pentru punerea în aplicare a TCA. Acestea vor fi în măsură să abordeze fie o țară beneficiară în mod individual, fie mai multe țări cu necesități similare.

3.5.2. Descrierea proiectului

Se pun la dispoziție până la 14 ateliere de două zile pentru a răspunde cererilor punctuale de asistență și exprimărilor de interes în vederea dezvoltării unuia sau mai multor domenii specifice din cadrul sistemului de control al transferurilor de arme.

Aceste ateliere vor oferi asistență personalizată și vor aborda chestiunile specifice semnalate de țara sau țările solicitante. Atelierele se vor desfășura în țările beneficiare, iar expertiza va fi oferită de experții din cadrul echipei de experți.

Înaltului Reprezentant, în consultare cu COARM, va decide cu privire la modalitatea de a răspunde cererilor de asistență. Evaluarea Înaltului Reprezentant se va baza, în special, pe criteriile prevăzute la secțiunea 4, precizia cererii, modul în care aceasta identifică chestiunile în cauză și echilibrul geografic.

3.5.3. Repartizarea geografică a atelierelor de asistență ad-hoc

Cele 14 ateliere de asistență ad-hoc vor fi puse în aplicare după cum urmează (entitatea de punere în aplicare responsabilă este indicată între paranteze):

- America Latină: 3 (BAFA) și 1 (Expertise France)
- Africa: 3 (Expertise France)

- Asia Centrală și de Sud-Est: 2 (BAFA) și 1 (Expertise France)
- Europa de Est și Caucaz: 2 (BAFA)
- Zona Golfului și Orientul Mijlociu: 2 (Expertise France)

În conformitate cu practica ONU, contractele încheiate cu entitățile de punere în aplicare vor indica cu exactitate care sunt țările terțe din regiunile geografice menționate anterior care corespund entităților de punere în aplicare.

3.6. Conferința finală a țărilor beneficiare ale activităților de asistență pentru punerea în aplicare a TCA

3.6.1. Obiectivul proiectului

Obiectivul conferinței este sporirea sensibilizării și a responsabilității la nivelul părților interesate relevante, cum ar fi organizațiile regionale competente, parlamentele naționale și reprezentanții societății civile care sunt interesați pe termen lung de eficacitatea punerii în aplicare a TCA.

3.6.2. Descrierea proiectului

Proiectul va lua forma unei conferințe de două zile care urmează să fie organizată spre sfârșitul procesului de punere în aplicare a prezentei decizii și posibil imediat după o reuniune COARM. BAFA va fi responsabil cu punerea sa în aplicare. Această conferință va reuni reprezentanți relevanți ai celor nouă beneficiari pe termen lung (punctul 3.2.1) și ai țărilor beneficiare ale activităților menționate la punctele 3.4 și 3.5.

Conferința va facilita schimburile de experiență între țările beneficiare, va oferi informații cu privire la pozițiile acestora cu privire la TCA și la statutul ratificării și punerii în aplicare a TCA și va permite partajarea informațiilor relevante cu reprezentanții parlamentelor naționale, ai organizațiilor regionale și ai societății civile.

Prin urmare, participanții la conferință ar trebui să includă:

- personal diplomatic și din domeniul militar/al apărării din țările beneficiare, în special autoritățile responsabile cu politicile naționale referitoare la TCA;
- personal tehnic și personal însărcinat cu aplicarea legii în țările beneficiare, în special autorități însărcinate cu acordarea licențelor, autorități vamale și funcționari însărcinați cu asigurarea aplicării legii;
- reprezentanți ai organizațiilor naționale, regionale și internaționale implicați în acordarea de asistență, precum și reprezentanți ai țărilor interesate de acordarea sau primirea de asistență pentru controlul comerțului strategic;
- reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale (ONG-urilor) relevante, ai grupurilor de reflecție, ai parlamentelor naționale și ai industriei.

La conferință se așteaptă participarea a până la 80 de persoane. Locația acesteia și lista finală a țărilor și organizațiilor invitate vor fi stabilite de Înaltul Reprezentant, în consultare cu COARM, pe baza unei propuneri formulate de entitatea de punere în aplicare.

3.7. Evenimente colaterale în marja conferințelor statelor părți la TCA

3.7.1. Obiectivul proiectului

Conferințele anuale ale statelor părți la TCA oferă o ocazie unică de a intra în contact cu funcționari și factori interesați relevanți responsabili cu aspectele privind TCA. Evenimentele colaterale finanțate de Uniune vor permite în special sensibilizarea cu privire la activitățile Uniunii de sprijinire a punerii în aplicare, vor crește de asemenea gradul de sensibilizare al țărilor care ar putea solicita ulterior asistență și vor promova bunele practici, în special prin intermediul țărilor beneficiare.

3.7.2. Descrierea proiectului

Cele trei evenimente colaterale vor avea loc pe durata programului, mai exact câte unul pentru fiecare Conferință anuală a statelor părți la TCA. Expertise France va fi responsabilă cu punerea sa în aplicare. Fondurile Uniunii pot acoperi, în special, cheltuielile de călătorie pentru până la trei experți/funcționari din țările beneficiare.

4. Beneficiarii activităților de proiect menționate la punctele 3.4 și 3.5.

Beneficiarii activităților de proiect menționate la punctele 3.4 și 3.5 pot fi state care solicită asistență în vederea punerii în aplicare a TCA și vor fi selectate, printre altele, în funcție de următoarele criterii:

- nivelul de angajament politic și juridic cu privire la aderarea la TCA și stadiul punerii în aplicare a instrumentelor internaționale relevante pentru controlul comerțului cu arme și al transferurilor de arme aplicabile țării în cauză;
- probabilitatea obținerii unui rezultat de succes al activităților de asistență;
- evaluarea oricărei forme posibile de asistență care a fost deja primită sau este preconizată în domeniul controlului produselor cu dublă utilizare și transferurilor de arme;
- relevanța țării în comerțul mondial de arme;
- relevanța țării pentru interesele de securitate ale Uniunii;
- eligibilitatea pentru asistență oficială pentru dezvoltare (AOD).

5. Entitățile de punere în aplicare

Dat fiind volumul de muncă ce rezultă din activitățile desfășurate în temeiul prezentei decizii, este recomandabil să se recurgă la două entități de punere în aplicare competente: BAFA și Expertise France. După caz, acestea se vor asocia cu agenții pentru controlul exporturilor ale statelor membre, cu organizații regionale și internaționale relevante, cu grupuri de reflecție, cu institute de cercetare și cu ONG-uri și/sau își vor delega activitățile către acestea.

BAFA a fost însărcinată de către Consiliu și Comisie să pună în aplicare o serie de proiecte anterioare legate de controlul exporturilor. În consecință, BAFA a elaborat un vast corpus de cunoștințe și expertiză. Expertise France este însărcinată cu proiectele P2P legate de produsele cu dublă utilizare finanțate în cadrul IcSP. Rolul său în punerea în aplicare a prezentei decizii va contribui la asigurarea unei coordonări corespunzătoare cu proiectele legate de produsele cu dublă utilizare. Prin urmare, cele două entități de punere în aplicare, luate împreună, au experiență dovedită, calificările și expertiza necesară referitoare la întreaga gamă de activități relevante ale Uniunii privind controlul exporturilor, atât în domeniul produselor cu dublă utilizare, cât și în cel al controlului exporturilor de arme.

6. Coordonarea cu alte activități de asistență relevante

Entitățile de punere în aplicare ar trebui să acorde o atenție deosebită și activităților legate de TCA desfășurate în temeiul Programului de acțiune al ONU pentru prevenirea, combaterea și eradicarea comerțului ilicit cu arme de calibru mic și armament ușor sub toate aspectele sale și al sistemului său de susținere a punerii în aplicare (PoA-ISS), al RCSONU 1540 (2004), al Fondului voluntar de asistență pentru TCA și al UNSCAR, precum și activităților de asistență bilaterală. Entitățile de punere în aplicare ar trebui să asigure legătura în mod corespunzător cu alți furnizori de asistență, pentru a se evita suprapunerea eforturilor și a se asigura un nivel maxim de coerență și complementaritate.

Proiectul vizează, de asemenea, sporirea sensibilizării în rândul țărilor beneficiare cu privire la instrumentele Uniunii care pot sprijini cooperarea sud-sud în cadrul controlului exporturilor. În această privință, activitățile de asistență ar trebui să furnizeze informații cu privire la instrumentele disponibile și să le promoveze, printre acestea numărându-se inițiativa privind centrele de excelență CBRN ale UE și alte programe EU P2P.

7. Vizibilitatea Uniunii și disponibilitatea materialelor de asistență

Materialele produse în cadrul proiectului vor asigura vizibilitatea Uniunii, în special pe baza siglei și a reprezentării grafice din Manualul privind comunicarea și vizibilitatea pentru acțiunile externe ale Uniunii Europene, inclusiv sigla „Programul de control al exporturilor EU P2P”. Delegațiile Uniunii ar trebui implicate în evenimente în țări terțe pentru a îmbunătăți acțiunile ulterioare și vizibilitatea la nivel politic.

Portalul web EU P2P (<https://export-control.jrc.ec.europa.eu>) va fi promovat în scopul activităților de asistență legată de TCA prevăzute de prezenta decizie. Prin urmare, entitățile de punere în aplicare ar trebui, în cadrul activităților de asistență relevante pe care le desfășoară, să includă informații cu privire la portalul web și să încurajeze consultarea și utilizarea resurselor tehnice ale portalului. În cadrul promovării portalului web, entitățile de punere în aplicare ar trebui să asigure vizibilitatea Uniunii. Mai mult, activitățile ar trebui promovate prin intermediul buletinului informativ EU P2P.

8. Evaluarea impactului

Impactul activităților prevăzute prin prezenta decizie ar trebui să fie evaluat din punct de vedere tehnic la finalizarea acestora. Pe baza informațiilor și a rapoartelor puse la dispoziție de entitățile de punere în aplicare, evaluarea impactului va fi efectuată de către Înaltul Reprezentant, în cooperare cu COARM și, după caz, cu delegațiile Uniunii în țările beneficiare, precum și cu alte părți interesate relevante.

În ceea ce privește țările care au beneficiat de un program de asistență dedicat, evaluarea impactului ar trebui să acorde o atenție specială numărului de țări beneficiare care au ratificat TCA și dezvoltării capacităților de control al transferurilor de arme ale acestora. Această evaluare a capacităților de control al transferurilor de arme ale țărilor beneficiare ar trebui să acopere în special pregătirea și adoptarea unor reglementări naționale relevante, îndeplinirea obligațiilor de raportare care decurg din TCA și abilitarea unui organism relevant care să răspundă de controlul transferurilor de arme.

9. Raportare

Entitățile de punere în aplicare vor întocmi rapoarte periodice, inclusiv după finalizarea fiecăreia dintre activități. Rapoartele ar trebui transmise către Înaltul Reprezentant în termen de șase săptămâni de la finalizarea activităților respective.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (PESC) 2017/916 A CONSILIULUI**din 29 mai 2017****privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/798/PESC privind măsuri restrictive împotriva Republicii Centrafricane**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 alineatul (2),

având în vedere Decizia 2013/798/PESC a Consiliului din 23 decembrie 2013 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Centrafricane ⁽¹⁾, în special articolul 2c,

având în vedere propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 23 decembrie 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/798/PESC.
- (2) La 12 ianuarie 2017, Comitetul Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, instituit în temeiul Rezoluției 2127 (2013) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, a actualizat informațiile referitoare la zece persoane și două entități cărora li se aplică măsuri restrictive.
- (3) Prin urmare, anexa la Decizia 2013/798/PESC ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia 2013/798/PESC se modifică astfel cum se prevede în anexa la prezenta decizie.

*Articolul 2*Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu
Președintele
C. CARDONA

⁽¹⁾ JOL 352, 24.12.2013, p. 51.

ANEXĂ

Rubricile referitoare la persoanele și entitățile enumerate mai jos se înlocuiesc cu rubricile următoare:

„A. Persoane**1. François Yangouvonda BOZIZÉ (alias: Bozize Yangouvonda)**

Data nașterii: 14 octombrie 1946.

Locul nașterii: Mouila, Gabon.

Cetățenia: Republica Centrafricană.

Adresă: Uganda.

Data desemnării de către ONU: 9 mai 2014.

Alte informații: Numele mamei este Martine Kofio. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802796>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Bozizé a fost inclus pe listă la 9 mai 2014, în temeiul punctului 36 din Rezoluția 2134 (2014) pentru „implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte”.

Informații suplimentare

În colaborare cu susținătorii săi, Bozizé a încurajat atacul din 5 decembrie 2013 asupra orașului Bangui. De atunci, acesta încearcă în continuare să desfășoare operațiuni de destabilizare pentru a menține tensiunile în capitala RCA. Potrivit relatărilor, Bozizé a creat gruparea de miliție anti-balaka înainte ca acesta să părăsească RCA la 24 martie 2013. Într-un comunicat, Bozizé a solicitat miliției sale să continue atrocitățile împotriva regimului actual și a islamiștilor. Potrivit relatărilor, Bozizé a furnizat sprijin financiar și material persoanelor din milițiile care acționează pentru a destabiliza tranziția în curs și pentru a-l aduce înapoi la putere pe Bozizé. Cea mai mare parte a persoanelor din gruparea anti-balaka provin din forțele armate centrafricane care s-au dispersat în zonele rurale după lovitura de stat și au fost reorganizate de Bozizé. Bozizé și susținătorii săi controlează mai mult de jumătate din unitățile anti-balaka.

Forțe loiale lui Bozizé au fost înarmate cu puști de asalt, mortiere și lansatoare de rachete și s-au implicat din ce în ce mai mult în represalii împotriva populației musulmane din RCA. Situația din RCA s-a deteriorat rapid după atacul din 5 decembrie 2013 de la Bangui al forțelor anti-balaka, care s-a soldat cu peste 700 de morți.

2. Nourredine ADAM [alias: (a) Nureldine Adam; (b) Nourreldine Adam; (c) Nourreddine Adam; (d) Mahamat Nouradine Adam)

Desemnare: (a) director general al „Comitetului extraordinar de apărare a realizărilor democratice”; (b) ministru al securității; (c) general.

Data nașterii (a) 1970; (b) 1969; (c) 1971; (d) 1 ianuarie 1970.

Locul nașterii: Ndele, Republica Centrafricană.

Cetățenia: Republica Centrafricană. Pașaport nr.: D00001184.

Adresă: Birao, Republica Centrafricană.

Data desemnării de către ONU: 9 mai 2014

Alte informații: Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802798>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Nourredine a fost inclus pe listă la 9 mai 2014, în temeiul punctului 36 din Rezoluția 2134 (2014) pentru „implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte”.

Informații suplimentare

Noureddine este unul dintre liderii inițiali ai Séléka. Acesta a fost identificat ca fiind atât general, cât și președintele uneia dintre grupările rebele armate ale Séléka, PJCC centrală, un grup cunoscut în mod oficial drept Convenția patrioților pentru justiție și pace și al cărui acronim este, de asemenea, recunoscut ca fiind CPJP. În calitate de fost șef al grupării „fundamentale” desprinse din Convenția patrioților pentru justiție și pace (CPJP/F), a fost coordonatorul militar al ex-Séléka în timpul ofensivelor în fosta rebeliune din Republica Centrafricană între începutul lunii decembrie 2012 și martie 2013. Fără ajutor din partea lui Noureddine și fără relația strânsă a acestuia cu forțele speciale ciadiene, Séléka nu ar fi putut probabil să preia cu forța puterea de la fostul președinte al RCA, François Bozizé.

De la numirea în calitate de președinte interimar a lui Catherine Samba-Panza la 20 ianuarie 2014, acesta a fost unul dintre principalii artizani ai retragerii tactice a ex-Séléka în Sibut cu obiectivul de a pune în aplicare planul său de a crea un bastion musulman în nordul țării. Acesta a îndemnat în mod clar forțele sale să reziste ordinelor guvernului de tranziție și ale liderilor militari ai Misiunii internaționale de sprijin pentru Republica Centrafricană sub conducere africană (MISCA). Noureddine conduce în mod activ ex-Séléka, fostele forțe Séléka care, potrivit relatărilor, au fost dizolvate de Djotodia în septembrie 2013, și conduce operațiuni împotriva vecinătăților creștine și continuă să ofere sprijin semnificativ și îndrumare pentru ex-Séléka care operează în RCA.

Nourredine a fost de asemenea inclus pe listă la 9 mai 2014 în temeiul punctului 37 litera (b) din Rezoluția 2134 (2014) pentru „implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz”.

După ce Séléka a preluat controlul asupra orașului Bangui la 24 martie 2013, Noureddine Adam a fost numit ministru al securității, apoi director general al „Comitetului extraordinar de apărare a realizărilor democratice” (*Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques – CEDAD*, un serviciu de informații al RCA care nu mai există în prezent). Noureddine Adam a utilizat CEDAD drept poliția sa politică personală, care a întreprins numeroase arestări arbitrare, acte de tortură și execuții sumare. În plus, Noureddine a fost una dintre principalele persoane aflate în spatele operațiunii sângeroase de la Boy Rabe. În august 2013, forțele Séléka au luat cu asalt Boy Rabe, o vecinătate a RCA considerată drept bastion al susținătorilor lui François Bozizé și al grupării sale etnice. Sub pretextul căutării de depozite de arme, trupele Séléka ar fi ucis zeci de civili și s-ar fi datat la jafuri însoțite de violență. Atunci când aceste raiduri s-au extins în alte cartiere, mii de rezidenți au invadat aeroportul internațional, care a fost perceput ca un loc sigur datorită prezenței trupelor franceze, și au ocupat pista acestuia.

Nourredine a fost de asemenea inclus pe listă la 9 mai 2014 în temeiul punctului 37 litera (d) din Rezoluția 2134 (2014) pentru „oferirea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale”.

La începutul anului 2013, Noureddine Adam a jucat un rol important în rețelele de finanțare ale ex-Séléka. Acesta a călătorit în Arabia Saudită, Qatar și Emiratele Arabe Unite pentru a strânge fonduri pentru fosta rebeliune. De asemenea, acesta a acționat ca traficant într-un lanț ciadian de trafic de diamante desfășurat între Republica Centrafricană și Ciad.

4. Alfred YEKATOM [alias: (a) Alfred Yekatom Saragba (b) Alfred Ekatom (c) Alfred Saragba (d) Colonel Rombhot (e) Colonel Rambo (f) Colonel Rambot (g) Colonel Rombot (h) Colonel Romboh]

Desemnare: caporal-șef al Forțelor Armate Centrafricane (Forces Armées Centrafricaines) (FACA)

Data nașterii: 23 iunie 1976.

Locul nașterii: Republica Centrafricană

Cetățenia: Republica Centrafricană

Adresă: (a) Mbaiki, provincia Lobaye, Republica Centrafricană (Tel. +236 72 15 47 07/+236 75 09 43 41)
(b) Bimbo, provincia Ombella-Mpoko, Republica Centrafricană (adresa anterioară)

Data desemnării de către ONU: 20 august 2015

Alte informații: A controlat o miliție armată importantă și s-a aflat la comanda acesteia. Numele tatălui (tatăl adoptiv) este Ekatom Saragba (ortografiat și ca Yekatom Saragba). Fratele lui Yves Saragba, comandant anti-balaka în Batalimo, provincia Lobaye și fost soldat în cadrul FACA. Descriere fizică: culoarea ochilor: negri; culoarea părului: închisă; culoarea pielii: neagră; înălțime: 170 cm; greutate 100 kg. Fotografia sa este disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891143>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Alfred Yekatom a fost inclus pe listă la 20 august 2015 în temeiul punctului 11 din Rezoluția 2196 (2015) pentru participarea sa la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea Republicii Centrafricane sau pentru sprijinirea acestor acte, incluzând acte care periclitează sau încalcă acordurile tranzitorii ori care periclitează sau obstrucționează procesul de tranziție politică, inclusiv tranziția către alegeri democratice libere și echitabile, sau care alimentează manifestările de violență.

Informații suplimentare:

Alfred Yekatom, cunoscut, de asemenea, sub numele Colonel Rombhot, este liderul unei miliții a unei facțiuni a mișcării anti-balaka, cunoscute drept „anti-balaka din Sud”. Acesta a deținut funcția de caporal-șef în *Forces Armées Centrafricaines* (FACA – Forțele Armate Centrafricane).

Yekatom a participat la acte care subminează pacea, stabilitatea și securitatea Republicii Centrafricane sau a sprijinit aceste acte, incluzând acte care periclitează acordurile tranzitorii sau care periclitează procesul de tranziție politică. Yekatom a controlat o miliție armată importantă și s-a aflat la comanda acesteia, miliția respectivă fiind prezentă în cartierul PK9 din Bangui și în orașele Bimbo (provincia Ombella-Mpoko), Cekia, Pissa și Mbaïki (capitala provinciei Lobaye) și și-a stabilit cartierul general într-o concesiune forestieră din Batalimo.

Yekatom a deținut controlul asupra unui număr de 12 puncte de trecere a frontierei, fiecare fiind dotat cu un număr mediu de 10 membri ai miliției armate care purtau uniforme militare și armament, inclusiv puști de asalt militare, de la podul principal dintre Bimbo și Bangui până la Mbaïki (provincia Lobaye) și de la Pissa până la Batalimo (lângă frontiera cu Republica Congo), colectând taxe neautorizate de la vehicule și motocicletele particulare, microbuze pentru călători și camioane care exportau resurse forestiere în Camerun și Ciad, dar și de la ambarcațiunile care navigau pe râul Oubangui. Yekatom a fost văzut în timp ce colecta personal o parte a acestor taxe neautorizate. De asemenea, conform relatărilor, Yekatom și miliția sa au ucis civili.

5. Habib SOUSSOU (alias: Soussou Abib)

Desemnare: (a) coordonator anti-balaka pentru provincia Lobaye (b) caporal în cadrul Forțelor Armate Centrafricane (FACA)

Data nașterii: 13 martie 1980

Locul nașterii: Boda, Republica Centrafricană

Cetățenia: Republica Centrafricană

Adresă: Boda, Republica Centrafricană (Tel. + 236 72198628)

Data desemnării de către ONU: 20 august 2015

Alte informații: Numit în funcția de comandant zonal (COMZONE) pentru Boda la 11 aprilie 2014, iar la 28 iunie 2014, pentru întreaga provincie Lobaye. Sub comanda sa au continuat asasinatelor selective, confruntările și atacurile împotriva organizațiilor umanitare și a asistenților umanitari. Descriere fizică: culoarea ochilor: căprui; culoarea părului: neagră; înălțime: 160 cm; greutate: 60 kg. Fotografia sa este disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891199>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Habib Soussou a fost inclus pe listă la 20 august 2015, în temeiul punctului 11 și al punctului 12 literele (b) și (e) din Rezoluția 2196 (2015) pentru „participarea sa la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea din Republica Centrafricană sau sprijinirea acestor acte, incluzând acte care periclitează sau încalcă acordurile tranzitorii ori care periclitează sau împiedică procesul de tranziție politică, inclusiv tranziția către alegeri democratice libere și echitabile, sau care alimentează manifestările de violență”; pentru „implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului, în Republica Centrafricană, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri din motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, precum și răpiri și strămutare forțată”; și „împiedicarea furnizării de asistență umanitară în Republica Centrafricană sau a accesului la asistență umanitară sau a distribuirii acesteia în Republica Centrafricană”.

Informații suplimentare:

Habib Soussou a fost numit comandant zonal anti-balaka (COMZONE) pentru Boda la 11 aprilie 2014 și a susținut că, prin urmare, este responsabil de situația în materie de securitate din *sous-préfecture* (subprefectură). La 28 iunie 2014, coordonatorul general anti-balaka Patrice Edouard Ngaïssona l-a numit pe Habib Soussou drept coordonator provincial pentru orașul Boda începând de la 11 aprilie 2014, iar de la 28 iunie 2014, pentru întreaga provincie Lobaye. În zonele pentru care Soussou este comandant sau coordonator anti-balaka au avut loc săptămânal asasinatelor selective, confruntări și atacuri împotriva organizațiilor umanitare și a asistenților umanitari din partea forțelor anti-balaka din orașul Boda. Soussous și forțele anti-balaka din aceste zone au vizat, de asemenea, și au amenințat civilii.

6. **Oumar YOUNOUS ABDOULAY** [*alias*: (a) Oumar Younous; (b) Omar Younous; (c) Oumar Sodiam; (d) Oumar Younous M'Betibangui].

Desemnare: fost general Séléka

Data nașterii: 2 aprilie 1970.

Cetățenia: Sudan, pașaport diplomatic nr. D00000898 emis de RCA, eliberat la 11 aprilie 2013 (valabil până la 10 aprilie 2018)

Adresă: (a) Bria, Republica Centrafricană (tel. +236 75507560); (b) Birao, Republica Centrafricană; (c) Tullus, Darfurul de Sud, Sudan (adresa anterioară)

Data desemnării de către ONU: 20 august 2015

Alte informații: se ocupă de contrabanda cu diamante și deține funcția de general cu trei stele al Séléka, fiind un om de încredere apropiat al fostului președinte interimar al Republicii Centrafricane, Michel Djotodia. Descriere fizică: culoarea părului: neagră; înălțime: 180 cm; face parte din grupul etnic Fulani. Fotografia sa este disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Se presupune că a decedat la 11 octombrie 2015. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5903116>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Oumar Younous a fost inclus pe listă la 20 august 2015 în temeiul punctului 11 și al punctului 12 litera (d) din Rezoluția 2196 (2015) pentru „participarea sa la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea Republicii Centrafricane sau pentru sprijinirea acestor acte, incluzând acte care periclitează sau încalcă acordurile tranzitorii ori care periclitează sau obstrucționează procesul de tranziție politică, inclusiv tranziția către alegeri democratice libere și echitabile, sau care alimentează manifestările de violență”; și „pentru acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice și a produselor derivate, în RCA”.

Informații suplimentare:

Oumar Younous, în calitatea sa de general al fostei Séléka și prin activitatea sa de contrabandă cu diamante, a oferit sprijin unei grupări armate prin exploatarea ilicită a resurselor naturale și comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, în Republica Centrafricană.

În octombrie 2008, Oumar Younous, fost conducător auto pentru firma SODIAM, specializată în cumpărarea diamantelor, s-a alăturat grupului rebel *Mouvement des Libérateurs Centrafricains pour la Justice* (MLCJ). În decembrie 2013, Oumar Younous a fost identificat ca general cu trei stele al Séléka și ca om de încredere apropiat al președintelui interimar Michel Djotodia.

Younous este implicat în comerțul cu diamante de la Bria și Sam Ouandja către Sudan. Sursele au relatat că Oumar Younous a participat la colectarea coletelor cu diamante ascunse la Bria și la transportul acestora către Sudan, spre vânzare.

7. Haroun GAYE [alias: (a) Haroun Geye; (b) Aroun Gaye; (c) Aroun Geye].

Desemnare: raportor pentru coordonarea politică a Frontului Popular pentru Renașterea Republicii Centrafricane (FPRC).

Data nașterii: (a) 30 ianuarie 1968; (b) 30 ianuarie 1969.

Număr de pașaport: pașaport nr. O00065772 (litera O urmată de 3 zerouri) emis de Republica Centrafricană, expiră la 30 decembrie 2019.

Adresă: Bangui, Republica Centrafricană.

Data desemnării de către ONU: 17 decembrie 2015.

Alte informații: Gaye este unul dintre liderii Frontului Popular pentru Renașterea Republicii Centrafricane (FPRC) (neinclus pe listă), un grup armat marginalizat al ex-Séléka din Bangui. De asemenea, este unul dintre liderii așa-numitului „Comitet pentru apărare” al PK5 din Bangui (cunoscut drept „Rezistența PK5” sau „Texas”) (neinclus pe listă), care extorchează bani de la rezidenți, proferează amenințări și recurge la violența fizică. Gaye a fost numit la 2 noiembrie 2014 de către Nourredine Adam (CFi.002) în calitatea de raportor pentru coordonarea politică a FPRC. La 9 mai 2014, Comitetul Consiliului de Securitate instituit prin Rezoluția 2127 (2013) privind Republica Centrafricană l-a inclus pe Adam pe lista sa de sancțiuni. Fotografia sa este disponibilă pentru a fi inclusă în notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5915753>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Haroun Gaye a fost inclus pe listă la 17 decembrie 2015, în temeiul punctului 11 și al punctului 12 literele (b) și (f) din Rezoluția 2196 (2015) pentru „implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte”; pentru „implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului în RCA, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri pe motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, precum și răpiri și strămutare forțată”; și pentru „implicare în planificarea, orchestrarea, sponsorizarea sau desfășurarea de atacuri împotriva misiunilor ONU sau ale prezențelor internaționale pentru asigurarea securității, inclusiv MINUSCA, misiunile Uniunii Europene și operațiile franceze care le sprijină”.

Informații suplimentare:

De la începutul anului 2014, Haroun Gaye a fost unul dintre liderii unei grupări armate care își desfășoară activitatea în cartierul PK5 din Bangui. Reprezentanții societății civile din cartierul PK5 afirmă că Gaye și gruparea sa armată alimentează conflictul din Bangui, opunându-se reconcilierii și împiedicând deplasarea populației către și dinspre sectorul 3 din Bangui. La 11 mai 2015, Gaye și 300 de demonștranti au blocat accesul la Consiliul Național de Tranziție pentru a perturba ultima zi a Forumului de la Bangui. Se raportează că Gaye a colaborat cu funcționarii anti-balaka pentru a coordona perturbarea respectivă.

La 26 iunie 2015, Gaye și câteva persoane din anturajul său au perturbat deschiderea unei campanii de înregistrare a votanților din cartierul PK5 din Bangui, cauzând închiderea campaniei respective.

MINUSCA a încercat să îl aresteze pe Gaye la 2 august 2015, în conformitate cu prevederile de la punctul 32 litera (f) punctul (i) din Rezoluția Consiliului de Securitate 2217 (2015). Gaye, care ar fi fost informat în prealabil cu privire la tentativa de arestare, era pregătit cu susținători înarmați cu arme grele. Forțele lui Gaye au deschis focul asupra Forței operative comune MINUSCA. În cursul unui schimb de focuri care a durat șapte ore, oamenii lui Gaye au folosit împotriva MINUSCA arme de foc, lansatoare de grenade și grenade de mână, ucigând un membru MINUSCA și rănind opt. Gaye a fost implicat în încurajarea protestelor și confruntărilor violente de la sfârșitul lunii septembrie 2015, în ceea ce pare să fi fost o tentativă de lovitură de stat împotriva guvernului de tranziție. Tentativa de lovitură de stat a fost cel mai probabil condusă de susținătorii fostului președinte Bozizé, într-o alianță de conveniență cu Gaye și alți lideri ai FPRC. Se pare că Gaye viza organizarea unui ciclu de atacuri represive care să pună în pericol viitoarele alegeri. Gaye a fost responsabil de coordonarea acțiunii împreună cu elemente anti-balaka marginalizate.

La 1 octombrie 2015, a avut loc o reuniune în cartierul PK5 între Eugène Barret Ngaïkosset, un membru al unui grup anti-balaka marginalizat, și Gaye în vederea planificării unui atac comun asupra orașului Bangui sâmbătă, 3 octombrie. Grupul lui Gaye a împiedicat persoanele din cartierul PK5 să îl părăsească, pentru a consolida identitatea comunitară a populației musulmane în vederea exacerbarii tensiunilor interetnice și a evitării reconcilierii. La 26 octombrie 2015, Gaye și grupul său au întrerupt o reuniune între arhiepiscopul din Bangui și imamul Moscheii Centrale din Bangui și a amenințat delegația, care a trebuit să se retragă din Moscheea Centrală și să părăsească cartierul PK5.

8. **Eugène BARRET NGAÏKOSSET** [*alias*: (a) Eugene Ngaïkosset; (b) Eugene Ngaïkoisset; (c) Eugene Ngakosset; (d) Eugene Barret Ngaïkosse; (e) Eugene Ngaïkoueset; (f) „The Butcher of Paoua”; (g) Ngakosset]

Desemnare: (a) fost căpitan, garda prezidențială a RCA; (b) fost căpitan, forțele navale ale RCA.

Număr național de identificare: numărul militar de identificare 911-10-77 al forțelor armate ale Republicii Centrafricane militare (FACA).

Adresă: (a) Bangui, Republica Centrafricană.

Data desemnării de către ONU: 17 decembrie 2015.

Alte informații: Căpitanul Eugène Barret Ngaïkosset este fost membru al gărzii prezidențiale a fostului președinte François Bozizé și este asociat cu mișcarea anti-balaka. A evadat din închisoare la 17 mai 2015, după ce a fost extrădat din Brazzaville, și și-a creat propria facțiune anti-balaka, din care fac parte foști luptători ai forțelor FACA.

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Eugène Barret Ngaïkosset a fost inclus pe listă la 17 decembrie 2015, în temeiul punctului 11 și al punctului 12 literale (b) și (f) din Rezoluția 2196 (2015) pentru „participarea sa la acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau pentru sprijinirea acestor acte”, pentru „implicare în planificarea, orchestrarea sau comiterea unor acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului, în RCA, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri din motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, răpiri și strămutări forțate” și pentru „implicare în planificarea, orchestrarea, sponsorizarea sau desfășurarea de atacuri împotriva misiunilor ONU sau ale prezențelor internaționale pentru asigurarea securității, inclusiv MINUSCA, misiunile Uniunii Europene și operațiile franceze care le sprijină”.

Informații suplimentare:

Ngaïkosset este unul dintre principalii autori ai actelor de violență care au izbucnit la sfârșitul lui septembrie 2015 la Bangui. Ngaïkosset și alți reprezentanți ai mișcării anti-balaka au colaborat cu membri marginalizați ai ex-Séléka într-un efort de a destabiliza guvernul de tranziție din RCA. În noaptea din 27 spre 28 septembrie 2015, Ngaïkosset și alții au avut o tentativă eșuată de luare cu asalt a taberei de jandarmerie „Izamo”, cu scopul de a fura arme și muniții. La 28 septembrie, grupul a înconjurat birourile postului național de radio al RCA.

La 1 octombrie 2015, în cartierul PK5 a avut loc o reuniune între Ngaïkosset și Haroun Gaye, unul dintre liderii Frontului Popular pentru Renașterea Republicii Centrafricane (FPRC), în vederea planificării unui atac coordonat asupra orașului Bangui, prevăzut pentru sâmbătă, 3 octombrie.

La 8 octombrie 2015, ministrul justiției din RCA a anunțat intenția de a deschide o anchetă împotriva lui Ngaikosset și a altor persoane pentru rolul jucat de aceștia în violențele de la Bangui din septembrie 2015. Ngaikosset și ceilalți au fost identificați drept persoane care au manifestat „comportamente reprobabile constituind o încălcare a securității interne a statului, uneltire, incitare la război civil, nesupunere civică, ură și complicitate”. Autoritățile judiciare din RCA au primit consemnul de a deschide o anchetă pentru căutarea și arestarea făptașilor și a complicilor acestora.

La 11 octombrie 2015, se crede că Ngaikosset a ordonat miliției anti-balaka aflate sub comanda sa să comită răpiri, axându-se în special pe resortisanți francezi, dar și pe personalități politice din RCA și pe funcționari ai ONU, cu scopul de a forța plecarea președintelui interimar, Catherine Samba-Panza.

9. **Joseph KONY [alias: (a) Kony; (b) Joseph Rao Kony; (c) Josef Kony; (d) Le Messie sanglant]**

Desemnare: comandant al Armatei de Rezistență a Domnului

Data nașterii: (a) 1959; (b) 1960; (c) 1961; (d) 1963; (e) 18 septembrie 1964; (f) 1965; (g) (august 1961); (h) (iulie 1961); (i) 1 ianuarie 1961; (j) (aprilie 1963)

Locul nașterii: (a) Paloro Village, Paloro Parish, Omoro County, Gulu District (satul Paloro, parohia Paloro, regiunea Omoro, districtul Gulu), Uganda; (b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda; (c) Atyak, Uganda

Cetățenia: pașaport ugandez

Adresa: (a) Vakaga, Republica Centrafricană; (b) Haute-Kotto, Republica Centrafricană; (c) Basse-Kotto, Republica Centrafricană; (d) Haut-Mbomou, Republica Centrafricană; (e) Mbomou, Republica Centrafricană; (f) Haut-Uolo, Republica Democratică Congo; (g) Bas-Uolo, Republica Democratică Congo; (h) [Adresa presupusă: Kafja Kingi (un teritoriu aflat la frontiera dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut definitiv nu a fost încă stabilit)]. Conform relatărilor, în ianuarie 2015, 500 de elemente ale Armatei de Rezistență a Domnului au fost expulzate din Sudan.

Data desemnării de către ONU: 7 martie 2016.

Alte informații: Kony este fondatorul și conducătorul Armatei de Rezistență a Domnului (LRA) (CFe.002). Sub conducerea acestuia, LRA s-a implicat în răpirea, uciderea și mutilarea a mii de civili din întreaga Africă Centrală. LRA se face responsabilă de răpiri, strămutări, acte de violență sexuală și omuciderea a sute de persoane din RCA; de asemenea, LRA și a jefuit și a distrus bunuri civile. Numele tatălui acestuia este Luizi Obol. Numele mamei acestuia este Nora Obol.

Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932340>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Joseph Kony a fost inclus pe listă la 7 martie 2016, în temeiul punctului 12 și al punctului 13 literele (b), (c) și (d) din Rezoluția 2262 (2016) pentru „implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte”; pentru „implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului în RCA, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri pe motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, precum și răpiri și strămutare forțată”; pentru „recrutarea sau folosirea de copii în conflictul armat din RCA, încălcând astfel dreptul internațional aplicabil”; și pentru „acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice, în interiorul RCA sau provenite din RCA”.

Informații suplimentare:

Kony a fondat Armata de Rezistență a Domnului (LRA) și a fost descris ca fondator al grupului, lider religios, președinte și comandant-șef. Apărută în nordul Ugandei, în anii '80, LRA s-a implicat în răpirea, uciderea și mutilarea a mii de civili din întreaga Africă Centrală. Sub presiunea crescândă din partea armatei, Kony a dispus ca LRA să se retragă din Uganda în 2005 și 2006. De atunci, LRA și-a desfășurat activitatea în Republica Democratică Congo (RDC), RCA, Sudanul de Sud și, conform relatărilor, în Sudan.

Kony, în calitate de conducător al LRA, concepe și pune în aplicare strategii ale LRA, inclusiv ordine permanente de a ataca și de brutaliza populațiile civile. Începând cu decembrie 2013, sub comanda lui Joseph Kony, LRA a săvârșit răpiri, strămutări, acte de violență sexuală și omucideri a sute de persoane din RCA; de asemenea, LRA a jefuit și a distrus bunuri civile. Concentrată în estul RCA și, conform relatărilor, în Kafia Kingi, un teritoriu de la granița dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut final nu a fost încă stabilit, dar este controlat militar de Sudan, LRA efectuează incursiuni de jaf în sate, pentru hrană și materiale. Luptătorii organizează ambuscade pentru a ataca forțele de securitate și a le fura echipamentele atunci când acestea răspund la atacurile LRA, iar luptătorii LRA vizează și jefuiesc și sate care nu au o prezență militară. LRA și-a intensificat, de asemenea, atacurile asupra exploatărilor miniere de aur și diamante.

Kony face obiectul unui mandat de arestare emis de Curtea Penală Internațională. CPI îi impută acestuia douăsprezece capete de acuzare pentru crime împotriva umanității, inclusiv omucidere, sclavie, sclavie sexuală, viol, acte inumane de vătămare corporală gravă și provocarea de suferințe, precum și douăzeci și unu de capete de acuzare pentru crime de război, inclusiv omucidere, tratamentul cu cruzime al civililor, atacarea cu intenție a populației civile, jaf, provocarea de violuri și înrolarea, în urma răpirii, a unor minori cu vârsta sub 15 ani.

Kony a emis ordine permanente pentru luptătorii rebeli de a jefui diamantele și aurul minerilor artizanali din estul Republicii Centrafricane. Conform relatărilor, unele minereuri sunt transportate de grupul lui Kony în Sudan sau fac obiectul unor schimburi comerciale cu civili și membri ai fostei Séléka.

De asemenea, Kony a dat instrucțiuni luptătorilor săi să braconeze elefanți în Parcul Național Garamba din Republica Democratică Congo, de unde, conform relatărilor, colți de elefant sunt transportați prin estul Republicii Centrafricane către Sudan, unde, conform relatărilor, ofițeri de rang înalt ai LRA vând și fac schimburi comerciale cu comercianți sudanezi și cu funcționari locali. Comerțul cu fildeș reprezintă o sursă importantă de venit pentru grupul Kony. Conform relatărilor, în ianuarie 2015, 500 de elemente ale Armatei de Rezistență a Domnului au fost expulzate din Sudan.

10. **Ali KONY** [*alias*: (a) **Ali Lalobo** (b) **Ali Mohammad Labolo** (c) **Ali Mohammed** (d) **Ali Mohammed Lalobo** (e) **Ali Mohammed Kony** (f) **Ali Mohammed Labola** (g) **Ali Mohammed Salongo** (h) **Ali Bashir Lalobo** (i) **Ali Lalobo Bashir** (j) **Otim Kapere** (k) „**Bashir**” (l) „**Caesar**” (m) „**One-P**” (n) „**1-P**”

Desemnare: comandant adjunct al Armatei de Rezistență a Domnului

Data nașterii (a) 1994; (b) 1993; (c) 1995; (d) 1992.

Adresă: Kafia Kingi (un teritoriu aflat la frontiera dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut definitiv nu a fost încă stabilit).

Data desemnării de către ONU: 23 august 2016.

Alte informații: Ali Kony este comandant adjunct în Armata de Rezistență a Domnului (LRA), o entitate desemnată, și fiul lui Joseph Kony, liderul LRA, o persoană desemnată. Ali a fost inclus în ierarhia de conducere a LRA în 2010. Acesta face parte dintr-un grup de înalți ofițeri ai LRA care îl susțin pe Joseph Kony. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971056>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Kony a fost inclus pe listă la 23 august 2016, în temeiul punctului 12 și al punctului 13 literele (d) și (g) din Rezoluția 2262 (2016) pentru „implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte”; pentru „acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice și a produselor derivate, în RCA”; pentru „conducerea unei entități desemnate de comitet în temeiul punctului 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau în temeiul Rezoluției 2262 (2016) sau pentru oferirea de sprijin sau acționarea pentru ori în numele ori conform instrucțiunilor unei persoane sau entități desemnate de comitet în temeiul punctului 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau în temeiul Rezoluției 2262 (2016) sau ale unei entități deținute sau controlate de o persoană sau o entitate desemnată de comitet”.

Ali Kony este considerat un potențial succesori al lui Joseph Kony în calitatea de lider al LRA. Ali este din ce în ce mai implicat în planificarea operațională a LRA și este văzut ca o poartă de acces către Joseph Kony. Ali este, de asemenea, un ofițer de informații al LRA, având sub comanda sa până la 10 subordonați.

Ali și fratele acestuia, Salim Kony, au fost responsabili pentru întărirea disciplinei din cadrul LRA. Ambii frați sunt recunoscuți ca fiind parte a cercului de apropiați ai lui Joseph Kony, fiind responsabili pentru executarea ordinelor lui Kony. Cei doi au luat decizii disciplinare de a pedepsi sau ucide membrii LRA care au încălcat regulamentul LRA. Pe baza ordinelor lui Joseph Kony, Salim și Ali sunt implicați în traficul de fildeș din Parcul Național Garamba din nordul Republicii Democratice Congo (RDC) prin Republica Centrafricană (RCA) către disputata regiune Kafia Kingi spre vânzare sau schimburi comerciale cu comercianții locali.

Ali Kony este responsabil de negocierea prețului fildeșului și schimburile comerciale cu comercianții. Ali se întâlnește o dată sau de două ori pe lună cu comercianții pentru a negocia prețul fildeșului LRA în USD sau lire sudaneze sau pentru a-l oferi în schimbul armelor, munițiilor și alimentelor. Joseph Kony a ordonat ca Ali să utilizeze colții cei mai mari pentru achiziționarea de mine antipersonal pentru a înconjura tabăra lui Kony. În iulie 2014, Ali Kony a supravegheat operațiunea de mutare a 52 de bucăți de fildeș în scopul livrării către Joseph Kony și al vânzării finale.

În aprilie 2015, Salim a plecat din Kafia Kingi pentru a recupera un transport de colți. În luna mai, Salim a participat la transportul a 20 de bucăți de fildeș din RDC către Kafia Kingi. În același timp, Ali s-a întâlnit cu comercianții pentru a achiziționa materiale și pentru a planifica o viitoare reuniune pentru a efectua tranzacții suplimentare și a conveni asupra condițiilor de cumpărare în numele LRA pentru ceea ce părea a fi fildeșul escortat de Salim.

11. **Salim KONY** [*alias*: (a) Salim Saleh Kony (b) Salim Saleh (c) Salim Ogaro (d) Okolu Salim (e) Salim Saleh Obol Ogaro (f) Simon Salim Obol]

Desemnare: comandant adjunct al Armatei de Rezistență a Domnului

Data nașterii (a) 1992; (b) 1991; (c) 1993

Adresa: (a) Kafia Kingi (un teritoriu aflat la frontiera dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut definitiv nu a fost încă stabilit) (b) Republica Centrafricană.

Data desemnării de către ONU: 23 august 2016

Alte informații: Salim Kony este comandant adjunct în Armata de Rezistență a Domnului (LRA), o entitate desemnată, și fiul lui Joseph Kony, liderul LRA, o persoană desemnată. Salim a fost inclus în ierarhia de conducere a LRA în 2010. Acesta face parte dintr-un grup de înalți ofițeri ai LRA care îl susțin pe Joseph Kony. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971058>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Salim Kony a fost inclus pe listă la 23 august 2016, în temeiul punctului 12 și al punctului 13 literele (d) și (g) din Rezoluția 2262 (2016) pentru „implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte”; pentru „acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice și a produselor derivate, în RCA”; pentru „conducerea unei entități desemnate de comitet în temeiul punctului 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau în temeiul Rezoluției 2262 (2016) sau pentru oferirea de sprijin sau acționarea pentru ori în numele ori conform instrucțiunilor unei persoane sau entități desemnate de comitet în temeiul punctului 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau în temeiul Rezoluției 2262 (2016) sau ale unei entități deținute sau controlate de o persoană sau o entitate desemnată de comitet”.

Salim Kony este comandantul șef al „postului de comandă” al LRA și, de la o vârstă fragedă, a planificat împreună cu Joseph Kony atacuri și măsuri defensive ale LRA. Anterior, Salim a condus grupul care se ocupa cu securitatea lui Joseph Kony. Mai recent, Joseph Kony i-a încredințat lui Salim gestionarea rețelelor financiare și logistice și financiare ale LRA.

Salim și fratele acestuia, Ali Kony, au fost responsabili pentru întărirea disciplinei din cadrul LRA. Ambii frați sunt recunoscuți ca fiind parte a cercului de apropiați ai lui Joseph Kony, fiind responsabili de executarea ordinelor lui Kony. Cei doi au luat decizii disciplinare de a pedepsi sau ucide membrii LRA care au încălcat regulamentul LRA. Conform relatărilor, Salim ar fi ucis membrii LRA care aveau intenția de a părăsi organizația și a raportat activitățile grupului LRA și ale membrilor acestuia către Joseph Kony.

Pe baza ordinelor lui Joseph Kony, Salim și Ali sunt implicați în traficul de fildeș din Parcul Național Garamba din nordul Republicii Democratice Congo (RDC) prin Republica Centrafricană (RCA) către disputata regiune Kafia Kingi spre vânzare sau schimburi comerciale cu comercianții locali.

Salim se deplasează adesea la frontiera RCA împreună cu aproximativ 12 luptători pentru a se întâlni cu alte grupuri LRA care transportă fildeș din nord, din Garamba, și a le escorta. În aprilie 2015, Salim a plecat din Kafia Kingi pentru a recupera un transport de colți. În luna mai, Salim a participat la transportul a douăzeci de bucăți de fildeș din RDC către Kafia Kingi.

Anterior, în iunie 2014, Salim a traversat frontiera în RDC împreună cu un grup de luptători ai LRA pentru a braconar elefanți în Garamba. Joseph Kony l-a însărcinat, de asemenea, pe Salim cu escortarea a doi comandanți LRA în Garamba, pentru a descoperi depozitele de fildeș care au fost ascunse acolo cu ani în urmă. În iulie 2014, LRA Salim s-a întâlnit cu un al doilea grup LRA pentru a transporta fildeșul, 52 de bucăți în total, spre Kafia Kingi. Salim a fost responsabil pentru situația fildeșului în fața lui Joseph Kony și pentru transmiterea unor informații cu privire la tranzacțiile cu fildeș către grupurile LRA.

B. Entități

1. BUREAU D'ACHAT DE DIAMANT EN CENTRAFRIQUE/KARDIAM [*alias*: (a) BADICA/KRDIAM (b) KARDIAM]

Adresa: (a) BP 333, Bangui, Republica Centrafricană (Tel. +32 3 2310521, Fax +32 3 2331839, e-mail: kardiam.bvba@skynet.be, site web: www.groupeabdoulkarim.com) (b) Anvers, Belgia

Data desemnării de către ONU: 20 august 2015

Alte informații: condus de Abdoul-Karim Dan-Azoumi, începând cu 12 decembrie 1986, și de Aboubakar Mahamat, începând cu 1 ianuarie 2005. Printre sucursale se numără MINAiR și SOFIA TP (Douala, Camerun).

Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/une/5891200>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Bureau d'achat de Diamant en Centrafrique/KARDIAM a fost inclus pe listă la 20 august 2015 în temeiul punctului 12 litera (d) din Rezoluția 2196 (2015) pentru oferirea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a faunei și florei sălbatice și a produselor derivate, în Republica Centrafricană

Informații suplimentare:

BADICA/KARDIAM a oferit sprijin pentru grupările armate din Republica Centrafricană, și anume fosta Séléka și anti-balaka, prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor și a aurului.

În 2014, Bureau d'achat de Diamant en Centrafrique (BADICA) a continuat să cumpere diamante de la Bria și Sam-Ouandja (provincia Haute Kotto) din estul Republicii Centrafricane, unde fostele forțe Séléka impun taxe aeronavelor care transportă diamante și primesc plăți de garantarea securității din partea colecționarilor de diamante. O parte a colecționarilor furnizori ai BADICA de la Bria și Sam-Ouandja sunt asociați îndeaproape cu foști comandanți ai Séléka.

În mai 2014, autoritățile belgiene au confiscat două colete cu diamante trimise reprezentanței BADICA din Anvers, înregistrată oficial în Belgia sub denumirea KARDIAM. Experții în diamante au apreciat că există o probabilitate ridicată ca diamantele confiscate să fie originare din Republica Centrafricană și că prezintă caracteristici tipice pentru Sam-Ouandja și Bria, precum și pentru Nola (provincia Sangha Mbaéré) din sud-vestul țării.

Comercianții care au cumpărat diamante care au făcut obiectul traficului ilegal din Republica centrafricană către piețele externe, inclusiv din partea de vest a țării, au acționat în Camerun în numele BADICA.

De asemenea, în mai 2014, BADICA a exportat aur produs la Yaloké (Ombella-Mpoko), unde minele de aur artisanale au căzut sub controlul Séléka până la începutul lunii februarie 2014, când au fost preluate de grupările anti-balaka.

2. **LORD'S RESISTANCE ARMY (ARMATA DE REZISTENȚĂ A DOMNULUI) [alias: (a) LRA; (b) Lord's Resistance Movement (Mișcarea de Rezistență a Domnului) (LRM); (c) Lord's Resistance Movement/Army (Armata/Mișcarea de Rezistență a Domnului) (LRM/A)]**

Adresa: (a) Vakaga, Republica Centrafricană; (b) Haute-Kotto, Republica Centrafricană; (c) Basse-Kotto, Republica Centrafricană; (d) Haut-Mbomou, Republica Centrafricană; (e) Mbomou, Republica Centrafricană; (f) Haut-Uolo, Republica Democratică Congo; (g) Bas-Uolo, Republica Democratică Congo; (h) [Adresa presupusă: Kafia Kingi (un teritoriu aflat la frontiera dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut definitiv nu a fost încă stabilit)]. Conform relatărilor, în ianuarie 2015, 500 de elemente ale Armatei de Rezistență a Domnului au fost expulzate din Sudan.

Data desemnării de către ONU: 7 martie 2016.

Alte informații: Apărută în nordul Ugandei, în anii '80. A fost implicată în răpirea, uciderea și mutilarea a mii de civili în Africa Centrală, inclusiv a sute de civili în Republica Centrafricană. Conducătorul acesteia este Joseph Kony. Link către notificarea specială emisă de INTERPOL-Consiliul de Securitate al ONU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/une/5932344>

Informații din rezumatul motivelor includerii pe listă comunicat de Comitetul de sancțiuni:

Armata de Rezistență a Domnului a fost inclusă pe listă la 7 martie 2016, în temeiul punctului 12 și al punctului 13 literele (b), (c) și (d) din Rezoluția 2262 (2016) pentru „implicarea sa în acte care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA sau oferirea de sprijin pentru astfel de acte”; pentru „implicarea sa în planificarea, conducerea sau săvârșirea de acte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri sau încălcări ale drepturilor omului în RCA, inclusiv acte care implică violența sexuală, vizarea civililor, atacuri pe motive etnice sau religioase, atacuri asupra școlilor și spitalelor, precum și răpiri și strămutare forțată”; pentru „recrutarea sau folosirea de copii în conflictul armat din RCA, încălcând astfel dreptul internațional aplicabil”; și pentru „acordarea de sprijin grupărilor armate sau rețelelor infracționale prin exploatarea ilicită a resurselor naturale sau prin comercializarea acestora, inclusiv a diamantelor, a aurului, precum și a speciilor faunei și florei sălbatice, în interiorul RCA sau provenite din RCA”.

Informații suplimentare:

Apărută în nordul Ugandei, în anii '80, LRA s-a implicat în răpirea, uciderea și mutilarea a mii de civili din întreaga Africă Centrală. Sub presiunea crescândă din partea armatei, Joseph Kony, conducătorul LRA, a dispus ca LRA să se retragă din Uganda în 2005 și 2006. De atunci, LRA și-a desfășurat activitatea în Republica Democratică Congo (RDC), RCA, Sudanul de Sud și, conform relatărilor, în Sudan.

Începând cu decembrie 2013, LRA a săvârșit răpiri, strămutări, acte de violență sexuală și omucideri a sute de persoane din RCA; de asemenea, LRA a jefuit și distrus bunuri civile. Concentrată în estul RCA și, conform relatărilor, în Kafia Kingi, un teritoriu de la granița dintre Sudan și Sudanul de Sud, al cărui statut final nu a fost încă stabilit, dar este controlat militar de Sudan, LRA efectuează incursiuni de jaf în sate, pentru hrană și materiale. Luptătorii organizează ambuscade pentru a ataca forțele de securitate și a le fura echipamentele atunci când acestea răspund la atacurile LRA, iar luptătorii LRA vizează și jefuiesc și sate care nu au o prezență militară. LRA și-a intensificat, de asemenea, atacurile asupra exploatărilor miniere de aur și diamante.

Celulele LRA sunt adesea însoțite de prizonieri, care sunt nevoiți să lucreze ca hamali, bucătari și sclavi sexuali. LRA comite acte de violență de gen, inclusiv violarea femeilor și fetelor.

În decembrie 2013, LRA a răpit zeci de persoane în Haute-Kotto. Conform relatărilor, LRA a fost implicată în răpirea a sute de civili în RCA de la începutul anului 2014.

Luptători ai LRA au atacat Obo, în prefectura Haut-Mbomou din estul RCA, în mai multe rânduri, la începutul anului 2014.

LRA a continuat să desfășoare atacuri în Obo și în alte locuri din sud-estul RCA între mai și iulie 2014, inclusiv atacuri aparent coordonate și răpiri comise în prefectura Mbomou la începutul lunii iunie.

Cel puțin din 2014, LRA a fost implicată în braconajul de elefanți și traficul de elefanți pentru generarea de venituri. Se pare că LRA comercializează ilegal fildeșul din Parcul Național Garamba din nordul RDC în Darfur, în schimbul armelor și materialelor. Se pare că LRA transportă colți de elefanți braconaji prin RCA către Darfur, Sudan, în vederea vânzării acestora. În plus, de la începutul anului 2014, se pare că Kony a ordonat luptătorilor LRA să jefuiască diamantele și aurul minerilor din estul RCA pentru a le transporta în Sudan. Conform relatărilor, începând cu ianuarie 2015, 500 de elemente ale Armatei de Rezistență a Domnului au fost expulzate din Sudan.

La începutul lunii februarie 2015, luptători ai LRA înarmați cu armament greu au răpit civili în Kpangbayanga, Haut-Mbomou, și au furat produse alimentare.

La 20 aprilie 2015, un atac al LRA și răpirea de copii din Ndambissoua, sud-estul RCA, au forțat majoritatea locuitorilor satului să fugă. Iar la începutul lunii iulie 2015, LRA a atacat mai multe sate din sudul prefecturii Haute-Kotto; atacurile au implicat jaful, violență împotriva civililor, incendierea locuințelor și răpiri.

Începând cu ianuarie 2016, atacurile imputate LRA s-au înmulțit în Mbomou, Haut-Mbomou și Haute-Kotto, afectând în special zonele miniere din Haute-Kotto. Aceste atacuri au implicat jaful, violența împotriva civililor, distrugerea de bunuri și răpiri. Acestea au dus la strămutări ale populației, inclusiv aproximativ 700 de persoane care s-au refugiat în Bria.”

DECIZIA (PESC) 2017/917 A CONSILIULUI
din 29 mai 2017
de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29,
având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,
întrucât:

- (1) La 31 mai 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei ⁽¹⁾.
- (2) La 27 mai 2016, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2016/850 ⁽²⁾, prelungind măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2013/255/PESC până la 1 iunie 2017.
- (3) Pe baza unei revizuirii a Deciziei 2013/255/PESC, măsurile restrictive ar trebui prelungite până la 1 iunie 2018.
- (4) Rubricile aferente anumitor persoane, entități și organisme cărora li se aplică măsuri restrictive, astfel cum figurează în anexa I la Decizia 2013/255/PESC, ar trebui actualizate și modificate.
- (5) Prin urmare, Decizia 2013/255/PESC și anexa I la Decizia 2013/255/PESC ar trebui să fie modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 34 din Decizia 2013/255/PESC se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 34*

Prezenta decizie se aplică până la 1 iunie 2018. Aceasta se reexaminează permanent. Se poate reinnoi sau se poate modifica, după caz, în cazul în care Consiliul consideră că obiectivele acesteia nu au fost atinse.”

Articolul 2

Anexa I la Decizia 2013/255/PESC se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Consiliu
Președintele
C. CARDONA

⁽¹⁾ JO L 147, 1.6.2013, p. 14.

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2016/850 a Consiliului din 27 mai 2016 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 141, 28.5.2016, p. 125).

ANEXĂ

Anexa I la Decizia 2013/255/PESC se modifică după cum urmează:

1. În partea A („Persoane”), următoarele rubrici înlocuiesc rubricile referitoare la persoanele enumerate mai jos:

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
„13.	Munzir (منذر) (alias Mundhir, Monzer) Jamil Al-Assad (الأسد)	Data nașterii: 1 martie 1961; Locul nașterii: Kerdaha, provincia Latakia; Pașaport nr. 86449 și nr. 842781	Implicat în violențe împotriva populației civile în calitate de membru al miliției Shabiha.	9.5.2011
37.	General de brigadă Rafiq (رفيق) (alias Rafeeq) Shahadah (شهادة) (alias Shahada, Shahade, Shahadeh, Chahada, Chahade, Chahadeh, Chahada)	Locul nașterii: Jablah, provincia Latakia	Fostul șef al secției 293 (Afaceri Interne) din Damasc a Serviciului Sirian de Informații Militare (SMI). Implicat direct în represiune și în violențe împotriva populației civile din Damasc. Consilier al președintelui Bashar Al-Assad pe probleme strategice și de informații militare.	23.8.2011
53.	Adib (أديب) Mayaleh (ميالَة) (alias André Mayard)	Data nașterii: 15 mai 1955; Locul nașterii: Bassir	Fost ministru al economiei și comerțului exterior aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție în iulie 2016). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile. Adib Mayaleh a fost responsabil și pentru acordarea de sprijin economic și financiar regimului sirian în funcția sa anterioară de guvernator al Băncii Centrale a Siriei.	15.5.2012
59.	General Ghassan (غسان) Belal (بلال)		General aflat la comanda biroului de rezerviști al diviziei a 4-a. Consilier al lui Maher al-Assad și coordonator al operațiunilor de securitate. Răspunzător pentru represiunea împotriva populației civile pe întreg teritoriul sirian și implicat în mai multe încălcări ale ordinelor de încetare a ostilităților în Ghouta.	14.11.2011
66.	Kifah (كفاح) Moulhem (ملحم) (alias Moulhim, Mulhem, Mulhim)		Fost comandant de batalion în cadrul diviziei a 4-a. Numit adjunct al șefului Diviziei de Informații Militare în iulie 2015. Răspunzător pentru represiunea împotriva populației civile la Deir ez-Zor.	14.11.2011
106.	Dr. Wael (وائل) Nader (نادر) Al-Halqi (الحلقي) (alias Al-Halki)	Anul nașterii: 1964; Locul nașterii: provincia Dara'a	Fost prim-ministru, în funcție până la 3 iulie 2016, și fost ministru al sănătății. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	27.2.2012
109.	Imad (عماد) Mohammad (محمد) (alias Mohamed, Muhammad, Mohammed) Deeb Khamis (خميس) (alias Imad Mohammad Dib Khamees)	Data nașterii: 1 august 1961; Locul nașterii: lângă Damasc	Prim-ministru și fost ministru al electricității. În calitate de membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă a populației siriene.	23.3.2012

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
110.	Omar (عمر) Ibrahim (إبراهيم) Ghalawanji (غلاونجي)	Anul nașterii: 1954; Locul nașterii: Tartus	Fost viceprim-ministru pentru servicii, fost ministru al administrației locale, în funcție până la 3 iulie 2016. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	23.3.2012
117.	Adnan (عدنان) Hassan (محمود) Mahmoud (حسن)	Anul nașterii: 1966; Locul nașterii: Tartus	Ambasadorul Siriei în Iran. Fost ministru al informațiilor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	23.9.2011
157.	Ing. Bassam (بسام) Hanna (حنا)		Fost ministru al resurselor de apă aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
162.	Dr. Mahmoud (محمود) Ibraheem (إبراهيم) (alias Ibrahim) Sa'iid (سعيد) (alias Said, Sa'eed, Saeed)		Fost ministru al transporturilor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
166.	Dr. Lubana (لبانة) (alias Lubanah) Mushaweh (مشوح) (alias Mshaweh, Mshawweh, Mushawweh)	Anul nașterii 1955; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al culturii aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
168.	Omran (عمران) Ahed (الزعيبي) Al Zu'bi (عاهد) (alias Al Zoubi, Al Zo'bi, Al Zou'bi)	Data nașterii 27 septembrie 1959; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al informațiilor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
170.	Najm (نجم) (alias Nejm) Hamad (حمد) Al Ahmad (الأحمد) (alias Al-Ahmed)		Fost ministru al justiției aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
171.	Dr. Abdul- Salam (السلام) (عبد السلام) Al Nayef (النأيف)		Fost ministru al sănătății aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
173.	Dr. Nazeera (نظيرة) (alias Nazira, Nadheera, Nadhira) Farah (فرح) Sarkees (سر كيس) (alias Sarkis)		Fost ministru de stat pentru mediu aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
176.	Abdullah (اللهجد) (alias Abdallah) Khaleel (خائل) (alias Khalil) Hussein (حسين) (alias Hussain)		Fost ministru de stat aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
177.	Jamal (جمال) Sha'ban (شعبان) (alias Shaaban) Shaheen (شاهين)		Fost ministru de stat aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	16.10.2012
181.	Suleiman Al Abbas		Fost ministru al petrolului și resurselor minerale aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă a populației siriene.	24.6.2014
182.	Kamal Eddin Tu'ma	Data nașterii: 1959	Fost ministru al industriei aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
183.	Kinda al-Shammat (alias Shmat)	Data nașterii: 1973	Fost ministru al afacerilor sociale aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
184.	Hassan Hijazi	Data nașterii: 1964	Fost ministru al muncii aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
185.	Ismael Ismael (alias Ismail Ismail sau Isma'll Isma'il)	Anul nașterii: 1955	Fost ministru al finanțelor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
186.	Dr. Khodr Orfali (alias Khud/Khudr Urfali/Orphaly)	Data nașterii: 1956	Fost ministru al economiei și comerțului exterior aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
187.	Samir Izzat Qadi Amin	Data nașterii: 1966	Fost ministru al comerțului interior și protecției consumatorilor aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
189.	Dr. Malek Ali (alias Malik)	Data nașterii: 1956	Fost ministru al învățământului superior aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
191.	Dr. Hassib Elias Shammas (alias Hasib)	Data nașterii: 1957	Fost ministru de stat aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	24.6.2014
1.	Houmam Jaza'iri (alias Humam al-Jazaeri, Hammam al-Jazairi)	Anul nașterii: 1977	Fost ministru al economiei și comerțului exterior aflat la putere după luna mai 2011. În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă a populației siriene.	21.10.2014
2.	Mohamad Amer Mardini (alias Mohammad Amer Mardini)	Data nașterii: 1959; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al învățământului superior aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
3.	Mohamad Ghazi Jalali (alias Mohammad Ghazi al-Jalali)	Data nașterii: 1969; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al comunicațiilor și tehnologiei aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
4.	Kamal Cheikha (alias Kamal al-Sheikha)	Data nașterii: 1961; Locul nașterii: Damasc	Fost ministru al resurselor de apă aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
5.	Hassan Nouri (alias Hassan al-Nouri)	Data nașterii: 9.2.1960	Fost ministru al dezvoltării administrative aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
7.	Khalaf Souleymane Abdallah (alias Khalaf Sleiman al-Abdullah)	Data nașterii: 1960; Locul nașterii: Deir ez-Zor	Fost ministru al muncii aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
9.	Hassan Safiyeh (alias Hassan Safiye)	Data nașterii: 1949; Locul nașterii: Latakia	Fost ministru al comerțului interior și protecției consumatorilor aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
10.	Issam Khalil	Data nașterii: 1965; Locul nașterii: Banias	Fost ministru al culturii aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
11.	Mohammad Mouti' Mouayyad (alias Mohammad Muti'a Moayyad)	Data nașterii: 1968; Locul nașterii: Ariha (Idlib)	Fost ministru de stat aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
12.	Ghazwan Kheir Bek (alias Ghazqan Kheir Bek)	Data nașterii: 1961; Locul nașterii: Latakia	Fost ministru al transporturilor aflat la putere după luna mai 2011 (numit în funcție la 27.8.2014). În calitate de fost membru al guvernului, îi revine o parte din răspunderea pentru reprimarea violentă de către regim a populației civile.	21.10.2014
217.	Atef Naddaf (عاطف ندادف)	Data nașterii: 1956; Locul nașterii: Guvernoratul Damasc	Ministrul învățământului superior. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
218.	Hussein Makhoulf (alias Makhoulf) (حسين مخلوف)	Data nașterii: 1964; Locul nașterii: Lattakia; Fost guvernator al Guvernoratului Damasc	Ministru al administrației locale. Numit în iulie 2016. Văr al lui Rami Makhoulf.	14.11.2016
219.	Ali Al-Zafir (alias al-Dafeer) (علي الظفير)	Data nașterii: 1962; Locul nașterii: Tartus	Ministrul comunicațiilor și tehnologiei. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
220.	Ali Ghanem (علي غانم)	Data nașterii: 1963; Locul nașterii: Damasc	Ministrul petrolului și al resurselor minerale. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
221.	Mohammed (alias Mohamed, Muhammad, Mohammad) Ramez Tourjman (alias Tourjuman) (محمد رامز ترجمان)	Data nașterii: 1966; Locul nașterii: Damasc	Ministrul informațiilor. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
222.	Mohammed (alias Mohamed, Muhammad, Mohammad) al-Ahmed (alias al-Ahmad) (محمد الأحمد)	Data nașterii: 1961 Locul nașterii: Lattakia	Ministrul culturii. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
223.	Ali Hamoud (alias Hammoud) (علي حمود)	Data nașterii: 1964 Locul nașterii: Tartus	Ministrul transporturilor. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
224.	Mohammed Zuhair (alias Zahir) Kharboutli (محمد زهير خربوطلي)	Locul nașterii: Damasc	Ministrul electricității. Numit în iulie 2016.	14.11.2016

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
225.	Maamoun (alias Ma'moun) Hamdan (مأمون حمدان)	Data nașterii: 1958; Locul nașterii: Damasc	Ministrul finanțelor. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
226.	Nabil al-Hasan (alias al-Hassan) (نبيل الحسن)	Data nașterii: 1963; Locul nașterii: Alep	Ministrul resurselor de apă. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
227.	Ahmad al-Hamu (alias al-Hamo) (أحمد الحمو)	Data nașterii: 1947	Ministrul industriei. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
228.	Abdullah al-Gharbi (alias al-Qirbi) (عبدالله الغربي)	Data nașterii: 1962; Locul nașterii: Damasc	Ministrul comerțului intern și al protecției consumatorilor. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
229.	Abdullah Abdullah (عبدالله عبدالله)	Data nașterii: 1956	Ministru de stat. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
230.	Salwa Abdullah (سلوى عبدالله)	Data nașterii: 1953; Locul nașterii: Quneitra	Ministru de stat. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
231.	Rafe'a Abu Sa'ad (alias Saad) (رافع أبو سعد)	Data nașterii: 1954; Locul nașterii: Satul Habran (provincia Sweida)	Ministru de stat. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
232.	Wafiqa Hosni (وفيقه حسني)	Data nașterii: 1952; Locul nașterii: Damasc	Ministru de stat. Numit în iulie 2016.	14.11.2016
233.	Rima Al-Qadiri (alias Al-Kadiri) (ريما القادري)	Data nașterii: 1963; Locul nașterii: Damasc	Ministrul afacerilor sociale (din august 2015).	14.11.2016
236.	Saji' Darwish (alias Saji Jamil Darwish; Sajee Darwish; Sjaa Darwis) (سجي درويش)	Data nașterii: 11 ianuarie 1957; Grad: general-maior, forțele aeriene arabe siriene	Deține gradul de general-maior, ofițer superior și comandant al Diviziei 22 a forțelor aeriene arabe siriene, aflat în funcție din mai 2011. Acționează în sectorul de proliferare a armelor chimice și este responsabil de represiunea violentă împotriva populației civile: în calitate de ofițer de rang înalt al forțelor aeriene arabe siriene și de comandant al Diviziei 22, este responsabil pentru utilizarea armelor chimice de către aeronavele care operează de pe bazele aeriene aflate sub controlul Diviziei 22, inclusiv pentru atacul asupra Talmenes cu privire la care mecanismul de anchetă comun a raportat că a fost întreprins de elicoptere ale regimului cu baza pe aerodromul Hama.	21.3.2017"

2. În Partea A („Persoane”) se introduc următoarele rubrici referitoare la persoanele enumerate mai jos:

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
„239.	Hisham Mohammad Mamdouh al-Sha'ar	Data nașterii: 1958; Locul nașterii: Damasc (Siria)	Ministrul justiției. Numit în martie 2017.	30.5.2017
240.	Mohammad Samer Abdelrahman al-Khalil		Ministrul economiei și comerțului exterior. Numit în martie 2017.	30.5.2017
241.	Salam Mohammad al-Saffaf	Data nașterii: 1979	Ministrul dezvoltării administrative. Numit în martie 2017.	30.5.2017”

3. În partea B („Entități”), următoarea rubrică înlocuiește rubrica referitoare la entitatea enumerată mai jos:

	Nume	Informații de identificare	Motive	Data includerii pe listă
„36.	Ebla Petroleum Company (alias Ebco)	Head Office Mazzeh Villat Ghabia Dar Es Saada 16, P.O. Box 9120, Damasc, Siria; Tel: +963 116691100	Societate mixtă a GPC. Acordă sprijin financiar regimului.	23.1.2012”

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/918 A COMISIEI**din 23 mai 2017****de identificare a statului Saint Vincent și Grenadinele ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, în special articolul 31,

întrucât:

1. INTRODUCERE

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 (denumit în continuare „Regulamentul INN”) instituie un sistem al Uniunii pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN).
- (2) Capitolul VI din Regulamentul INN definește procedura de identificare a țărilor terțe necooperante, demersurile privind țările identificate ca țări terțe necooperante, stabilirea unei liste a țărilor necooperante, radierea de pe lista țărilor necooperante, publicarea listei țărilor necooperante și eventualele măsuri de urgență.
- (3) În conformitate cu articolul 31 din Regulamentul INN, Comisia trebuie să identifice țările terțe pe care le consideră necooperante în ceea ce privește combaterea pescuitului INN. O țară terță poate fi identificată ca țară terță necooperantă dacă aceasta nu se achită de sarcinile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitatea sa de stat de pavilion, stat portuar, stat de coastă sau stat de piață, și anume dacă nu ia măsuri de prevenire, descurajare și eliminare a activităților de pescuit INN.
- (4) Identificarea țărilor terțe necooperante se bazează pe examinarea tuturor informațiilor prevăzute la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul INN.
- (5) În conformitate cu articolul 33 din Regulamentul INN, Consiliul trebuie să stabilească o listă a țărilor necooperante. Acestor țări li se aplică măsurile prevăzute la articolul 38 din Regulamentul INN.
- (6) În conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul INN, produsele pescărești pot fi importate în Uniune numai dacă sunt însoțite de un certificat de captură în conformitate cu regulamentul respectiv.
- (7) În temeiul articolului 20 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul INN, certificatele de captură validate de un anumit stat de pavilion pot fi acceptate numai dacă statul respectiv notifică Comisiei măsurile adoptate privind punerea în aplicare, controlul și asigurarea respectării legilor, a reglementărilor și a măsurilor de conservare și de gestionare cărora trebuie să li se conformeze navele sale de pescuit.
- (8) Saint Vincent și Grenadinele nu a prezentat Comisiei notificarea sa în calitate de stat de pavilion în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul INN.
- (9) În conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN, Comisia cooperează din punct de vedere administrativ cu țările terțe în domenii legate de punerea în aplicare a prevederilor respectivului regulament referitoare la certificarea capturilor.
- (10) Pe baza informațiilor menționate la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul INN, Comisia a considerat că există indicii clare potrivit cărora Saint Vincent și Grenadinele nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitatea sa de stat de pavilion, stat portuar, stat de coastă sau stat de piață de a lua măsuri pentru a preveni, descuraja sau elimina pescuitul INN.

⁽¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

- (11) În consecință, conform articolului 32 din Regulamentul INN, Comisia a decis să notifice Saint Vincent și Grenadinele, prin decizia din 12 decembrie 2014 ⁽²⁾, în legătură cu posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în temeiul Regulamentului INN.
- (12) Decizia din 12 decembrie 2014 includea informații privind principalele fapte și considerații care stăteau la baza acestei posibile identificări.
- (13) Decizia a fost notificată statului Saint Vincent și Grenadinele împreună cu o scrisoare prin care acest stat era invitat ca, în strânsă cooperare cu Comisia, să pună în aplicare un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor identificate.
- (14) În particular, Comisia a invitat Saint Vincent și Grenadinele: (i) să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare acțiunile cuprinse în planul de acțiune sugerat de Comisie; (ii) să evalueze punerea în aplicare a acțiunilor cuprinse în planul de acțiune sugerat de Comisie; și (iii) să transmită Comisiei, o dată la șase luni, un raport detaliat de evaluare a punerii în aplicare a fiecărui acțiuni din punctul de vedere, printre altele, al eficacității sale individuale și/sau generale în asigurarea unui sistem de control al pescuitului pe deplin conform.
- (15) Saint Vincent și Grenadinele a avut posibilitatea de a răspunde deciziei din 12 decembrie 2014, precum și altor informații pertinente comunicate de Comisie, care i-au permis să prezinte probe pentru a infirma sau a completa faptele stipulate în decizia din 12 decembrie 2014. Statului Saint Vincent și Grenadinele i s-a asigurat dreptul de a solicita sau de a furniza informații suplimentare.
- (16) Prin decizia și prin scrisoarea sa din 12 decembrie 2014, Comisia a inițiat un proces de dialog cu Saint Vincent și Grenadinele și a indicat faptul că, în opinia sa, un termen de șase luni era, în principiu, suficient pentru a se ajunge la un acord.
- (17) Comisia a continuat să solicite și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare. Observațiile prezentate verbal și în scris de către Saint Vincent și Grenadinele, ca urmare a deciziei din 12 decembrie 2014, au fost examinate și luate în considerare. Statul Saint Vincent și Grenadinele a fost ținut permanent la curent, fie verbal, fie în scris, în legătură cu analiza întreprinsă de Comisie.
- (18) Saint Vincent și Grenadinele nu a abordat într-o măsură suficientă aspectele problematice și deficiențele prezentate în decizia din 12 decembrie 2014 și, de asemenea, nu a reușit să pună pe deplin în aplicare măsurile propuse în planul de acțiune care însoțea decizia.

2. PROCEDURA CU PRIVIRE LA SAINT VINCENT ȘI GRENADINELE

- (19) La 12 decembrie 2014, în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN, Comisia a notificat statului Saint Vincent și Grenadinele faptul că avea în vedere posibilitatea de a identifica acest stat ca țară terță necooperantă.
- (20) Comisia a sugerat statului Saint Vincent și Grenadinele ca, în strânsă cooperare cu serviciile sale, să pună în aplicare un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor identificate în decizia din 12 decembrie 2014.
- (21) Principalele deficiențe identificate de Comisie se refereau la nepunerea repetată în aplicare a unor obligații prevăzute de dreptul internațional, legate mai ales de adoptarea unui cadru legal adecvat, de lipsa unei monitorizări adecvate și eficiente, de lipsa unui sistem de observare și a unui program de inspecție, de lipsa unor proceduri clare și transparente de înmatriculare și acordare a licențelor de pescuit și de lipsa unui sistem de sancționare disuasivă. Alte deficiențe identificate erau legate, mai general, de respectarea obligațiilor internaționale, inclusiv a recomandărilor și a rezoluțiilor organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP). S-a identificat, de asemenea, o lipsă de consecvență cu recomandările și cu rezoluțiile unor organisme relevante, cum ar fi Planul internațional FAO de acțiune împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat al Organizației Națiunilor Unite (PIA INN) și Orientările FAO privind performanța statului de pavilion. Cu toate acestea, lipsa consecvenței cu recomandările și cu rezoluțiile fără caracter obligatoriu a fost luată în considerare numai ca probă suplimentară și nu a stat la baza identificării în cauză.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 12 decembrie 2014 de notificare a unei țări terțe în privința căreia Comisia consideră că există posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (JO C 453, 17.12.2014, p. 5).

- (22) Prin scrisoarea sa din 2 februarie 2015, Saint Vincent și Grenadinele a informat Comisia în legătură cu măsurile instituționale stabilite în vederea soluționării deficiențelor identificate în decizia din 12 decembrie 2014.
- (23) La 11 februarie 2015 au avut loc, în Panama, consultări tehnice între Comisie și Saint Vincent și Grenadinele.
- (24) Comisia și autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele au organizat o teleconferință la 13 martie 2015 pentru a urmări nivelul punerii în aplicare a planului de acțiune.
- (25) La 7 august 2015, autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele au transmis un document în care se enumeră acțiunile întreprinse în ceea ce privește prevenirea pescuitului INN. Cu toate acestea, prin aceeași comunicare, autoritățile au anunțat că aprobarea finală a majorității documentelor enumerate în planul de acțiune era amânată.
- (26) La 2 octombrie 2015, Comisia a transmis o scrisoare Ministrului Agriculturii, Transformării Rurale, Silviculturii și Pescuitului din Saint Vincent și Grenadinele, declarând că nu exista nicio probă clară cu privire la faptul că autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele ar fi abordat deficiențele care au condus la identificarea prealabilă ca țară terță necooperantă și sugerând continuarea dialogului prin intermediul unei vizite de dialog la fața locului.
- (27) Autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele au răspuns la scrisoarea respectivă prezentând, la 28 octombrie 2015, un raport intermediar care nu conținea niciun element suplimentar față de documentul menționat în considerentul 25.
- (28) Printr-o scrisoare transmisă la 16 decembrie 2015, Comisia a subliniat lipsa de progrese a Saint Vincent și Grenadinele în ceea ce privește abordarea planului de acțiune stabilit ca urmare a deciziei din 12 decembrie 2014.
- (29) La 19 ianuarie 2016, Comisia a trimis o scrisoare autorităților din Saint Vincent și Grenadinele prin care împărtășea informațiilor colectate cu privire la activitatea navei de pescuit INN *Asian Warrior*, cunoscută deopotrivă sub numele de *Kunlun and Taishan*, și solicita informații suplimentare privind procesul de înmatriculare a navelor sub pavilionul acestei țări.
- (30) În februarie 2016, Comisia a efectuat o vizită de dialog cu scopul de a discuta progresul înregistrat după adoptarea deciziei din 12 decembrie 2014. Vizita a confirmat lipsurile rămase în abordarea deficiențelor identificate în decizie.
- (31) În martie 2016, autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele au prezentat: (i) un proiect de plan național de acțiune împotriva pescuitului INN (PNA-INN); și (ii) un proiect de memorandum de înțelegere între cele două autorități naționale implicate în reglementarea navelor de pescuit, Serviciul pentru Pescuit și Departamentul Administrației Maritime. Prin scrisoarea din 3 iunie 2016, Comisia a informat autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele despre posibilitatea ca conținutul acelor documente să nu fie în concordanță cu responsabilitățile țării în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, de a lua măsuri pentru a preveni, descuraja și elimina activitățile de pescuit INN. Mai mult, scrisoarea sublinia absența unui calendar clar de soluționare a deficiențelor identificate în planul de acțiune.
- (32) Prin scrisoarea din 3 iunie 2016, Comisia a invitat autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele să furnizeze informații privind nava de pescuit *Gotland*, aflată sub pavilionul acestei țări și despre care se presupune că ar fi desfășurat activități de pescuit fără o licență valabilă în ape aflate sub jurisdicția națională a Senegalului, refuzând să respecte ordinele date de autoritățile senegaleze ⁽³⁾.
- (33) În iunie 2016, Saint Vincent și Grenadinele a aderat la Acordul FAO privind măsurile de competența statului portului.
- (34) La 15 iulie 2016, autorităților din Saint Vincent și Grenadinele li s-a transmis un mesaj de atenționare prin e-mail, prin care acestea erau încurajate să ia măsuri active în lupta împotriva activităților de pescuit INN și să corecteze deficiențele cadrelor juridic și administrativ din domeniul pescuitului.

⁽³⁾ <http://www.lesoleil.sn/2016-03-22-23-21-32/item/53178-peche-illicite-dans-les-eaux-senegalaise-en-fuite-le-navire-gotland-imo-arraisonne-en-espagne.html>

- (35) Această din urmă comunicare a fost urmată de o scrisoare trimisă autorităților din Saint Vincent și Grenadinele la 24 octombrie 2016, a cărei primire a fost confirmată de autoritățile respective în aceeași zi.

3. IDENTIFICAREA SAINT VINCENT ȘI GRENADINELE CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (36) În temeiul articolului 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia a examinat îndeplinirea de către Saint Vincent și Grenadinele a obligațiilor internaționale care îi revin în calitate de stat de pavilion, stat portuar, stat de coastă sau stat de piață. În sensul acestei examinări, Comisia a ținut seama de parametrii enumerați la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

3.1. Măsuri luate în ceea ce privește recurența activităților navelor de pescuit și a fluxurilor comerciale INN [articolul 31 alineatul (4) din Regulamentul INN]

- (37) Pe baza unor informații din domeniul public, Comisia a stabilit că cel puțin două nave aflate sub pavilionul statului Saint Vincent și Grenadinele au fost implicate în activități de pescuit INN în 2015 și în 2016 ⁽⁴⁾.
- (38) În august 2015, nava de pescuit *Asian Warrior*, cunoscută deopotrivă sub numele de *Kunlun and Taishan*, a fost înmatriculată ca navă frigorifică sub pavilionul statului Saint Vincent și Grenadinele. Nava, care fusese anterior reținută în Thailanda din cauza declarației false potrivit căreia s-ar fi aflat sub pavilion indonezian, a părăsit portul thailandez Phuket fără permisiunea autorităților competente în septembrie 2015. Înainte de aceasta, nava alimentase cu 80 000 litri de combustibil și reîncărcase în calele navei toți peștii (specii de *Dissostichus*) care fuseseră anterior descărcați în Thailanda. În decembrie 2015, autoritățile senegaleze au reținut nava.
- (39) La 8 februarie 2016, din ordinul persoanei juridice situate în afara Saint Vincent și Grenadinele căreia îi fusese delegată gestionarea registrului, autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele au radiat nava din registrul navelor din Saint Vincent și Grenadinele pentru „utilizarea abuzivă a certificatelor de înmatriculare care nu erau valabile pentru navigație”. În timp ce *Asian Warrior* a fost implicată în mai multe activități INN când opera sub pavilionul Saint Vincent și Grenadinele, inclusiv introducerea de capturi ilegale pe piață, autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele nu au luat nicio măsură administrativă sau penală în această privință, în afară de radierea navei din registrul național. În plus, nava *Asian Warrior* a fost inclusă pe lista navelor de pescuit INN a Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR) începând din 2003, iar Interpol a emis o notă violetă (*Purple Notice*) la 13 ianuarie 2015, care a fost actualizată ultima dată la 29 septembrie 2015.
- (40) Simpla decizie administrativă de a radia o navă de pescuit din registru, fără a asigura posibilitatea de a impune alte penalități, este un act care nu asigură producerea unor efecte de descurajare. Radierea unei nave de pescuit nu asigură faptul că cei vinovați sunt sancționați pentru acțiunile lor și sunt privați de beneficiile acțiunilor lor. Mai mult, lipsa unui răspuns adecvat din partea Saint Vincent și Grenadinele și lipsa de cooperare cu autoritățile competente ale statelor portului implicate nu sunt în concordanță cu obligațiile sale prevăzute la articolul 6 din Acordul FAO privind măsurile de competență statului portului, și anume prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat.
- (41) Comisia nu a primit nicio comunicare din partea autorităților din Saint Vincent și Grenadinele prin care să i se furnizeze informații în legătură cu *Asian Warrior*.
- (42) Din informațiile colectate de Comisie, în februarie 2016 a fost prezentat un raport care denunța faptul că o navă aflată sub pavilionul Saint Vincent și Grenadinele, *Gotland* ⁽⁵⁾, pescuia fără autorizație în zona economică exclusivă a Senegalului. În această privință, autoritățile senegaleze au dat ordinul de a urmări și reține nava, care însă a părăsit zona. Întrucât aceste activități constituie o încălcare a Codului pescuitului maritim din Senegal ⁽⁶⁾, autoritățile senegaleze au sancționat nava de pescuit *Gotland* cu o amendă de 1 030 000 000 CFA ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ A se vedea Nota violetă a Interpol (*Interpol Purple Notice*) nr. 248 din 13 ianuarie 2015, <https://www.ccamlr.org/en/compliance/non-contracting-party-iuu-vessel-list>, și nota de subsol 13.

⁽⁵⁾ A se vedea nota de subsol 3.

⁽⁶⁾ Legea nr. 2015-18 din 13 iulie 2015.

⁽⁷⁾ A se vedea nota de subsol 3.

- (43) În urma unei cereri de asistență primite din partea autorităților senegaleze, Comisia a intrat în contact cu autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele, în special pentru a sublinia cât de important este ca statul Saint Vincent și Grenadinele să ia măsurile necesare în ceea ce privește respectiva navă. Până în prezent, Comisia nu a primit niciun răspuns din partea Saint Vincent și Grenadinele și nu i-a fost adus la cunoștință niciun răspuns la cererile de asistență reciprocă transmise de statele membre în temeiul articolului 51 din Regulamentul INN. De asemenea, Comisia a fost informată că au existat inițiative similare venind și din partea anumitor țări terțe. Comisia nu a fost informată din nicio altă sursă în legătură cu vreo măsură adoptată de Saint Vincent și Grenadinele în ceea ce privește nava în cauză.
- (44) Referitor la informațiile stipulate în considerentele 37-43, Comisia consideră că Saint Vincent și Grenadinele nu și-a îndeplinit responsabilitățile în calitate de stat de pavilion de a-și împiedica flota să se angajeze în activități INN. În acest sens, se reamintește că, în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, statul de pavilion trebuie să își asume jurisdicția, în conformitate cu dreptul intern, asupra navelor care arborează pavilionul său, inclusiv asupra acțiunilor comandanților, ale ofițerilor și ale echipajului de la bord. Se remarcă faptul că, în conformitate cu articolul 117 din UNCLOS, statul de pavilion are obligația, în ceea ce-i privește pe propriii resortisanți, de a lua sau de a coopera cu alte state la luarea măsurilor necesare pentru conservarea resurselor biologice din marea liberă.
- (45) În temeiul articolului 31 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul INN, Comisia a examinat și măsurile adoptate de Saint Vincent și Grenadinele cu privire la accesul pe piața lor al produselor pescărești provenite din pescuitul INN. PIA INN oferă orientări privind măsurile referitoare la piață, convenite la nivel internațional, care susțin reducerea sau eliminarea comerțului cu pește și produse pescărești provenite din pescuitul INN. La punctul 71 din PIA INN se sugerează totodată că statele ar trebui să ia măsuri pentru a îmbunătăți transparența propriilor piețe cu scopul de a permite trasabilitatea peștelui sau a produselor din pește. În egală măsură, Codul de conduită pentru un pescuit responsabil al FAO (Codul de conduită) descrie, în particular la articolul 11, bune practici privind activitățile post-capturare și comerțul internațional responsabil. Articolul 11.1.11 din Codul de conduită menționat prevede că statele trebuie să se asigure că peștele și produsele pescărești sunt comercializate la nivel internațional și național în conformitate cu practici solide de conservare și gestionare, prin îmbunătățirea identificării originii peștelui și a produselor pescărești.
- (46) Pe parcursul celor două vizite efectuate în Saint Vincent și Grenadinele în mai 2014, astfel cum se menționează în considerentul 9 al deciziei din 12 decembrie 2014, și în februarie 2016, Comisia a stabilit că autoritățile competente din Saint Vincent și Grenadinele nu au fost în măsură să asigure un control adecvat al activităților flotei lor de pescuit. Autoritățile competente din Saint Vincent și Grenadinele au afirmat că toate navele lor de pescuit care operează în zona ICCAT debarcă sau transbordează exclusiv în porturi din Trinidad și Tobago (Port of Spain și Chaguaramas). Cu toate acestea, din cauza lipsei de cooperare cu autoritățile din Trinidad și Tobago, Saint Vincent și Grenadinele nu este în măsură să furnizeze informații legate de caracteristicile speciilor capturate de navele care operează sub pavilionul său în marea liberă sau legate de produsele pescărești debarcate sau transbordate în porturile din Trinidad și Tobago și fluxurile comerciale cu aceste produse. În acest sens, autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele nu cooperează cu autoritățile statelor portuare, cu încălcarea articolului 20 din Acordul FAO privind măsurile de competența statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat.
- (47) Mai mult, așa cum se stipulează în considerentul 38, autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele nu au reușit să împiedice debarcarea în porturi a produselor pescărești provenite din pescuitul INN, existând astfel riscul ca acestor produse să li se fi acordat accesul pe piață.
- (48) Pe baza informațiilor obținute cu ocazia vizitelor la fața locului, Comisia consideră că Saint Vincent și Grenadinele nu este în măsură să garanteze transparența piețelor sale într-un mod care să permită trasabilitatea peștelui sau a produselor pescărești, așa cum se prevede la punctul 71 din PIA INN și la articolul 11.1.11 din Codul de conduită al FAO. În această privință, se pare că Saint Vincent și Grenadinele nu respectă obligația statului portului, stabilită la articolul 23 din UNFSA, de a lua măsuri pentru a promova eficacitatea măsurilor internaționale de conservare și gestionare, inclusiv inspecția în porturi a documentelor, a uneltelor de pescuit sau a capturilor și interzicerea debarcărilor sau a transbordărilor în cazurile în care s-a stabilit că respectivele capturi au fost efectuate într-un mod care subminează eficacitatea măsurilor internaționale de conservare și gestionare.
- (49) Ținând seama de evoluțiile înregistrate ulterior datei de 12 decembrie 2014, Comisia consideră, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (4) din Regulamentul INN, că Saint Vincent și Grenadinele nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion în ceea ce privește pescuitul INN practicat sau sprijinit de către navele de pescuit care arborează pavilionul său sau de către resortisanții săi și că nu a luat suficiente măsuri pentru a împiedica accesul pe piața sa al produselor pescărești provenite din pescuitul INN.

3.2. Nerespectarea obligațiilor legate de cooperare și de asigurarea aplicării legii [articolul 31 alineatul (5) din Regulamentul INN]

- (50) Așa cum se stipulează în considerentul 20 al deciziei din 12 decembrie 2014, Comisia a analizat dacă Saint Vincent și Grenadinele a cooperat în mod efectiv cu Comisia în cadrul anchetelor și al activităților conexe și a concluzionat că departamentul pescuitului din Saint Vincent și Grenadinele nu a furnizat Comisiei nicio informație sau răspuns cu privire la modul în care vor remedia deficiențele sistemului lor de gestionare a pescuitului, identificate pe parcursul vizitei Comisiei. Ulterior deciziei din 12 decembrie 2014, Comisia a constatat că autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele nu au reacționat la solicitările sale de cooperare în ceea ce privește activitățile de pescuit ilegal ale navelor *Asian Warrior* și *Gotland*. Pe baza informațiilor colectate de Comisie, s-a stabilit că această lipsă de cooperare a afectat și cererile de asistență transmise de statele membre și de țările terțe către autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele în contextul anchetelor și al activităților conexe.
- (51) Pe lângă aceasta, documentele prezentate Comisiei în legătură cu planul de acțiune stabilit ca urmare a deciziei din 12 decembrie 2014 nu s-au tradus prin nicio acțiune concretă.
- (52) În plus, atunci când a evaluat respectarea de către Saint Vincent și Grenadinele a obligațiilor care îi revin în calitate de stat de pavilion, Comisia a analizat și măsura în care această țară a cooperat cu alte state la combaterea pescuitului INN.
- (53) Pe baza informațiilor obținute în timpul vizitelor la fața locului din mai 2014 și februarie 2016 și de la autoritățile din țări terțe costiere, Comisia a stabilit că navele aflate sub pavilionul Saint Vincent și Grenadinele care operează în zona ICCAT debarcă și transbordează în porturile din Trinidad și Tobago. Autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele au recunoscut că guvernul lor nu a cooperat în mod oficial cu autoritățile din Trinidad și Tobago. După adoptarea deciziei Comisiei din 12 decembrie 2014, nu s-a înregistrat niciun progres în această privință.
- (54) Situația descrisă la considerentul 53 indică faptul că Saint Vincent și Grenadinele nu a cooperat și nu și-a coordonat activitățile cu țările terțe în care debarcă sau transbordează navele aflate sub pavilionul Saint Vincent și Grenadinele, cu scopul de a preveni, descuraja și elimina pescuitul INN, astfel cum se prevede la punctul 28 din PIA INN. Mai mult, Saint Vincent și Grenadinele nu a instituit acorduri sau mecanisme cu alte state și nu a cooperat pe toate căile pentru a asigura respectarea legilor și a măsurilor de conservare și gestionare aplicabile sau a prevederilor adoptate la nivel național, regional sau internațional, așa cum se stabilește la punctul 31 din PIA INN.
- (55) După cum se detaliază în considerentul 25 al deciziei din 12 decembrie 2014, Comisia a efectuat o analiză pentru a stabili dacă Saint Vincent și Grenadinele luase măsuri eficiente de asigurare a aplicării legii în ceea ce privește operatorii responsabili de pescuitul INN și dacă se aplicaseră sancțiuni suficiente de severe pentru a-i priva pe contravenienți de avantajele rezultate din activitățile lor de pescuit INN. Elementele de probă disponibile confirmă că Saint Vincent și Grenadinele nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în ceea ce privește adoptarea unor măsuri eficiente de asigurare a respectării legii.
- (56) Saint Vincent și Grenadinele nu a elaborat nicio strategie națională privind monitorizarea, controlul și supravegherea flotei sale de pescuit și nu a instituit niciun sistem de inspecție și observare. Așa cum se subliniază în considerentul 27 al deciziei din 12 decembrie 2014, în timpul vizitei la fața locului din mai 2014, Comisia a putut constata că Saint Vincent și Grenadinele nu este în măsură să își monitorizeze navele care operează în marea liberă și în ape ale unor țări terțe sau care fac escală în porturi ale unor țări terțe. Pe parcursul vizitei la fața locului din februarie 2016, Comisia a putut verifica faptul că Saint Vincent și Grenadinele nu a remediat deficiențele la nivelul monitorizării flotei și că, prin urmare, nu respecta dispozițiile articolului 94 din UNCLOS, care prevede că un stat de pavilion își asumă jurisdicția în temeiul legislației sale interne asupra fiecărei nave care arborează pavilionul său și asupra comandantului, ofițerilor și echipajului navei respective. Saint Vincent și Grenadinele au încălcat și prevederile articolului 18 alineatul (3) din UNFSA, care stipulează măsurile ce trebuie luate de un stat în privința navelor aflate sub pavilionul său. În plus, Saint Vincent și Grenadinele nu își îndeplinește obligațiile în materie de conformitate și de asigurare a respectării legii, care îi revin în calitate de stat de pavilion și care sunt menționate la articolul 19 din UNFSA, deoarece nu a demonstrat că a acționat și a operat în conformitate cu normele detaliate stabilite la articolul respectiv.
- (57) Cadrul juridic pentru gestionarea flotei de pescuit a statului Saint Vincent și Grenadinele, care se bazează pe Legea din 2001 privind marea liberă și pe Regulamentul din 2003 privind pescuitul în marea liberă, nu conține o definiție a activităților de pescuit INN. În plus, cadrul juridic actual nu prevede o definiție a încălcărilor grave și nici o listă cuprinzătoare a infracțiunilor grave pedepsite prin sancțiuni severe proporționale. Prin urmare, în forma sa actuală, sistemul de sancțiuni nu este cuprinzător și nu are severitatea necesară pentru a-și îndeplini funcția de descurajare. Modul în care sunt tratate încălcările și încălcările grave nu este adecvat pentru a asigura conformitatea, a descuraja încălcările indiferent de locul în care acestea se produc și a-i priva pe contravenienți de beneficiile rezultate din activitățile lor ilegale, în conformitate cu punctul 21 din PIA INN și cu punctul 38 din Orientările FAO privind performanța statului de pavilion.

- (58) După cum se evidențiază în considerentele 30 și 31 ale deciziei din 12 decembrie 2014, nivelul de dezvoltare al Saint Vincent și Grenadinele nu poate fi considerat un factor care subminează capacitatea autorităților competente de a coopera cu alte țări și de a întreprinde acțiuni de asigurare a respectării legislației. Evaluarea constrângerilor specifice legate de nivelul de dezvoltare este descrisă mai în amănunt în considerentele 66 și 67 ale prezentei decizii.
- (59) Având în vedere considerentele 19-31 ale deciziei din 12 decembrie 2014 și evoluțiile ulterioare datei de 12 decembrie 2014, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și cu articolul 31 alineatul (5) literele (a), (b), (c) și (d) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Saint Vincent și Grenadinele nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion în ceea ce privește eforturile de cooperare și de asigurare a respectării legii.

3.3. Nerespectarea obligațiilor de punere în aplicare a normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]

- (60) Conform celor stipulate în considerentele 34-39 ale deciziei din 12 decembrie 2014, Comisia a efectuat o analiză a informațiilor considerate relevante din datele disponibile publicate de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP), în particular de către Comisia Internațională pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT). În plus, Comisia a efectuat o analiză a informațiilor considerate relevante în ceea ce privește statutul Saint Vincent și Grenadinele în calitate de parte contractantă la ICCAT ca urmare a deciziei din 12 decembrie 2014.
- (61) Trebuie să se ia act de faptul că flota din Saint Vincent și Grenadinele vizează tonul și alte specii de pești mari migratori în zona ICCAT. În acest sens, Saint Vincent și Grenadinele ar trebui să coopereze cu ICCAT, ORGP care este competentă în zona respectivă și pentru speciile menționate. Cu toate acestea, în pofida faptului că Saint Vincent și Grenadinele este parte contractantă la ICCAT, această țară nu îndeplinește obligația care îi revine în calitate de stat de pavilion, în conformitate cu articolul 117 din UNCLOS, de a adopta, în ceea ce privește resortisanții săi, măsuri pentru conservarea resurselor vii din marea liberă.
- (62) Așa cum se stipulează în considerentele 35-38, între 2011 și 2013, ICCAT a emis o serie de scrisori adresate autorităților din Saint Vincent și Grenadinele. După decizia din 12 decembrie 2014, ICCAT a transmis, în 2016, o nouă scrisoare prin care și-a exprimat îngrijorarea pe lângă autoritățile statului Saint Vincent și Grenadinele, subliniind deficiențele identificate în cadrul reuniunii ICCAT din 2015, și anume depunerea cu întârziere a: (i) raportului anual; (ii) a planului de gestionare a peștelui-spadă din Atlanticul de Nord; și (iii) a tabelelor de conformitate. În această scrisoare, ICCAT a solicitat, de asemenea, autorităților din Saint Vincent și Grenadinele să furnizeze informații suplimentare cu privire la modul în care această țară a pus în aplicare Recomandarea 12-05 a ICCAT privind respectarea măsurilor existente referitoare la conservarea și gestionarea stocurilor de rechini. În plus, ICCAT a raportat lipsa de răspuns la scrisorile în care își manifestase îngrijorarea.
- (63) În fine, Saint Vincent și Grenadinele nu a adoptat un plan național de acțiune pentru combaterea pescuitului INN, astfel cum se recomandă la punctul 25 din PIA INN.
- (64) Așa cum se stipulează în considerentul 39 al deciziei din 12 decembrie 2014, Ministerul Agriculturii, Silviculturii și Pescuitului din Saint Vincent și Grenadinele nu este în măsură să asigure o legătură reală între stat și navele aflate sub pavilionul său, conform articolului 91 din UNCLOS.
- (65) Având în vedere considerentele 35-39 ale deciziei din 12 decembrie 2014 și evoluțiile ulterioare, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, Comisia consideră că Saint Vincent și Grenadinele nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în ceea ce privește normele, reglementările și măsurile de conservare și de gestionare internaționale.

3.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare [articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN]

- (66) Se reamintește faptul că, potrivit indicelui de dezvoltare umană al Organizației Națiunilor Unite ⁽⁸⁾, Saint Vincent și Grenadinele este considerată o țară cu un grad înalt de dezvoltare umană (locul 97 din 188 de țări). Se reamintește de asemenea faptul că, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, Saint Vincent și Grenadinele este inclusă în categoria „Țări și teritorii cu venituri medii superioare”.

⁽⁸⁾ Informații preluate de la <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (JO L 378, 27.12.2006, p. 41).

- (67) Conform celor stipulate în considerentul 42 al deciziei din 12 decembrie 2014, nu s-au găsit probe coroborante care să indice faptul că incapacitatea Saint Vincent și Grenadinele de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional ar fi rezultatul unor constrângeri legate de nivelul de dezvoltare. În același mod, nu există probe concrete care să permită corelarea deficiențelor constatate în ceea ce privește monitorizarea, controlul și supravegherea activităților de pescuit cu lipsa capacităților și a infrastructurii. În această privință, se remarcă faptul că autoritățile din Saint Vincent și Grenadinele nu au invocat niciun argument cu privire la constrângerile legate de nivelul de dezvoltare și au susținut că administrația lor are un bun nivel de eficiență în ansamblu.
- (68) Ținând seama de considerentele 41, 42 și 43 ale deciziei din 12 decembrie 2014 și de evoluțiile ulterioare datei de 12 decembrie 2014, Comisia consideră, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, că performanța generală a statului Saint Vincent și Grenadinele în ceea ce privește activitățile de pescuit nu este afectată de nivelul său de dezvoltare.

4. CONCLUZIE PRIVIND IDENTIFICAREA CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (69) Având în vedere concluziile formulate în ceea ce privește faptul că Saint Vincent și Grenadinele nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, stat portuar, stat de coastă sau stat de piață și nu a întreprins acțiuni pentru a preveni, descuraja și elimina pescuitul INN, această țară ar trebui să fie identificată în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul INN ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului INN.
- (70) Ținând seama de articolul 18 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul INN, autoritățile competente ale statelor membre sunt obligate să refuze importul produselor de pescuit în Uniune, fără a fi necesar să solicite probe suplimentare sau să trimită o cerere de asistență statului de pavilion, în momentul în care constată că certificatul de captură a fost validat de către autoritățile unui stat de pavilion identificat ca stat necooperant în conformitate cu articolul 31 din respectivul regulament.
- (71) Trebuie precizat că identificarea Saint Vincent și Grenadinele ca țară pe care Comisia o consideră necooperantă nu exclude nicio acțiune subsecventă întreprinsă de Comisie sau de Consiliu în vederea stabilirii unei liste a țărilor necooperante.

5. PROCEDURA COMITETULUI

- (72) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru pescuit și acvacultură,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Statul Saint Vincent și Grenadinele este identificat ca țară terță pe care Comisia o consideră țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 23 mai 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2017/919 A COMISIEI**din 29 mai 2017****de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/1942 privind specificațiile Portalului european de proiecte de investiții**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2015/1017 însărcinează Comisia să creeze, cu sprijinul Băncii Europene de Investiții (BEI), un Portal european de proiecte de investiții (PEPI). PEPI este un portal web accesibil publicului, dedicat proiectelor de investiții, care joacă rolul unei platforme de promovare a proiectelor în rândul investitorilor potențiali din întreaga lume.
- (2) Specificațiile PEPI au fost stabilite în Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1942 a Comisiei ⁽²⁾.
- (3) Experiența dobândită în gestionarea PEPI indică faptul că anumite dispoziții ar trebui să fie modificate, în special pentru a atrage mai multe proiecte din partea promotorilor de proiecte mai mici, a IMM-urilor și a întreprinderilor cu capitalizare medie, în conformitate cu obiectivul Uniunii Europene de a sprijini IMM-urile și spiritul antreprenorial. Prin urmare, costul minim al proiectului ar trebui să fie redus de la 5 milioane EUR la 1 milion EUR.
- (4) Pentru a spori gradul de atractivitate al PEPI și pentru a reduce într-un mod nediscriminatoriu sarcina suportată de promotorii de proiecte, încurajând astfel publicarea unui număr mai mare de proiecte pe PEPI, promotorilor de proiecte nu ar trebui să li se solicite plata unei taxe de procesare a cererii. Examinarea proiectului prevăzută în secțiunea 3 din anexa la Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1942 ar trebui să rămână în vigoare, pentru a se asigura publicarea unor proiecte de calitate pe PEPI,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1942 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) proiectul (sau programul care constă din proiecte mai mici) prezintă un cost total minim de 1 000 000 EUR;”

2. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Nu se percepe o taxă de procesare a cererii.”

3. Secțiunea 4 din anexă se elimină.

⁽¹⁾ JO L 169, 1.7.2015, p. 1.

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1942 a Comisiei din 4 noiembrie 2016 privind specificațiile Portalului european de proiecte de investiții și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/1214 (JO L 299, 5.11.2016, p. 86).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO